พระราชบัญญัติ
วิศวกร
พ.ศ. 2542

ข้อบังคับสภาวิศวกร
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

พิมพ์ครั้งที่ 16 : เมษายน 2564

พระราชบัญญัติ
วิศวกร
พ.ศ. 2542

ข้อบังคับสภาวิศวกร
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

พิมพ์ครั้งที่ 16 : เมษายน 2564

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

• คำปรารภของพระราชบัญญัติ..... 1
• หมวด 1 สภาวิศวกร..... 2
• หมวด 2 สมาชิก..... 4
• หมวด 3 คณะกรรมการ 7
• หมวด 4 การดำเนินการของคณะกรรมการ..... 10
• หมวด 5 ข้อบังคับสภาวิศวกร..... 11
• หมวด 6 การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม..... 12
• หมวด 7 การกำกับดูแล..... 16
• หมวด 8 บทกำหนดโทษ..... 17
บทเฉพาะกาล..... 18
• หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ..... 20
• อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ..... 21

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 76 พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 (ความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล)

• พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. 2560..... 22

กฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

ค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

• กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2544..... 30

กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

• กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2550..... 33
• กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560..... 46

กำหนดวัตถุประสงค์อื่นเพิ่มเติมของสภาวิศวกร

• กฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. 2560..... 49

กำหนดให้สภาวิศวกรเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

• พระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2552 51

สารบัญ

หน้า

ข้อบังคับสภาวิศวกร และระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ขอบเขตงาน ประเภท และขนาดของงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2551 54

สาขาวิศวกรรมโยธา

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. 2551.....56

สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. 2551.....60

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558..... 64

สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. 2551..... 66

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. 2551..... 72

สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. 2551..... 76

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558..... 79

สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2551..... 82

สาขาวิศวกรรมเคมี

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. 2551..... 84

สารบัญ

หน้า

การเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. 2543..... 86
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551..... 97
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2555..... 99

การเลือกนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. 2552..... 100

การมอบหมายให้กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการมอบหมายให้กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร พ.ศ. 2543..... 103

การประชุมใหญ่สภาวิศวกร

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. 2543..... 105
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550..... 111

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร พ.ศ. 2559..... 113

การรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญและสมาชิกวิสามัญ

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. 2543..... 115
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. 2543..... 118

โรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ. 2543..... 121

การแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์

• ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. 2544 123

ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. 2551..... 125
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558..... 129

สารบัญ

หน้า

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559..... 130
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2561..... 131
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2564..... 133

แบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2553..... 135
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561..... 141

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จะขอรับใบอนุญาต

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2543..... 144

การออกใบอนุญาต ประเภทบุคคลธรรมดา

ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2543..... 147
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555..... 150
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559..... 152
0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2544..... 154

ระดับภาคีวิศวกร

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. 2561..... 156
0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. 2549 160
0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวร พ.ศ. 2563 162

สารบัญ

หน้า

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2563 168

ระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร

• ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. 2547..... 174

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. 2551 177

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 180

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 182

การออกใบอนุญาตสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม และสาขาวิศวกรรมเคมี (บทเฉพาะกาล 2 ปี)

• ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2564..... 184

• ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. 2564..... 187

การออกใบอนุญาต ประเภทนิติบุคคล

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล พ.ศ. 2543..... 190

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 194

การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. 2557 196

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 199

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563 201

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. 2561 203

สารบัญ

หน้า

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564 207

การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. 2552 208

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 211

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563 213

การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. 2551 215

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2543.....218

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2559.....221

0 ระเบียบสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2546 225

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 233

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554 234

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คาวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. 2551.....235

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2551..... 239

การสรรหากรรมการจรรยาบรรณ

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. 2550 242

สารบัญ

หน้า

การรับรองปริญญา และมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

การรับรองปริญญา

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2554.....245

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561..... 249

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมและองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2562 253

การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2560 259

มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2561.....261

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2563 264

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ พ.ศ. 2563 266

การรับรองความรู้ความชำนาญ

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2564 269

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2564 271

กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2554 276

0 ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2554 281

0 ประกาศสภาวิศวกร เรื่อง โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกร พ.ศ. 2563 283

พระราชบัญญัติ

วิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

(๒) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒

(๓) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิชาชีพวิศวกรรม" หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ และสาขาวิศวกรรมอื่น ๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

"วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม" หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสภาวิศวกร

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภาวิศวกร

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสภาวิศวกร

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สภาวิศวกร

มาตรา ๖ ให้มีสภาวิศวกร มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้สภาวิศวกรเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗ สภาวิศวกรมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๒) ส่งเสริมความสามัคคีและไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของสมาชิก

(๓) ส่งเสริมสวัสดิการและผดุงเกียรติของสมาชิก

(๔) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

(๕) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการทางด้านวิชาการต่างๆ แก่ประชาชน และองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางวิศวกรรม

(๖) ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาด้านวิศวกรรมรวมทั้งด้านเทคโนโลยี

(๗) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของประเทศไทย

(๘) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ สภาวิศวกรมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๔) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๕) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดและการเลิกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๖) ออกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วย

(ก) การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๖)

(ข) การรับสมัครเป็นสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

(ค) การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๒

(ง) การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(จ) คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง

(ฉ) หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละระดับตามมาตรา ๔๖

(ช) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๘

(ซ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ฌ) มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ญ) การประชุมของที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(ฏ) การใด ๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับสภาวิศวกรนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร

มาตรา ๙ สภาวิศวกรอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภาวิศวกร

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาวิศวกร

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒
สมาชิก

มาตรา ๑๑ สมาชิกสภาวิศวกรมีสามประเภท ดังนี้

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกวิสามัญ

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๒ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) มีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรรับรอง

(๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๖) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

สมาชิกวิสามัญต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรมและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรแต่งตั้ง

มาตรา ๑๓ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญมีดังต่อไปนี้

(๑) แสดงความคิดเห็นในการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(๒) ออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(๓) แสดงความเห็นและซักถามเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาวิศวกรต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภาวิศวกร คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า

(๔) เลือก รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(๕) ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกและค่าบำรุงตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๖) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกวิสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์ให้มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับสมาชิกสามัญ เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ตาม (๒) และ (๔)

มาตรา ๑๔ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพเพราะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ สำหรับกรณีสมาชิกสามัญและสมาชิกวิสามัญ แล้วแต่กรณี

(๔) ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๕) ไม่ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกหรือค่าบำรุง โดยไม่มีเหตุอันควรตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๖) สภาวิศวกรมีมติเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๑๕ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่สามัญปีละหนึ่งครั้ง

การประชุมใหญ่คราวอื่นนอกจากนี้ เรียกว่าการประชุมใหญ่วิสามัญ

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่ตามที่จำเป็น

สมาชิกสามัญอาจขอให้ประชุมใหญ่วิสามัญได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร ในการนี้ คณะกรรมการต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำร้องขอ

มาตรา ๑๗ ในการประชุมใหญ่สภาวิศวกร ถ้าสมาชิกสามัญมาประชุมไม่ครบจำนวนสองร้อยคนและการประชุมใหญ่นั้นได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอ ให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาวิศวกรเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

มาตรา ๑๘ ในการประชุมใหญ่สภาวิศวกร ให้นายกสภาวิศวกรเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาวิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาวิศวกรผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สมาชิกที่มาประชุมเลือกสมาชิกคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๙ ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี กิจการอันพึงกระทำได้แก่

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการ

(๒) พิจารณาและอนุมัติงบดุลประจำปีของสภาวิศวกร

(๓) ตั้งผู้สอบบัญชีและกำหนดค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี

มาตรา ๒๐ ให้มีผู้ตรวจคนหนึ่งหรือหลายคนตามที่ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรแต่งตั้งจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

ผู้ตรวจมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ แล้วทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

มาตรา ๒๑ ในการตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้ผู้ตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจในสถานที่ทำการงานต่างๆ ของสภาวิศวกรในระหว่างเวลาทำงานได้ และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่ผู้ตรวจตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๒ กรรมการ อนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สภาวิศวกร ลูกจ้าง และตัวแทนของสภาวิศวกรมีหน้าที่ส่งเอกสารหลักฐานต่างๆ ซึ่งตนเก็บรักษาหรืออยู่ในอำนาจของตนให้แก่ผู้ตรวจ และให้คำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ในกิจการของสภาวิศวกร ทั้งนี้ เมื่อผู้ตรวจร้องขอ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พบว่าคณะกรรมการมิได้ดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานประจำปี หรือดำเนินงานไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือขัดต่อวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร ให้ผู้ตรวจแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรหรือสมาชิกสามัญตามที่ตนเห็นสมควรเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓
คณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการสภาวิศวกร ประกอบด้วย

(๑) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และมิได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนสิบคน

(๒) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน

(๓) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรี จำนวนห้าคน

ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสม

มาตรา ๒๕ เมื่อได้มีการแต่งตั้งกรรมการและทราบผลการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้สภานายกพิเศษกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวัน และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาวิศวกรเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ เหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาวิศวกรมีอำนาจถอดถอนเลขาธิการ เหรัญญิก และตำแหน่งอื่นตามวรรคสองออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

นายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรพ้นจากหน้าที่ ให้เลขาธิการ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี หรือระดับวุฒิวิศวกร

(๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๒๘ กรรมการให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔

(๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

(๓) ลาออก

(๔) สภาวิศวกรมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

(๕) ตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน

(๖) รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๕

มาตรา ๓๐ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ในกรณีตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ตั้งแต่เก้าสิบวันขึ้นไป ให้มีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่าง

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกหรือเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ (๓) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะมีการแต่งตั้งแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๒ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามมาตรา ๒๖ และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๐ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และข้อบังคับของสภาวิศวกร

(๒) สอดส่องดูแลและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการใดๆ ตามที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมอบหมาย

(๔) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาวิศวกร

(๕) วินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๖๒

มาตรา ๓๔ นายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง อุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง เลขาธิการ และเหรัญญิก มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภาวิศวกรมีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้แทนสภาวิศวกรในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(ข) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการและที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(ค) ดำเนินกิจการของสภาวิศวกรให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ

(๒) อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่งเป็นผู้ช่วยนายกสภาวิศวกรในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาวิศวกรตามที่นายกสภาวิศวกรมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิศวกรเมื่อนายกสภาวิศวกรไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภาวิศวกรคนที่สองเป็นผู้ช่วยนายกสภาวิศวกรในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาวิศวกรตามที่นายกสภาวิศวกรมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิศวกรเมื่อนายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่งไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาวิศวกรทุกระดับ

(ข) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการและที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(ค) ดำเนินการตามที่นายกสภาวิศวกรมอบหมาย

(๕) เหรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของสภาวิศวกร

นายกสภาวิศวกรอาจมอบหมายให้อุปนายก กรรมการ เลขาธิการ เหรัญญิกหรือเจ้าหน้าที่ของสภาวิศวกรกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

หมวด ๔
การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภาวิศวกรเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาวิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาวิศวกรผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๔ (๓) มติของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มาประชุม

มาตรา ๓๖ สภานายกพิเศษจะเข้าร่วมการประชุม และชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสภาวิศวกรในเรื่องใดๆ ก็ได้

มาตรา ๓๗ ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปีเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินงานได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายได้และรายจ่ายประจำปีซึ่งผู้สอบบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีรับรองเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการ

มาตรา ๓๙ ให้มีสำนักงานสภาวิศวกรทำหน้าที่ธุรการต่างๆ ให้แก่ คณะกรรมการและสภาวิศวกร

มาตรา ๔๐ ให้นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ตามมติของคณะกรรมการจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย บุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) คุณสมบัติอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๑ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดค่าจ้างและเงื่อนไขอื่นในการทำงานในหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ให้เป็นไปตามแบบสัญญาจ้างที่สภาวิศวกรกำหนด

มาตรา ๔๒ หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ควบคุมรับผิดชอบงานธุรการทั่วไปของสภาวิศวกร

(๒) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาต และทะเบียนอื่นๆ ของสภาวิศวกร

(๓) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภาวิศวกร

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการมอบหมาย

หมวด ๕
ข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๓ ร่างข้อบังคับสภาวิศวกรจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะกรรมการ หรือสมาชิกสามัญ

การเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรของสมาชิกสามัญจะกระทำได้เมื่อมีสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนรับรอง

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับสภาวิศวกรที่มีการเสนอตามความเหมาะสมแก่กรณี การพิจารณาร่างข้อบังคับสภาวิศวกรจะเสนอเป็นวาระจรไม่ได้ แต่ต้องกำหนดเป็นวาระในหนังสือนัดประชุมให้ชัดเจนและแนบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรที่เสนอไปพร้อมกันด้วย

มาตรา ๔๔ เมื่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญที่เข้าประชุม ให้นายกสภาวิศวกรเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สภานายกพิเศษอาจยับยั้งร่างข้อบังคับนั้นได้แต่ต้องแสดง

เหตุผลโดยแจ้งชัด ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับที่นายกสภาวิศวกรเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับนั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการประชุมอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมครั้งหลังนี้ ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษแล้ว

หมวด ๖
การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาวิศวกร

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขามี ๔ ระดับ คือ

(๑) วุฒิวิศวกร

(๒) สามัญวิศวกร

(๓) ภาคีวิศวกร

(๔) ภาคีวิศวกรพิเศษ

หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้างวาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมสาขานั้นๆ จากสภาวิศวกรหรือสถาบันที่สภาวิศวกรรับรอง หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๘ การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร และถ้าขาดจากสมาชิกภาพเมื่อใดให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน กรรมการ ผู้จัดการของบริษัท หรือผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคลเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๕๑ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของผู้ได้รับใบอนุญาต มีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้นโดยทำเรื่องยื่นต่อสภาวิศวกร

กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยแจ้งเรื่องต่อสภาวิศวกร

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ เมื่อสภาวิศวกรได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑ ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๓ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่ง และกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามมติของที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรจากสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๕๔ กรรมการจรรยาบรรณให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณใหม่

มาตรา ๕๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง

(๔) สภาวิศวกรมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

มาตรา ๕๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการจรรยาบรรณเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือไม่ก็ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๕๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๘ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการจรรยาบรรณได้

การปฏิบัติการของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และของคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้ง ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา แต่ถ้าเป็นการมีคำสั่งต่อบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษหรือผู้ซึ่งสภานายกพิเศษมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณ หรืออนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๐ ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ ส่งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

มาตรา ๖๑ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๖๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้ทำเป็นคำสั่งสภาวิศวกรพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาวิศวกรที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๖๓ ให้สภาวิศวกรมีมติเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๖๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะยื่นขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล และพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต และห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๗
การกำกับดูแล

มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสภาวิศวกรและการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาวิศวกรและการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาวิศวกรและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการก็ได้

(๔) สั่งเป็นหนังสือให้สภาวิศวกรระงับหรือแก้ไขการกระทำใดๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร กฎหมาย หรือข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๖๗ เพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา และมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานของสภาวิศวกรหรือในสถานที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๕ เมื่อปรากฏว่าสภาวิศวกรไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๖ หรือมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการ นายกสภาวิศวกร หรือกรรมการคนหนึ่งคนใดกระทำผิดวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกรหรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภาวิศวกร ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการ นายกสภาวิศวกร หรือกรรมการคนนั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งสมาชิกสามัญจำนวนห้าคน เป็นคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องรีบทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๕ ให้กรรมการทั้งคณะของสภาวิศวกรพ้นจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลจากสมาชิกสามัญของสภาวิศวกรเท่าจำนวนกรรมการที่จะมีได้ตามมาตรา ๒๔ เป็นกรรมการชั่วคราวแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ให้กรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเพียงเท่าที่จำเป็นและดำเนินการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการชั่วคราว เพื่อให้มีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการใหม่ตามมาตรา ๒๔

เมื่อกรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้กรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง

หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๕๕ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้หุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้แทนของนิติบุคคลหรือผู้ซึ่งมีส่วนในการกระทำความผิดดังกล่าวมีความผิดในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิด ผู้ใช้ให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนกระทำความผิดแล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในการกระทำความผิดนั้น และสำหรับนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้นด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๕ ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการตามมาตรา ๒๔ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับสภาวิศวกรตามมาตรา ๙ (๖) เท่าที่จำเป็น เพื่อใช้เป็นการชั่วคราว ข้อบังคับดังกล่าวให้มีผลใช้บังคับจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับนั้น ทั้งนี้ โดยไม่ให้นำมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับ

ให้สำนักงาน ก. ว. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานสภาวิศวกรตามมาตรา ๓๕ และให้นายทะเบียน ก. ว. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรตามมาตรา ๔๒ เป็นการชั่วคราวไปจนกว่าสำนักงานสภาวิศวกรจะมีบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการตามมาตรา ๒๕

การเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทภาคีวิศวกร สามัญวิศวกร และวุฒิวิศวกรตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทใบอนุญาตพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามใบอนุญาต หรือพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วแต่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า ให้สมาชิกภาพของสมาชิกตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นอันสิ้นสุดลง เว้นแต่จะสมัครและได้เป็นสมาชิกของสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าปริญญา หรือประกาศนียบัตรจากหลักสูตรการศึกษาและสถาบันการศึกษาที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้รับรองแล้วเป็นปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่สภาวิศวกรให้การรับรองตามมาตรา ๘ (๓)

มาตรา ๗๗ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทวุฒิวิศวกร สามัญวิศวกร ภาคีวิศวกร หรือใบอนุญาตพิเศษตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับวุฒิวิศวกร สามัญวิศวกร ภาคีวิศวกร หรือภาคีวิศวกรพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๒๗ (๑) ให้ถือว่ากำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นกำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๘ คำขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามความในวรรคก่อนเป็นสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกรตามความในมาตรา ๗๖ โดยอนุโลม

มาตรา ๗๙ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๐ ให้ถือว่าการกระทำผิดมรรยาท หรือข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการดำเนินการกับผู้กระทำผิดมรรยาท หรือข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือโดยที่ในปัจจุบันวิทยาการด้านวิศวกรรมมีความเจริญก้าวหน้าไปมาก และมีรายละเอียดที่ลึกซึ้งมากขึ้น ไม่ว่าในด้านวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหกรรม และอื่นๆ ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนได้มาก อันสมควรมีการควบคุมเพื่อกลั่นกรองความรู้ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพและเพื่อติดตามดูแลการประกอบวิชาชีพให้ใกล้ชิดกว่าที่เป็นมาแต่เดิม ประกอบกับองค์กรวิชาชีพวิศวกรรมได้ก่อตั้งมานานจนเป็นปึกแผ่นแล้ว สมควรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมรวมตัวกันเป็นองค์กรเข้ามามีส่วนช่วยรัฐในการควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น อนึ่ง ประเทศไทยคงต้องเปิดเสรีทางการค้าและบริการในไม่ช้านี้ สมควรให้ภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการส่งเสริมคุณภาพการประกอบวิชาชีพเพื่อให้พร้อมที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมบุคคลธรรมดา	
	(ก) ระดับวุฒิวิศวกร	๑๐,๐๐๐ บาท
	(ข) ระดับสามัญวิศวกร	๗,๕๐๐ บาท
	(ค) ระดับภาคีวิศวกร	๕,๐๐๐ บาท
	(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	๕,๐๐๐ บาท
	นิติบุคคล	
	ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๒)	ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	
	ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	
	บุคคลธรรมดา	
	(ก) ระดับวุฒิวิศวกร	๓,๐๐๐ บาท
	(ข) ระดับสามัญวิศวกร	๒,๐๐๐ บาท
	(ค) ระดับภาคีวิศวกร	๑,๐๐๐ บาท
	(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	๑,๐๐๐ บาท
	สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	
	ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม	๒,๐๐๐ บาท
	นิติบุคคล	
	(ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต	
	ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	๓๐,๐๐๐ บาท
	(ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต	
	หลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๓)	ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ	
	วิศวกรรมควบคุม	๑๐,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต	
	บุคคลธรรมดา	๕๐๐ บาท
	นิติบุคคล	๕,๐๐๐ บาท
(๕)	ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม	
	ควบคุมครั้งละ	๒,๐๐๐ บาท

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
ที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตราแห่งประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติและพระราชกำหนดจำนวนเจ็ดสิบหกฉบับ ดังต่อไปนี้ และให้ใช้ความตามที่ปรากฏในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทนตามลำดับ

(๑) มาตรา ๑๒ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) มาตรา ๓๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๙๐/๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) มาตรา ๖๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๔) มาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๕) มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๖) มาตรา ๒๘/๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๗) มาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๘) มาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก พ.ศ. ๒๕๑๐

(๙) มาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

(๑๐) มาตรา ๗๒/๕ แห่งพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปุ๋ย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๑๑) มาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑๒) มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑๓) มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑๔) มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑๕) มาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑๖) มาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑๗) มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔

(๑๘) มาตรา ๒๓ แห่งพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔

(๑๙) มาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗

(๒๐) มาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๒๑) มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

(๒๒) มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

(๒๓) มาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

(๒๔) มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔

(๒๕) มาตรา ๔๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔

(๒๖) มาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒๗) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒๘) มาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒๙) มาตรา ๘๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓๐) มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓๑) มาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓๒) มาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓๓) มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๗

(๓๔) มาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(๓๕) มาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

(๓๖) มาตรา ๑๓ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓๗) มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๓๘) มาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

(๓๙) มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒

(๔๐) มาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒

(๔๑) มาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒

(๔๒) มาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

(๔๓) มาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒

(๔๔) มาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

(๔๕) มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

(๔๖) มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓

(๔๗) มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ๒๕๔๓

(๔๘) มาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

(๔๙) มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓

(๕๐) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓

(๕๑) มาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

(๕๒) มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔

(๕๓) มาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(๕๔) มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔

(๕๕) มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการฌาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕

(๕๖) มาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖

(๕๗) มาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖

(๕๘) มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖

(๕๙) มาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗

(๖๐) มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘

(๖๑) มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๔๘

(๖๒) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐

(๖๓) มาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐

(๖๔) มาตรา ๑๕๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐

(๖๕) มาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. ๒๕๕๐

(๖๖) มาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑

(๖๗) มาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

(๖๘) มาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๖๙) มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

(๗๐) มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑

(๗๑) มาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

(๗๒) มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๗๓) มาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(๗๔) มาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(๗๕) มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๓
(๗๖) มาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล
พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

"มาตรา ๑๒ จัตวา ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย"

๒. ประมวลรัษฎากร

"มาตรา ๓๕ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งด้วย"

"มาตรา ๙๐/๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย"

๓. พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑

"มาตรา ๖๒ ตรี ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๒ ทวิ เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นหรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ ทวิ ด้วย"

๔. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

"มาตรา ๑๑๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ

๔๒. พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และสำหรับนิติบุคคลต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้นด้วย”

๔๓. พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

๔๔. พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และสำหรับนิติบุคคลต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้นด้วย”

๔๕. พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

๔๖. พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๔ เฉพาะในส่วนที่สันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีการกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ดังนั้น เพื่อแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวและกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

บุคคลธรรมดา

(ก) ระดับวุฒิวิศวกร	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	ฉบับละ	๓,๕๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีวิศวกร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท

นิติบุคคล

ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ

บุคคลธรรมดา

(ก) ระดับวุฒิวิศวกร	ฉบับละ	๑,๕๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท

(ค) ระดับภาคีวิศวกร	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
นิติบุคคล			
(ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๔) ค่าใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต			
บุคคลธรรมดา	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
นิติบุคคล	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕) ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	ครั้งละ	๑,๕๐๐	บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมเดิมที่กำหนดไว้ตามกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งถูกยกเลิกไปแล้ว แต่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และโดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า "วิชาชีพวิศวกรรม" และ "วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม" ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดเพิ่มเติมสาขาวิศวกรรมดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรม

(๑) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(๒) วิศวกรรมเคมี

ข้อ ๒ ให้วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๑) วิศวกรรมโยธา

(๒) วิศวกรรมเหมืองแร่

(๓) วิศวกรรมเครื่องกล

(๔) วิศวกรรมไฟฟ้า

(๕) วิศวกรรมอุตสาหการ

(๖) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(๗) วิศวกรรมเคมี

ทั้งนี้ เฉพาะงานตามประเภทและขนาดของวิชาชีพวิศวกรรมแต่ละสาขาที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ งานในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขา มีดังต่อไปนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา หมายถึง การให้ข้อแนะนำ การตรวจวินิจฉัย หรือการตรวจรับรองงาน

(๒) งานวางโครงการ หมายถึง การศึกษา การวิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสม หรือการวางแผนของโครงการ

(๓) งานออกแบบและคำนวณ หมายถึง การใช้หลักวิชาและความชำนาญเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดในการก่อสร้าง การสร้าง การผลิต หรือการวางผังโรงงานและเครื่องจักร โดยมีรายการคำนวณ แสดงเป็นรูป แบบ ข้อกำหนด หรือประมาณการ

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต หมายถึง การอำนวยการควบคุม หรือการควบคุมเกี่ยวกับการก่อสร้าง การสร้าง การผลิต การติดตั้ง การซ่อม การดัดแปลง การรื้อถอนงาน หรือการเคลื่อนย้ายงานให้เป็นไปโดยถูกต้องตามรูป แบบ และข้อกำหนดของหลักวิชาชีพวิศวกรรม

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึง การค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ การหาข้อมูลและสถิติต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ หรือประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงาน หรือในการสอบทาน

(๖) งานอำนวยการใช้ หมายถึง การอำนวยการดูแลการใช้ การบำรุงรักษางาน ทั้งที่เป็นชิ้นงานหรือระบบ ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามรูป แบบ และข้อกำหนดของหลักวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๔ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา มีดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป หรืออาคารที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป

(๒) อาคารสาธารณะทุกขนาด

(๓) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรือยุ้งฉางที่มีความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(๔) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูปหรือเจดีย์ที่มีความสูงตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป

(๕) โครงสร้างสะพานที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป

(๖) ท่าเทียบเรือหรืออู่เรือสำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไป

(๗) ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จทุกชนิดที่มีความยาวตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป

(๘) เสาเข็มคอนกรีตที่มีความยาวตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป หรือที่รับน้ำหนักบรรทุกปลอดภัยตั้งแต่ ๓ เมตริกตันขึ้นไป

(๙) งานเสริมความมั่นคงของฐานรากทุกขนาด

(๑๐) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป

(๑๑) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสาที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตร หรือคานที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป

(๑๒) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือความลึกตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป

(๑๓) โครงสร้างของระบบขนส่งสาธารณะ ทางรถสาธารณะ หรือทางวิ่งสนามบินทุกขนาด

(๑๔) ทางรถไฟ ทางรถรางสาธารณะ ทางหลวง ทางสาธารณะ หรือทางวิ่งสนามบินทุกขนาด

(๑๕) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ หรือระบบชลประทานที่มีความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป หรือมีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรือที่มีอัตราการไหลของน้ำตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาทีขึ้นไป

(๑๖) โครงสร้างที่มีการกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำที่มีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(๑๗) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป หรือพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่ ๐.๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีโครงสร้างรองรับ หรือมีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป

(๑๘) ระบบชลประทานที่มีพื้นที่ชลประทานตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ต่อโครงการขึ้นไป

(๑๙) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีความสูงจากพื้นดินตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป หรือป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๕ ตารางเมตรขึ้นไปที่ติดตั้งอยู่บนหลังคา ดาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร

(๒๐) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๒๑) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างตั้งแต่ ๒๕ เมตรขึ้นไป หรือที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

ข้อ ๕ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่มีดังต่อไปนี้

(๑) งานเหมืองแร่ ได้แก่

(ก) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ข) การทำเหมืองใต้ดินทุกขนาด

(ค) การเจาะอุโมงค์ในเหมือง หรือปล่องหรือโพรงในหินทุกขนาด

(ง) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดทุกขนาด

(จ) การโม่ บด หรือย่อยแร่และหินที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ฉ) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด

(ช) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ซ) การประเมินผลและวิเคราะห์มูลค่าของแหล่งแร่ทุกขนาด

(๒) งานโลหะการ ได้แก่

(ก) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๗,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(จ) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิวหรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๖ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกลมีดังต่อไปนี้

(๑) งานให้คำปรึกษาและงานพิจารณาตรวจสอบตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานวางโครงการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์รวมกันขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดัน หรือสุญญากาศที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(จ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๓) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ทุกขนาด

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นตั้งแต่ ๔๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป หรือสุญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปาสกาลลงมา

(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป หรือปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป หรือสุญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปาสกาลลงมา

(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) งานอำนวยการใช้

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป

(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันตั้งแต่ ๑,๓๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป และมีปริมาตรตั้งแต่ ๑๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(ง) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบขึ้นไป

(จ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลต่อระบบขึ้นไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๗ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้ามีดังต่อไปนี้

(๑) งานไฟฟ้ากำลัง ได้แก่

(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) งานวางโครงการ

๑) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป

๒) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป

(ค) งานออกแบบและคำนวณ

๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป

๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป

๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด

(ง) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป

๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป

๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด

(จ) งานพิจารณาตรวจสอบ

๑) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป

๒) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด

(ฉ) งานอำนวยการใช้ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป

(๒) งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้แก่

(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) หรือ (ง) ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) งานวางโครงการระบบเครือข่ายที่มีสถานีรับ ส่ง และถ่ายทอดเพื่อกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิรตซ์ และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ค) งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ

๑) ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิรตซ์ขึ้นไป และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป

๒) ระบบรับ ส่ง แยก หรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้ความถี่คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ เมกะเฮิรตซ์ขึ้นไป และที่มีช่องการสื่อสารตั้งแต่ ๖๐ วงจรเสียงขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ง) งานอำนวยการใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิรตซ์ขึ้นไป และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป

ข้อ ๘ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหการมีดังต่อไปนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือโรงงานที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปร

รูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุกตั้งแต่ ๒ ตันต่อวันขึ้นไป ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ตั้งแต่ ๕ ตันต่อวันขึ้นไป หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าตั้งแต่ ๑๐ ตันต่อวันขึ้นไป

(ง) ระบบดับเพลิงที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๒) งานอำนวยการใช้

(ก) สิ่งก่อสร้างและเครื่องจักรที่ใช้ควบคุมมลพิษ บำบัดของเสีย กำจัดสารพิษ กำจัดวัตถุอันตราย หรือกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) ระบบระบายอากาศ ระบบแสงสว่าง และระบบอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษ การบำบัดของเสีย การกำจัดสารพิษ การกำจัดวัตถุอันตราย หรือการกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) กระบวนการผลิตที่มีปฏิกิริยาเคมี ใช้สารไวไฟ ใช้สารอันตราย ใช้การกลั่นลำดับส่วนหรือกระทำภายในอุปกรณ์ที่มีความดันสูงกว่าบรรยากาศ ในโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไปหรือที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ง) ระบบดับเพลิงที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๕ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม มีดังต่อไปนี้

(๑) ระบบประปาที่มีอัตรากำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๒) ระบบน้ำสะอาดสำหรับโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่มีอัตรากำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๓) ระบบน้ำเสียสำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตรากำลังสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๔) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีอัตรากำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๕) ระบบการพัฒนาพื้นที่หรือแหล่งน้ำที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ

(ก) น้ำฝนหรือน้ำฝนที่ยังขังอยู่ที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(ข) น้ำทิ้งหรือน้ำบาดาลที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๖) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีปริมาตรการระบายอากาศตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป

(๗) ระบบการจัดการมลภาวะทางเสียงสำหรับโรงงานหรืออาคารสาธารณะที่มีค่าระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(๘) ระบบการฟื้นฟูสภาพดินที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือระบบการฟื้นฟูสภาพน้ำที่มีอัตรากำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๙) ระบบขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้

(ก) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป

(ข) โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป

(ค) แหล่งที่ทำให้มีการติดเชื้อที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๕ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป

(ง) แหล่งที่ทำให้มีสารกัมมันตภาพรังสีปนเปื้อนทุกขนาด

(๑๐) ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมทุกขนาด

(๑๑) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๑๐ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเคมี มีดังต่อไปนี้

(๑) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๒) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ เฉพาะที่ประกอบด้วยกระบวนการผลิตของหน่วยการผลิตตาม (๘)

(๓) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้ ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๔) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมีที่เป็นวัตถุอันตรายเพื่อเป็นสารผสมหรือเป็นสารช่วยในการผลิต

(๕) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันตั้งแต่ ๓ บรรยากาศขึ้นไป หรือต่ำกว่าความดัน ๑ บรรยากาศ

(๖) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงาน หรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสียที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดินหรือที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสียตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๗) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานซึ่งวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป

(๘) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ

(๙) กระบวนการผลิตที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้า ของหน่วยการผลิตดังต่อไปนี้

(ก) หอกลั่น หอดูดซับ หอดูดซึม อุปกรณ์สกัดสาร ถังตกตะกอน หรือเครื่องตกผลึกที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ข) อุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อ หอแลกเปลี่ยนไอออน หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่นที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ค) อุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถุงกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิตที่ใช้กำลังในกระบวนการผลิตตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ง) เครื่องต้มระเหยหรือเตาเผากระบวนการผลิตที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือเทียบเท่า

(จ) เครื่องปฏิกรณ์ทุกขนาด

(๑๐) ระบบดับเพลิงทุกขนาดของโรงงานอุตสาหกรรมเคมี

ข้อ ๑๑ กฎกระทรวงนี้ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเคมี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและสาขาวิศวกรรมเคมีเป็นวิชาชีพวิศวกรรม และกำหนดให้สองสาขาดังกล่าว และสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า และวิศวกรรมอุตสาหการเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วย และโดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้การกำหนดดังกล่าวให้กระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “วิชาชีพวิศวกรรม” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ ให้สาขาวิศวกรรมอื่นดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรม

(๑) วิศวกรรมเกษตร

(๒) วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

(๓) วิศวกรรมเคมี

(๔) วิศวกรรมชายฝั่ง

(๕) วิศวกรรมชีวการแพทย์

(๖) วิศวกรรมต่อเรือ

(๗) วิศวกรรมบำรุงรักษาอาคาร

(๘) วิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย

(๙) วิศวกรรมปิโตรเลียม

(๑๐) วิศวกรรมพลังงาน

(๑๑) วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์

(๑๒) วิศวกรรมยานยนต์

(๑๓) วิศวกรรมระบบราง

(๑๔) วิศวกรรมสารสนเทศ

(๑๕) วิศวกรรมสำรวจ

(๑๖) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(๑๗) วิศวกรรมแหล่งน้ำ
(๑๘) วิศวกรรมอากาศยาน
(๑๙) วิศวกรรมอาหาร”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่ความก้าวหน้าทางวิชาการด้านวิศวกรรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว สมควรเพิ่มการกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมเพื่อให้ครอบคลุมสาขาวิชาชีพวิศวกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งประเทศไทยได้มีข้อผูกพันไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรมและข้อตกลงเขตการค้าเสรี อันจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมมีความพร้อมและศักยภาพในการแข่งขันบริการวิชาชีพวิศวกรรมกับต่างประเทศได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้สภาวิศวกรมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการอื่นตามมาตรา ๗ (๘) ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้สภาวิศวกร มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม รวมทั้งการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ทั้งนี้ เพื่อให้วิศวกรไทยได้รับประโยชน์จากข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติ
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒
เป็นปีที่ ๖๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓๙) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๔๐) สภาวิศวกร"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔๐) และ (๔๑) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๔๑) กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(๔๒) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔๓) และ (๔๔) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ พ.ศ. ๒๕๔๐

"(๔๓) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

(๔๔) สภากายภาพบำบัด"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติและสภากายภาพบำบัดมิได้มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หากแต่ได้รับการจัดตั้งให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและใช้อำนาจรัฐตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามลำดับ อันจัดได้ว่าเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหนึ่ง และขณะนี้ยังไม่ได้รับการกำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และโดยที่พระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้การกำหนดให้หน่วยงานอื่นของรัฐเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายฉบับนี้ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติและสภากายภาพบำบัดซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับสมควรแก้ไขลำดับของสภาวิศวกรกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเสียใหม่ให้ถูกต้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘ (๖) (ฌ) ทุกฉบับ มีบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญจำนวนมากไม่สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฌ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๔๗

(๓) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๔) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๔๗

(๕) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๔๗

(๖) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยการใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด

(ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรือยุ้งฉางที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร

(ค) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร

(ง) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร

(จ) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสาที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรือคานที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด

(ฉ) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(ช) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ หรือระบบชลประทานที่มีความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร หรือที่มีอัตราการไหลของน้ำไม่เกิน ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

(ซ) โครงสร้างที่มีการกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำที่มีความจุไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร

(ฌ) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๒.๐๐ ตารางเมตร และมีโครงสร้างรองรับ

(ญ) ระบบชลประทานที่มีพื้นที่ชลประทานไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ต่อโครงการ

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น

(ข) อาคารสาธารณะที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น

(ค) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรือยุ้งฉางทุกขนาด

(ง) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง ที่มีความสูงไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร

(จ) โครงสร้างสะพานที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร

(ฉ) ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จรูปทุกชนิดที่มีความยาวทุกขนาด

(ช) เสาเข็มคอนกรีตทุกขนาด

(ซ) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๔๒ เมตร

(ฌ) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕ เมตร

(ญ) ทางสาธารณะทุกขนาด

(ฎ) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ หรือระบบชลประทาน ทุกขนาด

(ฏ) โครงสร้างที่มีการกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำทุกขนาด

(ฐ) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำทุกขนาด และมีโครงสร้างรองรับ

(ฑ) ระบบชลประทานทุกขนาด

(ฒ) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย มีความสูงจากพื้นดินไม่เกิน ๒๓ เมตร หรือป้าย หรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ที่ติดตั้งอยู่บนหลังคา ดาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร

(ณ) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ ตารางเมตร

(ด) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างไม่เกิน ๕๐ เมตร

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยการใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(๒) การทำเหมืองใต้ดินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๒๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๓) การเจาะอุโมงค์ในเหมือง หรือปล่องหรือโพรงในหินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๒๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๔) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิด ที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๓,๕๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๕) การโม่ บด หรือย่อยแร่และหินทุกขนาด

(๖) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด

(๗) การแต่งแร่ทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลวัตต์

(๒) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิด ที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๓) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๒๐๐ กิโลวัตต์

(๔) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

งานโลหะการ ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด

(๒) การแต่งแร่ทุกขนาด

(๓) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๔) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน และไม่รวมมูลค่าของข้อ ๙ (๓)

(๕) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิว หรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหกสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์

(๒) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๓) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินยี่สิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน และไม่รวมมูลค่าของข้อ ๑๐ (๒)

(๔) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิว หรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินสามสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ สามารถประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ และงานโลหะการได้ตามระดับใบอนุญาตที่ได้รับ

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขชื่อประเภทของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ และเพิ่มประเภทและขนาดของงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สามารถประกอบวิชาชีพได้มากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้แก้ไขคำว่า “แขนง” ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็น “งาน” ทุกแห่ง

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) การเจาะอุโมงค์ในเหมือง หรือปล่องหรือโพรงในหินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของข้อ ๖ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๕) การโม่ บด หรือย่อยแร่และหิน ที่ใช้กำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลวัตต์”

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไข ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกล เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยการใช้

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อระบบ

(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล และมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตร

(ง) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็น ทุกขนาด

(จ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดระบบรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้ความร้อนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดัน หรือสุญญากาศที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(จ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือใช้ความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟม เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดัน ปริมาตรไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) การจัดการพลังงานขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือใช้ความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเมกกะจูลต่อปี

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟม เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๕) งานอำนวยการใช้

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อระบบ

(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล และมีปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตร

(ง) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(จ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ ที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ค) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ง) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยการใช้

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๒ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกัน ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบยกเว้นการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า ทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการระบบเครือข่ายที่มีสถานีรับ ส่ง และถ่ายทอดเพื่อกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๕ กิโลวัตต์

(๒) งานออกแบบและคำนวณ และงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๕ กิโลวัตต์

(ข) ระบบรับ ส่ง แยก หรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้ความถี่คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๕ กิโลวัตต์

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ และงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต ระบบรับ ส่ง แยก หรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีช่องการสื่อสารไม่เกิน ๒๔๐ วงจรเสียงหรือเทียบเท่า

(๒) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๓) งานอำนวยการใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๒ กิโลวัตต์

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษาทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๒) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๓) งานออกแบบและคำนวณ โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุกไม่เกิน ๓๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๖) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินยี่สิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินสามสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูป

โลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสองร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินแปดสิบล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุกไม่เกิน ๑๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประเภทและขนาดของงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้มากขึ้นเพื่อสอดคล้องกับการปรับตัวของกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพกระบวนการผลิต โดยการจัดหาเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่สูงขึ้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ จึงเป็นเหตุให้กลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ต้องใช้เงินลงทุนมากขึ้นกว่าเดิม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ และข้อ ๖ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษาทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๒) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๓) งานออกแบบและคำนวณ โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุก ไม่เกิน ๓๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๖) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด”

“ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุก ไม่เกิน ๑๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน”

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไข ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยการใช้ ได้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบน้ำสะอาดสำหรับโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีอัตรากำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ข) ระบบน้ำเสียสำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตรากำลังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ค) ระบบขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้

๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

๒) โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

๓) แหล่งที่ทำให้มีการติดเชื้อที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๓๐ กิโลกรัมต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเคมี เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้

(ก) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงาน ซึ่งวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิด หรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป

(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานควบคุมการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานอำนวยการใช้ ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้

(ก) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงาน ซึ่งวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิด หรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป

(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๕ มาตรา ๘ (๖) (ค) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) และมาตรา ๒๖ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภาวิศวกร

"คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง" หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

"ผู้อำนวยการเลือกตั้ง" หมายความว่า ผู้อำนวยการการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

"การเลือกตั้ง" หมายความว่า การเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

"เลือกตั้ง" หมายความว่า เลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

"สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา" หมายความว่า สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพวิศวกรรมระดับปริญญาของรัฐบาลหรือเอกชน

หมวด ๑ การเลือกตั้ง ตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒)

ส่วนที่ ๑

การเตรียมการเลือกตั้ง

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง" โดยมีผู้อำนวยการเลือกตั้งเป็นประธานและจะต้องประกาศรายชื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งให้เป็นที่ทราบโดยทั่วกันก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เช่น คณะอนุกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ คณะอนุกรรมการตรวจคะแนน และคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอื่นตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสุจริต และยุติธรรม

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งตามข้อ ๔ และคณะอนุกรรมการ/คณะทำงานที่แต่งตั้งตามข้อนี้ หากสมัครรับเลือกตั้งให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการ/อนุกรรมการหรือผู้ทำงานแล้วแต่กรณี และให้แต่งตั้งทดแทนได้ตามความเหมาะสม

การประกาศวันเลือกตั้งและระยะเวลารับสมัคร

ข้อ ๖ การเลือกตั้งจะกระทำได้ต่อเมื่อคณะกรรมการ ได้ประกาศกำหนดการเลือกตั้งแล้ว

ในประกาศต้องระบุระยะเวลารับสมัคร ระยะเวลาการลงคะแนนเลือกตั้งและวันนับคะแนนไว้ด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งปิดประกาศการเลือกตั้งไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร และศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัด รวมทั้งส่งใบประกาศผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ให้เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวาง

ระยะเวลารับสมัครจะต้องกำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ๗ วัน และไม่เกิน ๑๕ วัน โดยกำหนดวันสุดท้ายของระยะเวลารับสมัครไว้ก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ส่วนที่ ๒

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและการสมัครรับเลือกตั้ง

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๘ เมื่อได้มีประกาศกำหนดการเลือกตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งจัดทำประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกสามัญของสภาวิศวกรผู้มีสิทธิเลือกตั้งแยกตามลำดับอักษร โดยถือจำนวนสมาชิกสามัญในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ของปีที่มีการเลือกตั้งเป็นฐาน เพื่อให้สะดวกต่อการตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีจำนวน

เพียงพอแก่การใช้ในการเลือกตั้ง โดยปิดประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกรจำนวนอย่างน้อย ๑ ชุด เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ในวาระเริ่มแรก ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ และได้รับใบอนุญาตก่อนหรือในวันสุดท้ายของการยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อมีสิทธิขอเพิ่มชื่อตามข้อ ๕

การปิดประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้กระทำไม่น้อยกว่า ๒๐ วันก่อนระยะเวลาการลงคะแนนเลือกตั้ง

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดเห็นว่าตนไม่มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ให้ยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบหลักฐาน ถ้าข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ร้องมีสิทธิเลือกตั้งก็ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาเพิ่มชื่อผู้ร้องลงในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและส่งบัตรเลือกตั้งให้ผู้ร้องโดยเร็ว แต่ถ้าผู้อำนวยการเลือกตั้งเห็นว่าผู้ร้องไม่มีสิทธิเลือกตั้งก็ให้สั่งยกคำร้องแล้วแจ้งให้ผู้ร้องทราบโดยเร็ว และให้ถือว่าเป็นที่สุด

การสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศกำหนดวันรับสมัครและสถานที่สมัครรับเลือกตั้งให้เหมาะสมและให้เป็นการสะดวกแก่การรับสมัครด้วย

ให้ปิดประกาศดังกล่าวไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกรและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ให้เป็นที่ทราบอย่างกว้างขวาง ก่อนวันเริ่มต้นรับสมัครไม่น้อยกว่า ๗ วัน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกรยื่นใบสมัครด้วยตนเองตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด โดยระบุประเภทกรรมการที่สมัคร คือ ประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือประเภทตามมาตรา ๒๔ (๒) อย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งพร้อมทั้งสำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

ผู้สมัครเป็นกรรมการ ตามมาตรา ๒๔ (๑) ถ้าเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจะต้องมีหนังสือรับรองจากสถาบันที่สังกัดว่า ไม่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นคณาจารย์ประจำสถาบัน

สำหรับผู้สมัครเป็นกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๒) จะต้องมีหนังสือรับรองจากสถาบันที่ตนสังกัดว่าดำรงตำแหน่งเป็นคณาจารย์ประจำสถาบันด้วย

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับใบสมัครรับเลือกตั้งแล้วให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครให้เสร็จสิ้นภายใน ๗ วัน นับแต่วันปิดการรับสมัคร ถ้าปรากฏว่าผู้สมัครคนใดมีคุณสมบัติครบถ้วนให้ประกาศรับสมัครพร้อมกำหนดหมายเลขประจำตัวผู้สมัครและปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร แล้วทำหนังสือแจ้งให้ผู้สมัครทราบโดยเร็ว

สำหรับผู้สมัครที่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร จะต้องได้รับใบอนุญาตมาครบ ๑๐ ปี นับถึงวันสิ้นสุดการรับสมัคร

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้สมัครคนใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ให้สั่งไม่รับสมัครและ

แจ้งการไม่รับสมัครให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว ผู้สมัครมีสิทธิยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาคำอุทธรณ์และมีคำสั่งโดยเร็ว และให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ การกำหนดเครื่องหมายประจำตัวผู้สมัคร ให้ประกอบด้วยชื่อ - สกุล และเลขหมายประจำตัวผู้สมัคร โดยกำหนดให้เรียงตามลำดับที่มาสมัครหากมาพร้อมกันให้จับสลาก

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้สมัครคนใดขอถอนการสมัครรับเลือกตั้ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการเลือกตั้ง ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศถอนการรับสมัครและให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร

ข้อ ๑๕ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลารับสมัครแล้ว ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร และที่ศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัด และเก็บไว้ใช้ตรวจสอบ ๑ ฉบับ รวมทั้งส่งไปประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนให้เป็นที่ทราบอย่างกว้างขวาง

ส่วนที่ ๓
การดำเนินการเลือกตั้ง

บัตรเลือกตั้ง และการลงคะแนน

ข้อ ๑๖ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดให้มีบัตรเลือกตั้งคณะกรรมการ ตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด

การเลือกตั้งกรรมการให้ดำเนินการเลือกตั้งทางไปรษณีย์

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งดำเนินการจัดส่งบัตรเลือกตั้ง พร้อมเอกสารแนะนำวิธีการลงคะแนนเลือกตั้ง และซองที่จ่าหน้าส่งไปที่ตู้ไปรษณีย์ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งเช่าไว้สำหรับการเลือกตั้งเพื่อส่งกลับถึงสำนักงานสภาวิศวกร โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ ที่อยู่ปัจจุบันซึ่งบุคคลดังกล่าวให้ไว้ต่อสำนักงานสภาวิศวกรก่อนวันเริ่มต้นระยะเวลาลงคะแนนไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน รวมทั้งแจ้งกำหนดเวลาการสิ้นสุดการส่งกลับบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งด้วย

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับบัตรเลือกตั้งแล้วให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งตามรายชื่อในบัตรเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ด้วยตนเอง ลงในบัตรเลือกตั้งไม่เกินจำนวนกรรมการสภาวิศวกรที่จะพึงมีแต่ละประเภท โดยต้องลงลายมือชื่อของตนไว้ในบัตรเลือกตั้งด้วยแล้วใส่ซองปิดผนึกส่งไปยังตู้ไปรษณีย์ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนดไว้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการส่ง

ข้อ ๑๙ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดเช่าตู้ไปรษณีย์ไว้ ๑ ตู้ สำหรับให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่งบัตรเลือกตั้งมาให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งยังตู้ไปรษณีย์ดังกล่าว

ในการรับบัตรเลือกตั้งจากตู้ไปรษณีย์ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน มีหน้าที่ควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์และรับบัตรเลือกตั้งจากตู้ไปรษณีย์ไปมอบให้แก่คณะอนุกรรมการตรวจคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้งก่อนเวลานับคะแนน

บัตรเสีย

ข้อ ๒๐ บัตรเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้ให้ถือเป็นบัตรเสีย

(๑) บัตรเลือกตั้งที่ไม่ใช่บัตรที่สภาวิศวกรจัดทำขึ้นและส่งให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

(๒) บัตรเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งระบุเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ละประเภทเกินจำนวนกรรมการที่จะพึงมีได้ในการเลือกตั้ง

(๓) บัตรเลือกตั้งซึ่งผู้มีสิทธิมิได้ลงลายมือชื่อในบัตร

(๔) บัตรเลือกตั้งที่สภาวิศวกรประกาศยกเลิกก่อนกำหนดเวลาสิ้นสุดการลงคะแนน

(๕) บัตรเลือกตั้งที่ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งส่งกลับมาถึงเมื่อพ้นเวลาที่คณะอนุกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ เปิดตู้ไปรษณีย์ตามวัน เวลาที่กำหนด หรือไม่มีตราไปรษณีย์ประทับที่ซอง

กรณีอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจคะแนนเป็นผู้วินิจฉัยและถือเป็นที่สุด

การนับคะแนนเลือกตั้ง และการรวมคะแนน

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจคะแนน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน มีหน้าที่รับบัตรเลือกตั้งจากคณะอนุกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ เวลา ๑๐.๐๐ น. และนำส่งบัตรเลือกตั้งมานับและรวมคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง

การนับคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง ให้เริ่มตั้งแต่เวลา ๑๐.๓๐ น. และดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ในวันนับคะแนนเลือกตั้งให้ผู้สมัครหรือผู้แทนผู้สมัครสามารถมาร่วมเป็นสักขีพยานในการนับและรวมคะแนนเพื่อความโปร่งใสบริสุทธิ์และยุติธรรม

ข้อ ๒๒ ในวันนับคะแนนเลือกตั้งเมื่อได้นับและรวมคะแนนเสร็จแล้ว ให้คณะอนุกรรมการตรวจคะแนนจัดทำและนำรายงานแสดงผลการนับคะแนน พร้อมด้วยหีบบัตรเลือกตั้งที่ใส่บัตรเลือกตั้งที่นับคะแนนแล้วรวมทั้งบัตรเสียส่งผู้อำนวยการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๓ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศผลการนับคะแนนตามลำดับคะแนนทุกราย ณ สำนักงานสภาวิศวกร และประกาศผลผู้ได้รับการเลือกตั้ง ณ สำนักงานสภาวิศวกร และศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัดพร้อมทั้งแจ้งผู้ได้รับการเลือกตั้งทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๔ กรรมการโดยการเลือกตั้งจากสามัญสมาชิกที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ระดับปริญญา และกรรมการโดยการเลือกตั้งจากสามัญสมาชิก ที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา ตามมาตรา ๒๔ ให้เป็นไปตามประกาศสภาวิศวกร

ข้อ ๒๕ ในการจับสลาก ให้มีจำนวนสลากเท่ากับจำนวนผู้ที่ได้คะแนนเท่ากัน โดยให้สลากมีข้อความว่า “ได้รับเลือกตั้ง” เท่าจำนวนกรรมการประเภทที่ยังขาดอยู่ในแต่ละสาขา นอกนั้นให้ใช้สลากซึ่งมีข้อความว่า “ไม่ได้รับเลือกตั้ง” การจับสลากให้กระทำต่อหน้าคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง ณ สำนักงานสภาวิศวกร

ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งต้องรายงานตัวต่อผู้อำนวยการเลือกตั้ง ภายใน ๗ วันทำการ ผู้ไม่มารายงานตัวถือว่าสละสิทธิ์และให้เลื่อนผู้สมัครลำดับถัดไปของแต่ละประเภทตามข้อ ๒๔ ขึ้นแทน

ข้อ ๒๖ ในการเลือกตั้ง ถ้ามีผู้สมัครที่คุณสมบัติครบถ้วนเท่ากับจำนวนกรรมการที่จะพึงมีได้แต่ละประเภท ให้ถือว่าผู้สมัครเป็นกรรมการนั้น ๆ ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการ โดยไม่ต้องมีการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๗ เมื่อการเลือกตั้งเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งจะทำลายบัตรเลือกตั้งและเอกสารต่าง ๆ นั้น ได้ต่อเมื่อพ้นระยะเวลาคัดค้านการเลือกตั้งตามข้อ ๒๘ แล้ว ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

ในกรณีที่มีการคัดค้านการเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งเก็บรักษาบัตรเลือกตั้งนั้นไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ส่วนที่ ๔
การคัดค้านการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว ถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้สมัครใดเห็นว่าการเลือกตั้งเป็นไปโดยมิชอบ ให้ยื่นคำร้องคัดค้านเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง

ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องคัดค้านนั้นแล้วแจ้งผลให้ผู้ร้องทราบภายใน ๔๕ วัน โดยถือคำวินิจฉัยเป็นที่สุด

หมวด ๒ การเลือกกรรมการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ

ส่วนที่ ๑

การเลือกกรรมการดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๖

ข้อ ๒๕ การเลือกนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกร เลขาธิการ เหรัญญิก และตำแหน่งอื่น ตามมาตรา ๒๖ ให้เริ่มกระทำในคราวประชุมคณะกรรมการครั้งแรก

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓
ปรัชญา สูตะบุตร
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย
ประธาน ก.ว.
ปฏิบัติหน้าที่ประธานคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ค) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๔ กรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิกสามัญที่มิได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวนสิบคน ตามมาตรา ๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่

(๑) ผู้ได้รับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) ผู้ได้รับเลือกตั้งในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ที่ได้คะแนนสูง รองจาก (๑) เรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งของจำนวนกรรมการที่เหลืออยู่

สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขาได้รับการเลือกตั้งได้ไม่เกินสองคน เว้นแต่ในกรณีไม่มีผู้สมัคร หรือที่มีผู้สมัครแต่ไม่ครบทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ผู้สมัครที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ

กรณีมีผู้ได้คะแนนเท่ากันหลายคน ให้ใช้วิธีจับสลาก"

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ข้อ ๒๔/๑ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

"ข้อ ๒๔/๑ กรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิกสามัญที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวนห้าคน ตามมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่ ผู้ได้รับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ

สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขาจะมีผู้ได้รับการเลือกตั้งได้ไม่เกินหนึ่งคน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีผู้สมัคร หรือมีผู้สมัครไม่ครบทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ผู้สมัครที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ

กรณีมีผู้ได้คะแนนเท่ากันหลายคน ให้ใช้วิธีจับสลาก"

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ค) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งดำเนินการจัดส่งบัตรเลือกตั้ง พร้อมเอกสารแนะนำวิธีการลงคะแนนเลือกตั้ง และซองที่จ่าหน้าส่งไปที่ตู้ไปรษณีย์ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งเช่าไว้สำหรับการเลือกตั้งเพื่อส่งกลับถึงสำนักงานสภาวิศวกร โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ ที่อยู่ปัจจุบันซึ่งบุคคลดังกล่าวให้ไว้ต่อสำนักงานสภาวิศวกร รวมทั้งแจ้งกำหนดวันและเวลาการเปิดตู้ไปรษณีย์เพื่อนับคะแนนเลือกตั้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๑ วรรคสอง ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การนับคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง เมื่อเริ่มดำเนินการแล้ว ให้ดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เรืองศักดิ์ วัชรพงศ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร
และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ค) ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร การเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๔๓

ส่วนที่ ๑
การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร

ข้อ ๔ ในวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง อุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ในการเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและมีอายุสูงสุดทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมเป็นการชั่วคราว และให้ประธานในที่ประชุมมอบหมายให้กรรมการสองคนทำหน้าที่ช่วยประธานในการนับคะแนน

ข้อ ๕ ในการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร กรรมการแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและสมควรได้รับเลือกเป็นนายกสภาวิศวกร คนละหนึ่งชื่อ

การเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเขียนชื่อและชื่อสกุลของผู้ที่ตนเสนอในบัตรลงคะแนน ลงลายมือชื่อของตนกำกับ แล้วส่งให้ประธาน กรรมการผู้ใดไม่ประสงค์จะเสนอชื่อ ให้เขียนข้อความที่แสดงความประสงค์ดังกล่าว ลงลายมือชื่อของตนกำกับ แล้วส่งให้ประธาน

ความผิดพลาดในการสะกดชื่อและชื่อสกุลของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อไม่กระทบต่อความสมบูรณ์ของการเสนอชื่อ

เมื่อกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมทุกคนได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานในที่ประชุมและกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายตามข้อ ๔ วรรคสอง ดำเนินการนับคะแนน

ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งเสนอชื่อและแสดงความประสงค์ตามวรรคสองเป็นผู้ได้รับเลือก หากไม่มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่ง ให้มีการเลือกใหม่เฉพาะผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดสองลำดับแรก และให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งเสนอชื่อและแสดงความประสงค์ตามวรรคสองในรอบนี้เป็นผู้ได้รับเลือก แต่ถ้าในรอบนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีตามวรรคห้า หากประธานในที่ประชุมเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อและได้คะแนนสูงสุดเท่ากันกับผู้ได้รับการเสนอชื่อรายอื่น ประธานในที่ประชุมไม่มีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด และต้องมีการลงคะแนนใหม่ระหว่างผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าว โดยให้กรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและมีอายุสูงสุดถัดลงมา และมิใช่ผู้ได้รับการเสนอชื่อ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมเป็นการชั่วคราวแทนเฉพาะการเลือกกรรมการตามวรรคนี้ และถ้าในรอบนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเท่ากันอีก ให้ประธานชั่วคราวออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ถ้ามีผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียว ไม่ว่าจะมีการแสดงความประสงค์ไม่เสนอชื่อด้วยหรือไม่ ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือก

ข้อ ๖ ในการเลือกอุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่งและอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

ข้อ ๗ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่างลงก่อนครบวาระ และต้องมีการเลือกกรรมการแทน ให้คณะกรรมการประชุมเพื่อเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นกรรมการแทน แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเดียวกันกับตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

การเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ ในการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง สมาชิกสามัญซึ่งเข้าประชุมแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกสามัญซึ่งอยู่ในที่ประชุมไม่เกินจำนวนกรรมการที่ว่างลงต่อที่ประชุมเพื่อเลือกตั้งขึ้นเป็นกรรมการแทน และต้องมีสมาชิกสามัญรับรองการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลงให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการมอบหมายให้กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการมอบหมายการกระทำการแทนนายกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ นายกสภาวิศวกรมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด หากกรณีนายกสภาวิศวกรไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้มอบหมายให้

(๑) อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ ๑ กระทำการแทนนายกสภาวิศวกรในกิจการของสภาวิศวกรที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร และที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรดำเนินกิจการของสภาวิศวกรให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรและเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิศวกร

(๒) อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ ๒ กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร กรณีที่อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ในกิจการสภาวิศวกรเช่นเดียวกับ (๑)

(๓) เลขาธิการสภาวิศวกร กระทำการแทนในกิจการควบคุมดูแลการออกใบอนุญาต การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสภาวิศวกร

(๔) เหรัญญิก กระทำการแทนในกิจการงบประมาณดูแลการเงินและบัญชี

(๕) หัวหน้าสำนักงาน กระทำการแทนในกิจการธุรการทั่วไปและควบคุมดูแลบุคลากรในสำนักงานสภาวิศวกร

(๖) กิจการอื่นใดนอกเหนือจากนี้และเกี่ยวข้องกับงานของสภาวิศวกร ให้นายกสภาวิศวกรพิจารณามอบหมายเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางด้านบริหารการจัดการและความคล่องตัวในการดำเนินงานของสภาวิศวกร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ญ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"การประชุมใหญ่" หมายความว่า การประชุมใหญ่ของสภาวิศวกร ซึ่งได้แก่ การประชุมใหญ่สามัญประจำปี และการประชุมใหญ่วิสามัญ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสภาวิศวกร

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานตามที่สมาชิกระบุให้นายทะเบียนสภาวิศวกรจดแจ้งไว้ในทะเบียน

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้งเรียกว่า การประชุมใหญ่สามัญประจำปี

การประชุมใหญ่คราวอื่น ซึ่งมีนอกจากนี้ เรียกว่า การประชุมใหญ่วิสามัญ

ข้อ ๕ สมาชิกทุกคนมีสิทธิจะเข้าประชุมในที่ประชุมใหญ่ได้ไม่ว่าจะเป็นการประชุมชนิดใด คราวใด

ข้อ ๖ คณะกรรมการจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อใดก็ได้ สุดแต่จะเห็นสมควรตามที่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสภาวิศวกรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ข้อ ๗ เมื่อสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ได้เข้าชื่อกันทำหนังสือร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องระบุว่าประสงค์ให้เรียกประชุมเพื่อการใด คณะกรรมการสภาวิศวกรจะต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำร้องขอ

หมวด ๒
วิธีการประชุม

ข้อ ๘ คณะกรรมการต้องมีหนังสือเรียกประชุมโดยส่งทางไปรษณีย์ ไปยังสมาชิกทุกคน ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หรือมีหนังสือเรียกประชุมโดยประกาศทางหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายทั่วอาณาจักร เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ก่อนการประชุม

หนังสือเรียกประชุมนั้น ให้ระบุสถานที่ วัน เวลา ระเบียบวาระ และเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๙ ให้สมาชิกที่มาประชุมแสดงบัตรประจำตัวสมาชิกหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสภาวิศวกรหรือบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นใดที่มีรูปถ่ายของบุคคลผู้นั้นติดอยู่ ต่อคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย และให้ลงชื่อก่อนเข้าประชุมทุกครั้ง

เมื่อมีสมาชิกเข้าประชุมครบองค์ประชุม (ไม่น้อยกว่าสองร้อยคน) แล้ว ให้ประธานดำเนินการประชุมได้

สมาชิกมาไม่ครบองค์ประชุมให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป

ข้อ ๑๐ เมื่อพ้นกำหนดประชุมหนึ่งชั่วโมง สมาชิกยังไม่ครบองค์ประชุม และการประชุมนั้น ได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดการประชุมแต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาวิศวกรเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๑๑ ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

การพิจารณาญัตติที่สมาชิกเสนอในที่ประชุมใหญ่ ให้กระทำได้ภายหลังจากที่ประชุมพิจารณาเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุมเสร็จ

ข้อ ๑๒ สมาชิกผู้ใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุม ให้ยกมือขึ้นพันศีรษะเมื่อประธานอนุญาตแล้วจึงยืนขึ้นกล่าวได้ และต้องเป็นคำกล่าวกับประธานเท่านั้น หากประธานไม่อนุญาตให้แจ้งเหตุผลที่ไม่อนุญาตด้วย

ข้อ ๑๓ ถ้าคณะกรรมการขอแถลงหรือชี้แจงเรื่องใดต่อที่ประชุม ให้ประธานพิจารณาอนุญาต และให้ประธานควบคุมเวลาในการแถลงหรือชี้แจง ตามความเหมาะสม หากการชี้แจงของคณะกรรมการหรือกรรมการเป็นเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุม ให้ประธานมีอำนาจสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๔ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใดๆ สั่งพักการประชุม เลื่อนการประชุมหรือเลิกการประชุมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการจัดทำบันทึกรายงานการประชุมและเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐาน

หมวด ๓
การเสนอญัตติ

ข้อ ๑๖ ญัตติที่มีสมาชิกเสนอให้มีการพิจารณาในเรื่องใดๆ ในที่ประชุมใหญ่นั้นจะต้องมีสมาชิกอื่นรับรองอย่างน้อยสิบคน

ข้อ ๑๗ เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาหรือพิจารณาญัตติใดอยู่ ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติต่อไปนี้

(๑) ขอให้ลงมติ

(๒) ขอให้ปิดการอภิปราย

(๓) ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณา

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณาให้ญัตติเดิมเป็นอันตกไป

ข้อ ๑๙ ญัตติในเรื่องใดเมื่อมีการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมแล้วหรือตกไปแล้วสมาชิกจะเสนอญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันนั้นซ้ำอีกไม่ได้

หมวด ๔
การอภิปราย

ข้อ ๒๐ การอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังปรึกษากันอยู่ต้องไม่ฟุ่มเฟือย วนเวียน ซ้ำซากหรือซ้ำกับผู้อื่น และห้ามมิให้นำเอกสารใด ๆ มาอ่านให้ที่ประชุมฟังโดยไม่จำเป็น

ห้ามผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้วาจาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใดและห้ามกล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๒๑ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ประธานจะให้ผู้นั้นหยุดอภิปรายก็ได้

ข้อ ๒๒ การอภิปรายเป็นอันยุติ เมื่อ

(๑) ไม่มีผู้ใดอภิปราย

(๒) ที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย

(๓) ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่าได้อภิปรายกันพอสมควรแล้วจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะปิดอภิปรายหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการอภิปรายได้ยุติแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดอภิปรายอีก เว้นแต่ที่ประชุมจะต้องลงมติในเรื่องนั้น จึงให้สมาชิกผู้เสนอญัตติมีสิทธิอภิปรายสรุปความที่ได้อภิปรายกันมาแล้วได้ก่อนที่ประชุมจะลงมติ

ข้อ ๒๕ ประธานอาจอนุญาตให้คณะกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมอบหมายให้บุคคลใดๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของคณะกรรมการก็ได้

หมวด ๔
การลงมติ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่จะต้องมีมติ ให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติ

ข้อ ๒๗ การออกเสียงลงคะแนน ประธานจะสั่งให้ออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีใดก็ได้

ข้อ ๒๘ มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก สมาชิกสามัญคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๙ มติของที่ประชุมใหญ่ในการให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่เข้าประชุม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
อรุณ ชัยเสรี
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ญ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการมีหนังสือนัดประชุมแจ้งวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมไปยังสมาชิกโดยทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ที่ได้แจ้งไว้ต่อสภาวิศวกรและให้ประกาศ วัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมในระบบสารสนเทศของสภาวิศวกรและในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายทั่วราชอาณาจักรไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับเป็นเวลาสามวันติดต่อกัน

การแจ้งและการประกาศตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้ส่งเอกสารประกอบการประชุมไปในคราวเดียวกันไป หรือจัดส่งเอกสารการประชุมล่วงหน้าให้สมาชิกก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสามวัน

เอกสารประกอบการประชุมตามวรรคสองอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ในกรณีที่มีการจัดทำเอกสารประกอบการประชุมในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ คณะกรรมการต้องเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในระบบสารสนเทศของสภาวิศวกรล่วงหน้าก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสามวัน และต้องเปิดให้สมาชิกสามารถทำสำเนาข้อมูลนั้นผ่านระบบสารสนเทศของสภาวิศวกรได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม

ให้คณะกรรมการส่งหนังสือนัดประชุมและเอกสารประกอบการประชุมในรูปเอกสารสิ่งพิมพ์ไปยังผู้ตรวจล่วงหน้าก่อนการประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสภาวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (จ) และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

หมวด ๑
คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้ตรวจสภาวิศวกรซึ่งแต่งตั้งจากสมาชิกสภาวิศวกรต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี หรือไม่ได้กระทำการใด ๆ อันไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นกรณีที่คดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๖) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๘) ไม่เคยถูกที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติให้พ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจสภาวิศวกร

(๙) ไม่เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่สภาวิศวกร

ในกรณีผู้ตรวจสภาวิศวกรซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์หรือศาสตร์สาขาอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตรวจสภาวิศวกร ทั้งนี้ ในกรณีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒
วาระการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๕ ผู้ตรวจสภาวิศวกรมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีไม่มีผู้ตรวจสภาวิศวกรเหลืออยู่ ให้ผู้ตรวจสภาวิศวกรที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรใหม่

หมวด ๓
การพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ตรวจสภาวิศวกรพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔

(๔) ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติให้พ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจสภาวิศวกรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสามัญที่มาประชุม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗ ให้ผู้ตรวจการสภาวิศวกรตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้คงดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดวาระ

ในระหว่างที่การแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรตามข้อบังคับนี้ยังไม่แล้วเสร็จให้ผู้ตรวจการสภาวิศวกรตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทบุคคลธรรมดา พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร" หมายความว่า บุคคลที่นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสามัญของสภาวิศวกร

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๕ ผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) มีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรรับรอง

(๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๖) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้าม

หมวด ๒

การสมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๖ ผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องยื่นใบสมัครตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยหลักฐาน ดังนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรที่ทางราชการออกให้

(๒) สำเนาหลักฐานการศึกษา ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม

(๓) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๔) ใบรับรองแพทย์ ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๓
การพิจารณา

ข้อ ๗ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณาอนุมัติและเสนอคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อทราบ

ข้อ ๘ กรณีหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร มีคำสั่งไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกให้มีหนังสือแจ้งพร้อมระบุเหตุผลประกอบโดยชัดแจ้ง และแจ้งไปด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับเป็นสมาชิก

คณะกรรมการสภาวิศวกร ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวัน

การดูแลรักษาทะเบียน

ข้อ ๙ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
อรุณ ชัยเสรี
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

"หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร" หมายความว่า บุคคลที่นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้สมัครเป็นสมาชิกวิสามัญ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม

(๓) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๕) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้าม

(๖) กรณีที่เป็นชาวต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น

หมวด ๒
การสมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๕ ผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องยื่นใบสมัครตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยหลักฐาน ดังนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรที่ทางราชการออกให้หรือหนังสือเดินทางตัวจริง สำหรับชาวต่างประเทศ

(๒) สำเนาหลักฐานการศึกษา (ถ้ามี)

(๓) หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม โดยมีวิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปเป็นผู้ลงนามรับรอง

(๔) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๕) ใบรับรองแพทย์ ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๓
การพิจารณา

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณาอนุมัติและเสนอคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อทราบ

ข้อ ๗ กรณีหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร มีคำสั่งไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกให้มีหนังสือแจ้งพร้อมระบุเหตุผลประกอบโดยชัดแจ้ง และแจ้งไปด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับเป็นสมาชิก

คณะกรรมการสภาวิศวกร ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวัน

หมวด ๔
การดูแลรักษาทะเบียน

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
อรุณ ชัยเสรี
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ก) ประกอบกับมาตรา ๑๒ (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ โรคที่กำหนดตามมาตรา ๑๒ (๖) คือ

(๑) โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตรายต่อสังคม

(๒) วัณโรคในระยะอันตรายต่อสังคม

(๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตรายต่อสังคม

(๔) โรคติดยาเสพติดให้โทษหรือภาวะติดสารเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

(๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร
ว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์
พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (3) 12 33 (3) วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 ในระเบียบนี้

คณะอนุกรรมการ หมายความว่า บุคคลที่สภาวิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเพื่อพิจารณาสรรหาสมาชิกกิตติมศักดิ์และให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 4 ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) มีอายุไม่ต่ำกว่า สี่สิบปีบริบูรณ์

(2) ไม่เคยผู้ประพฤติในลักษณะที่ผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(3) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(4) ต้องไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งมีผลงานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เด่น และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(2) เป็นผู้ที่ไม่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ประยุกต์ แต่มีผลงานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นรูปธรรม และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(3) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิ หรือไม่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ แต่เป็นผู้ที่ผลักดันและสนับสนุนให้ งานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์มีผลต่อประเทศชาติ และส่วนรวมอย่างสูงส่ง

ข้อ 5 ให้นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อรวบรวมรายชื่อพร้อมประวัติและผลงานเสนอ ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อพิจารณาคัดเลือกเพียงบุคคลเดียวหรือหลายคนก็ได้

ข้อ 6 ให้นายกสภาวิศวกร นำรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและเหมาะสมที่จะแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ เสนอเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาแต่งตั้งต่อไป

ข้อ 7 ให้นายกสภาวิศวกร มอบใบประกาศเกียรติคุณ พร้อมเครื่องหมายเชิดชูเกียรติและบันทึกชื่อลงในทะเบียนสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ..... ที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ 8 ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิกกิตติมศักดิ์

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. 2544

(นายอรุณ ชัยเสรี)

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ค่าจดทะเบียนสมาชิก” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บเป็นค่าแรกเข้าในการสมัครเป็นสมาชิกสภาวิศวกร

“ค่าบำรุง” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกรเป็นรายห้าปี เพื่อใช้ดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกรหรือบุคคลภายนอกที่ขอรับบริการจากสภาวิศวกร

ข้อ ๕ สภาวิศวกรกำหนดอัตราค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ในกรณีสมาชิกซึ่งได้ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกรายปี ตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓ ไว้ต่อสภาวิศวกรอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังไม่หมดอายุ ให้ถือว่าได้ชำระค่าจดทะเบียนและค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้ แต่เมื่อจะชำระค่าบำรุงสมาชิกในครั้งต่อไป ให้ชำระค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

บัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก
พ.ศ. ๒๕๕๑

ก. ค่าจดทะเบียนสมาชิก			
ค่าจดทะเบียนสมาชิก ทั้งประเภทสามัญหรือวิสามัญ	ครั้งละ	๕๐๐	บาท
ข. ค่าบำรุง			
ค่าบำรุงที่เรียกเก็บจากสมาชิกรายห้าปี (เศษของปีให้คิดเป็นปี)	คนละไม่เกิน	๑,๐๐๐	บาท
ค. ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก			
๑. ค่าหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกฉบับภาษาอังกฤษ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
๒. ค่าคำขอใบแทนบัตรสมาชิก กรณีบัตรสมาชิกชำรุด สูญหาย หรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียด	ฉบับละ	๕๐	บาท
๓. ค่าคำขอข้อมูลสมาชิก	ชื่อละ	๒๕	บาท
๔. ค่าคำขอออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปค อายุสามปี	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๕. ค่าการฝึกอบรม ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด สำหรับการฝึกอบรมแต่ละครั้งแต่ต้องไม่เกิน	วันละ	๑,๕๐๐	บาท
๖. ค่าสอบวัดผลความรู้ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด สำหรับการสอบแต่ละครั้ง แต่ต้องไม่เกิน	ครั้งละ	๒,๐๐๐	บาท

๗. ค่ารับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	หลักสูตรละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๘. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจรับรองหลักสูตรในอัตราดังนี้			
๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี และนนทบุรี	ครั้งละ	๒๐,๐๐๐	บาท
๘.๒ ภาคกลาง (ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑) ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก	ครั้งละ	๓๐,๐๐๐	บาท
๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ครั้งละ	๔๕,๐๐๐	บาท
๘.๔ ภาคเหนือ	ครั้งละ	๕๐,๐๐๐	บาท
๘.๕ ภาคใต้	ครั้งละ	๕๐,๐๐๐	บาท

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สมบูรณ์และรองรับการขึ้นทะเบียนและการขอใบรับรองวิศวกรวิชาชีพอาเซียน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งสภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๙ ลำดับที่ ๑๐ ลำดับที่ ๑๑ และลำดับที่ ๑๒ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

“๙.	ค่าคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน อายุสามปี	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๑๐.	ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน อายุสามปี	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๑๑.	ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
๑๒.	ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท”

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้รองรับการต่ออายุทะเบียนวิศวกรเอเปค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งสภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๔/๑ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

“๔/๑ ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรเอเปค อายุสามปี”	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับค่ารับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม รวมถึงเพื่อให้รองรับการออกใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ ระดับภาคีวิศวกร การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว และการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๗ และลำดับที่ ๘ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๗. ค่ารับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หลักสูตรละ ๑๕,๐๐๐ บาท

๘. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจรับรองหลักสูตรในอัตราดังนี้

๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
๘.๒ ภาคกลาง (ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑) ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก	ครั้งละ	๓๕,๐๐๐ บาท
๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ครั้งละ	๕๐,๐๐๐ บาท
๘.๔ ภาคเหนือ	ครั้งละ	๕๕,๐๐๐ บาท
๘๕ ภาคใต้	ครั้งละ	๕๕,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๑๓ ลำดับที่ ๑๔ ลำดับที่ ๑๕ ลำดับที่ ๑๖ ลำดับที่ ๑๗ ลำดับที่ ๑๘ และลำดับที่ ๑๙ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย การกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

“๑๓. ค่าคำขอใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ ระดับภาคีวิศวกร กรณีใบรับรองชำรุดหรือสูญหาย	ฉบับละ ๑๕๐ บาท
๑๔. ค่าคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว อายุหนึ่งปี	ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท
๑๕. ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว อายุหนึ่งปี	ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท
๑๖. ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว	ฉบับละ ๓,๕๐๐ บาท
๑๗. ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว	ฉบับละ ๓,๕๐๐ บาท
๑๘. ค่าคำขอรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา วิศวกรรมศาสตร์	หลักสูตรละ ๖๘,๐๐๐ บาท
๑๙. ค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาวิศวกรรมศาสตร์	หลักสูตรละ ๑๔๐,๐๐๐ บาท

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๑. ค่าหนังสือรับรองการเป็นสมาชิก
ใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
หรือหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุม ฉบับภาษาอังกฤษ ฉบับละ ๕๐๐ บาท

๒. ค่าคำขอใบแทนกรณีเอกสารสูญหาย ชำรุด
หรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียด ดังนี้
๒.๑ บัตรสมาชิก ฉบับละ ๕๐ บาท
๒.๒ ใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
หรือหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ฉบับละ ๕๐๐ บาท”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๖ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๖. ค่าสอบวัดผลความรู้ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดสอบ
ความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด
สำหรับการสอบแต่ละครั้ง แต่ต้องไม่เกิน ครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๒๐ และลำดับที่ ๒๑ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

“๒๐. ค่าใบรับรองความรู้ความชำนาญ
ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ระดับวิศวกร ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
ระดับวิศวกรวิชาชีพ ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
๒๑. ค่าต่ออายุใบรับรองความรู้ความชำนาญ
ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ระดับวิศวกร ฉบับละ ๕๐๐ บาท
ระดับวิศวกรวิชาชีพ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยรูปแบบบัตร, ใบอนุญาต, อายุใบอนุญาต แบบคำขอรับใบอนุญาต, คำขอต่ออายุ, คำขอเลื่อนระดับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และตราสัญลักษณ์สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายข้อบังคับนี้

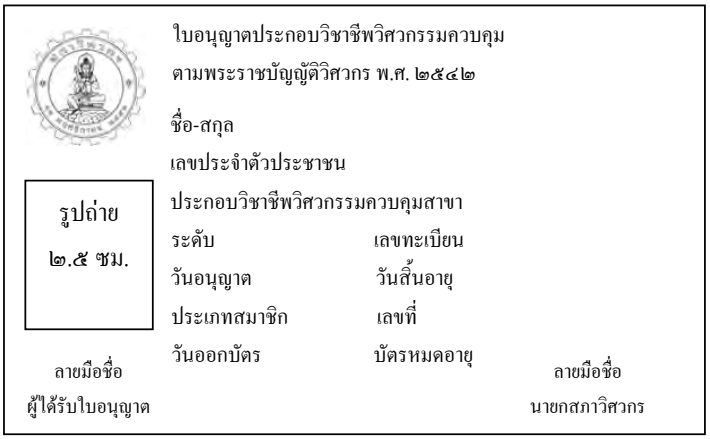
ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบใบอนุญาตและให้มีตัวอักษรสีแดงว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าบนขวาของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๕ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ สภาวิศวกรออกใบอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๖ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ออกตามความของ ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยรูปแบบบัตร, ใบอนุญาต, อายุใบอนุญาต, แบบคำขอรับใบอนุญาต, คำขอต่ออายุ, คำขอเลื่อนระดับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และตราสัญลักษณ์ สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งยังไม่หมดอายุให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓
ทวี บุตรสุนทร
นายกสภาวิศวกร

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๓

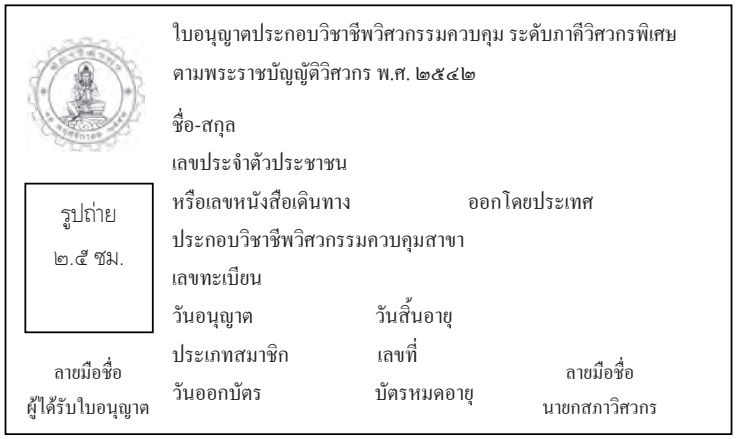

(ด้านหน้า)

(ด้านหลัง)

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ
แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๓

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ
ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

ชื่อ-สกุล
เลขประจำตัวประชาชน
หรือเลขหนังสือเดินทาง ออกโดยประเทศ
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขา
เลขทะเบียน
วันอนุญาต วันสิ้นอายุ
ประเภทสมาชิก เลขที่
วันออกบัตร บัตรหมดอายุ

รูปถ่าย
๒.๕ ซม.

ลายมือชื่อ
ผู้ได้รับใบอนุญาต

ลายมือชื่อ
นายกสภาวิศวกร

๕.๔ ซม.

๘.๕ ซม.

(ด้านหน้า)

ตามงาน ประเภท และขนาดของงานดังนี้.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๕.๔ ซม.

๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล
แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๓

สภาวิศวกร

ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

ออกใบอนุญาตนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

(ชื่อนิติบุคคล)

ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

เลขทะเบียน

ตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

ลายมือชื่อ

นายกสภาวิศวกร

๒๑ ซม.

๒๙ ซม.

คำอธิบายตราสัญลักษณ์ในแบบใบอนุญาตของสภาวิศวกร
แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๓

<u>คำบรรยาย</u>

ตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกร ประกอบด้วย ภาพพระวิษณุกรรม ประทับบนพระแท่นเหนือกลุ่มเมฆ อยู่ภายในวงกลมของฟันเฟือง เป็นประธานของตรา มีอักษรข้อความบอกชื่อสภาวิศวกร อยู่ด้านบน และวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ อยู่ด้านล่าง คั่นระหว่างกลางอักษรข้อความด้วยลายประจำยาม รอบนอกเป็นซี่ฟันเฟืองสิบเก้าซี่

พระวิษณุกรรม : วิศวกรรม : พระวิศุกรรม บรมครูแห่งเทพประสิทธิประสาทวิชาช่างและวิศวกรรมศาสตร์ พระวิษณุกรรมมีรูปกายสัดส่วนเหมือนบุรุษชนธรรมดา พระวรกายสีเขียวมรกต สวมมงกุฎเทิดยอดระฆัง มือขวาถือผึ่ง (ใช้สำหรับขัดรากฐานสถาบันของช่าง) มือซ้ายถือลูกดิ่ง (ใช้สำหรับวัดความเที่ยงตรง) ทรงอาภรณ์สีทอง

ฟันเฟือง สื่อความหมายแทนวิชาชีพด้านวิศวกรรม เช่น วิชาชีพ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม วิศวกรรมเคมี และสาขาวิศวกรรมอื่นๆ

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

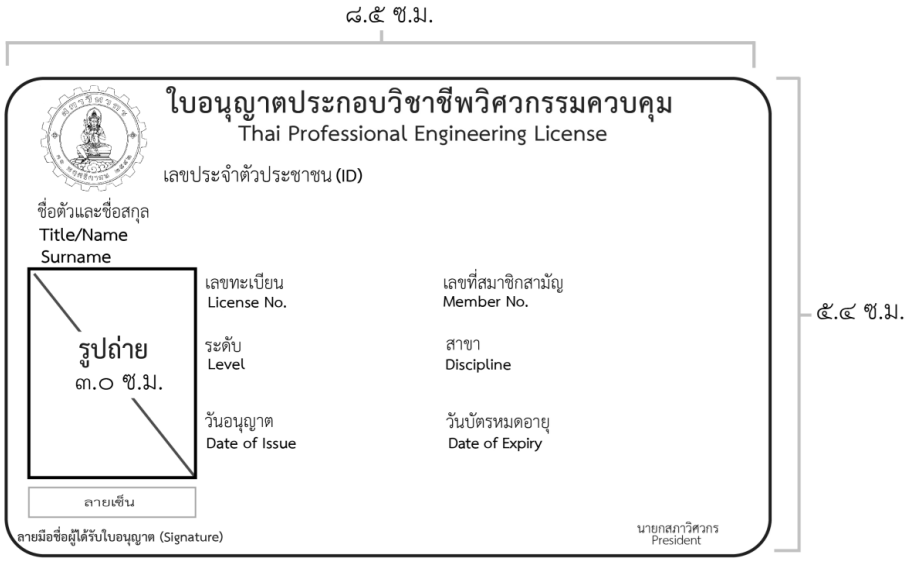
ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกแบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และแบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และแบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ แนบท้ายข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ซึ่งได้รับใบอนุญาตก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะหมดอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร
แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

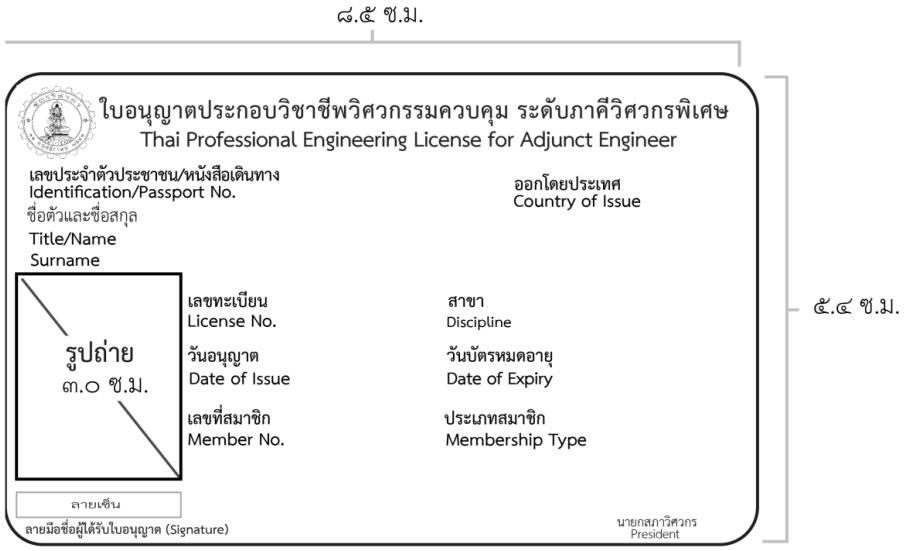

(รูปขยายด้านหน้า)

(รูปขยายด้านหลัง)

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ
แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(รูปขยายด้านหน้า)

(รูปขยายด้านหลัง)

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ช) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องไม่เป็นโรคตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นนิติบุคคลที่ล้มละลาย

(๒) ไม่ดำเนินการหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๓) ลักษณะอื่นที่สภาวิศวกรเห็นว่าเข้าข่ายเป็นลักษณะต้องห้าม

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมี

(๑) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) นิติบุคคลนั้นต้องมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อ ๖ กรณีนิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลดังนี้ คือ

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของกรรมการของบริษัท หรือ

(๓) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้บริหารนิติบุคคลและพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ห้ามบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้น ๕ ปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับสภาวิศวกรไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษต้องกรอกข้อความตามแบบคำขอรับใบอนุญาต ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(๑) หลักฐานคุณวุฒิการศึกษา (ถ้ามี)

(๒) สำเนาทะเบียนบ้านหรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๓) รูปถ่ายปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๔) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาตตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้วิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาหรือแขนงเดียวกันกับผู้ที่ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ลงนามรับรอง

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งลักษณะงานเท่าที่มีความรู้ความชำนาญในด้านนั้น ๆ ถ้าประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษในลักษณะงานอื่น ๆ อีก ให้ยื่นคำขอใหม่

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอ ดังนี้

(๑) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่าขึ้นไป และจะต้องมีผลงานในลักษณะงานที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่าที่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมที่ผู้ขอยื่นคำขอจะต้องมีผลงานและประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าที่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมที่ผู้ขอยื่นคำขอจะต้องมีผลงานและประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอไม่น้อยกว่าหกปี

(๔) วุฒิประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในสาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรม หรือวุฒิต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพ (ปวช.) จะต้องมีผลงานในลักษณะงานที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสิบปี

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ที่เป็นผู้ไม่มีสัญชาติไทยต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นและมีหลักฐานของทางราชการที่อนุญาตให้อยู่อาศัยในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหกเดือนมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ต้องผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในงานที่ยื่นคำขอและต้องเข้ารับการอบรมจึงสามารถออกใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้

ข้อ ๙ การทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทใบอนุญาตพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๐๕ หากประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในลักษณะงานอื่นๆ อีก ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยต้องผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพและเข้ารับการอบรมตามข้อ ๘

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษต้องผ่านการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษซึ่งผ่านการทดสอบความรู้ตามข้อ ๘ แล้ว ต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแล้ว”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทใบอนุญาตพิเศษตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ หากประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในงานอื่น ๆ อีก ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องผ่านการทดสอบและอบรมตามข้อ ๘ และข้อ ๙”

ข้อ ๖ ให้ใช้ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการออกระเบียบตามข้อ ๘ ของข้อบังคับ สภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เรืองศักดิ์ วัชรพงศ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาตได้ครั้งละหนึ่งงานตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษได้

กรณีประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษในงาน ประเภท หรือขนาดอื่น ๆ เพิ่มเติม ให้ยื่นคำขอใหม่”

ข้อ ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ลักษณะงาน” ในข้อ ๖ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นคำว่า “งาน”

ข้อ ๕ คำขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๖ ให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ซึ่งได้รับใบอนุญาตก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะหมดอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร
ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ
พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 9 ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2543 คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

คณะอนุกรรมการ หมายความว่า คณะอนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่พิจารณาตรวจสอบผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ผู้ขอรับใบอนุญาต หมายความว่า ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

ข้อ 4 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอตามแบบ "คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ" พร้อมด้วยแบบ "บัญชีแสดงปริมาณและคุณภาพผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเพื่อขอรับใบอนุญาตภาคีวิศวกรพิเศษ" ของสภาวิศวกร โดยมีวิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาหรือแขนงเดียวกันกับผู้ที่ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ลงนามรับรองผลงานทุกงาน

ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ยื่นได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งลักษณะงานเท่าที่มีความรู้ความชำนาญในด้านนั้น ๆ ถ้าประสงค์จะขอรับใบอนุญาตในลักษณะงานอื่น ๆ อีกให้ยื่นคำขอใหม่

ข้อ 5 ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจสอบผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาต เมื่อผ่านหลักเกณฑ์แล้วผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเข้ารับการอบรมความพร้อมในการประกอบวิชาชีพก่อนจึงจะได้รับใบอนุญาต

ข้อ 6 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงกับลักษณะงานที่ขอตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ.2543

ข้อ 7 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอรับใบอนุญาตและต้องเป็นงานที่อยู่ในข่ายวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาตขึ้นกับการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ

ข้อ 8 เมื่อผลงานผ่านเกณฑ์การพิจารณาให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาสอบสัมภาษณ์และ/หรือส่งทดสอบข้อเขียน ผู้ที่ไม่ผ่านการสอบสัมภาษณ์หรือการทดสอบข้อเขียนหากประสงค์จะยื่นขอรับใบอนุญาตในงานลักษณะเดิม สามารถยื่นคำขอใหม่ได้ภายหลังจากวันที่ยื่นคำขอครั้งก่อนไม่น้อยกว่าหกเดือน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. 2544

(นายอรุณ ชัยเสรี)
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๑) (๔) (๖) (๗) (ฉ) มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“การทดสอบความรู้” หมายความว่า การทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร

“ปริญญา” หมายความว่า ปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

หมวด ๑
การทดสอบความรู้

ข้อ ๕ การทดสอบความรู้ประกอบด้วยการสอบสองขั้นตอน ดังนี้

(๑) ขั้นตอนที่หนึ่ง เป็นการสอบข้อเขียนเพื่อประเมินความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม

(๒) ขั้นตอนที่สอง เป็นการสอบข้อเขียนเพื่อประเมินความรู้ในหมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

การทดสอบความรู้ในแต่ละหมวดวิชาต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบจึงจะถือว่าผ่านการทดสอบความรู้ในหมวดวิชานั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสอบ รวมถึงรายละเอียดของรายวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและรายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๒

การสมัครทดสอบความรู้และคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

ข้อ ๖ ผู้มีความประสงค์จะขอเข้ารับการทดสอบความรู้ ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นใบสมัครต่อสำนักงานสภาวิศวกร หรือสถาบันการศึกษาที่สภาวิศวกรกำหนดให้เป็นศูนย์จัดการทดสอบความรู้

(๒) ชำระค่าทดสอบความรู้ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๗ ผู้มีสิทธิสมัครทดสอบความรู้ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ประเภทที่หนึ่ง เป็นผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตหรือเทียบเท่าในสถาบันการศึกษาที่สภาวิศวกรรับรองปริญญา

(๒) ประเภทที่สอง เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตหรือเทียบเท่าและได้รับปริญญาบัตรจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศที่สภาวิศวกรรับรองปริญญา

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิสมัครทดสอบความรู้จะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับการสอบแต่ละขั้นตอนดังนี้

(๑) ผู้มีคุณสมบัติประเภทที่หนึ่ง แบ่งเป็น

(ก) การทดสอบความรู้ขั้นตอนที่หนึ่ง ต้องมีใบรับรองจากสถาบันการศึกษาว่าได้สอบผ่านการศึกษาในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม

(ข) การทดสอบความรู้ขั้นตอนที่สอง ต้องเป็นผู้ที่ผ่านการทดสอบความรู้ขั้นตอนที่หนึ่งและมีใบรับรองจากสถาบันการศึกษาว่าได้สอบผ่านการศึกษาในหมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

(๒) ผู้มีคุณสมบัติประเภทที่สองมีสิทธิเลือกสมัครทดสอบความรู้ขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดหรือทั้งสองขั้นตอนได้ในการสมัครครั้งเดียวกัน

หมวด ๓
ใบรับรองผลการทดสอบความรู้

ข้อ ๙ เมื่อผู้สมัครทดสอบความรู้สอบผ่านขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองผลการทดสอบความรู้ให้แก่บุคคลดังกล่าว

กรณีผู้สมัครทดสอบความรู้ทำใบรับรองผลการทดสอบความรู้ชำรุดหรือสูญหายอาจขอใบแทนใบรับรองได้โดยยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกรพร้อมชำระค่าธรรมเนียม

แบบใบรับรองผลการทดสอบความรู้ คำขอใบแทนและใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๐ ผู้มีคุณสมบัติประเภทที่หนึ่งสามารถเก็บผลการสอบไว้ได้สองปีนับแต่วันสำเร็จการศึกษา

ผู้มีคุณสมบัติประเภทที่สองสามารถเก็บผลการสอบไว้ได้ขั้นตอนละสองปีนับแต่วันที่สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองผลการทดสอบความรู้

หมวด ๔
การขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๓ สภาวิศวกรจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ดังนี้

(๑) เป็นสมาชิกสภาวิศวกรประเภทสมาชิกสามัญ

(๒) ผ่านการทดสอบความรู้ขั้นตอนที่หนึ่งและขั้นตอนที่สองตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ และไม่เกินกำหนดเวลาตามข้อ ๑๐ ของข้อบังคับนี้

(๓) ผ่านการอบรมและทดสอบความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ

(๔) ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

หมวด ๕
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔ คำขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙ และข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๑๕ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้ ให้นำระเบียบ หรือประกาศ ซึ่งออกก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) (ฉ) (ฎ) และมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๓ และข้อ ๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญาประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙ และพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงกำหนดรายละเอียดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับการรับรองหลักสูตรในเกณฑ์เดิมตามข้อบังคับที่ออกโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับการรับรองในเกณฑ์ใหม่ของสภาวิศวกร ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญาประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรต่างประเทศที่ยังมิได้รับการรับรองจากสภาวิศวกร ให้ผู้ที่ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมระดับภาคีวิศวกร นำเสนอเอกสารและหลักฐานของ

หลักสูตรต่อสภาวิศวกรเพื่อขอการรับรองเป็นการเฉพาะราย ในการพิจารณารับรองหลักสูตรให้ใช้ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙
ฉลับ ปัทมสูต
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๑ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๐ - ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การทดสอบความรู้” หมายความว่า การทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร

“ผู้เข้าสอบ” หมายความว่า ผู้มีความประสงค์สมัครเข้ารับการทดสอบความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมหรือหมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม หรือทั้งสองหมวดวิชา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ แบบใบสมัครขอเข้ารับการทดสอบความรู้ แบบใบรับรองผลการทดสอบความรู้ แบบคำขอใบแทน และใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๖ ผู้เข้าสอบต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบความรู้ ดังนี้

(๑) ผู้เข้าสอบต้องชำระค่าสมัครสอบตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เรียบร้อยก่อนเข้าสอบ

(๒) สภาวิศวกรไม่อนุญาตให้ผู้เข้าสอบขอเลื่อนกำหนดการสอบ เว้นแต่กรณีที่ไม่สามารถเดินทางมาสอบได้ เนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย หรือเจ็บป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์ และไม่คืนค่าสมัครสอบทุกกรณี

(๓) คะแนนแต่ละข้อเท่ากับ ๑ คะแนน ข้อที่ไม่ตอบหรือตอบผิดได้คะแนนเท่ากับศูนย์

(๔) ห้ามผู้เข้าสอบนำตำราหรือเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ เข้าห้องสอบ โดยสภาวิศวกรจะเตรียมตารางมาตรฐานไว้ในห้องสอบ และให้ใช้เครื่องคำนวณธรรมดาที่มีฟังก์ชั่นเสริมทางเรขาคณิตเท่านั้น และไม่อนุญาตให้นำเครื่องคำนวณที่สามารถบรรจุโปรแกรมตัวอักษรเข้าห้องสอบ

(๕) ห้ามผู้เข้าสอบพกพาอุปกรณ์ที่สามารถใช้สื่อสารได้ทุกชนิดเข้าห้องสอบ

(๖) ผู้เข้าสอบต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชนต่อเจ้าหน้าที่เพื่อลงทะเบียนเข้าสอบและรับรหัสผ่าน

(๗) ผู้เข้าสอบต้องแต่งกายสุภาพห้ามสวมใส่เสื้อไม่มีปก กางเกงขาสั้น และรองเท้าแตะเป็นต้น หากฝ่าฝืนจะไม่อนุญาตให้เข้าห้องสอบ

(๘) ห้ามผู้เข้าสอบเข้าห้องสอบช้าเกินกว่า ๑๐ นาที และห้ามออกจากห้องสอบก่อนครบกำหนด ๖๐ นาที เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้คุมสอบในกรณีที่เห็นว่ามีเหตุอันสมควร

(๙) หากผู้เข้าสอบทุจริตในการสอบให้ปรับตกทุกวิชาของหมวดวิชาที่เข้าสอบ และห้ามสมัครสอบอีกภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นทุจริตในการสอบ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการทดสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิจารณาตามความเหมาะสม

โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติการณ์เป็นกรณี ๆ ไป และเมื่อดำเนินการแล้ว ให้บันทึกรายงานคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อทราบด้วย

(๑๐) สภาวิศวกรจะประกาศผลการสอบ โดยวิธีปิดประกาศ ณ สำนักงานสภาวิศวกรหรือผ่านระบบสารสนเทศของสภาวิศวกร

(๑๑) กรณีสมัครสอบในหมวดวิชาใดล่วงหน้ามากกว่าหนึ่งครั้ง หากผู้เข้าสอบสอบผ่านหมวดวิชานั้นในการสมัครสอบครั้งใดแล้ว ผู้เข้าสอบไม่สามารถเข้าสอบในครั้งที่เหลือได้ และสภาวิศวกรไม่คืนเงินค่าสมัครสอบให้ในกรณีนี้

(๑๒) กรณีผู้เข้าสอบให้ข้อมูลที่ไม่ตรงตามความเป็นจริงหรือเป็นเท็จ ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ สภาวิศวกรไม่คืนค่าสมัครสอบทุกกรณี

ข้อ ๗ หมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม ประกอบด้วย ดังนี้

(๑) Engineering Drawing

(๒) Engineering Mechanics : Statics

(๓) Engineering Materials

(๔) Computer Programming

ข้อ ๘ หมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ประกอบด้วย ดังนี้

(๑) สาขาวิศวกรรมโยธา

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ กลุ่มวิชา ดังนี้

กลุ่มวิชา	รายวิชา
๑) Structures	Theory of Structures
	Structural Analysis
๒) Structural Design	Reinforced Concrete Design
	Timber and Steel Design
๓) Soil Mechanics	Soil Mechanics

(ข) วิชาเลือก ๔ กลุ่มวิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ กลุ่มวิชา ดังนี้

กลุ่มวิชา	รายวิชา
๑) Highway Engineering	Highway Engineering
๒) Hydraulic Engineering	Hydraulic Engineering
๓) Survey Engineering	Route Surveying
๔) Construction	Construction Engineering and Management

(ค) ผู้เข้าสอบต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ กลุ่มวิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้ จำนวน ๑ กลุ่มวิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนกลุ่มวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๒) สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

งานเหมืองแร่	งานโลหะการ
๑) Surface mining and Mine-Design	๑) Chemical Metallurgy
๒) Underground Mining and mine Design	๒) Physical Metallurgy
๓) Mineral Processing	๓) Mechanical Behavior of Materials

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

งานเหมืองแร่	งานโลหะการ
๑) Mine Economics	๑) Materials Characterization
๒) Geotechniques	๒) Metal Forming
๓) Mineral Processing II	๓) Corrosion of Metals
๔) Mine Planning and Design	๔) Failure Analysis

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ ข้อสอบข้อเขียนให้มีวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๓) สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

๑) Mechanics of Machinery

๒) Machine Design

๓) Heat Transfer

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

๑) Automatic Control

๒) Internal Combustion Engines

๓) Refrigeration and Air Conditioning

๔) Power Plant Engineering

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๔) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

งานไฟฟ้ากำลัง	งานไฟฟ้าสื่อสาร
๑) Electrical Machines	๑) Principle of Communication
๒) Electrical System Design	๒) Data Communication and Networking
๓) Electrical Power System	๓) Digital Communication

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

งานไฟฟ้ากำลัง	งานไฟฟ้าสื่อสาร
๑) Electrical Instruments and Measurements	๑) Electrical Instruments and Measurements
๒) Power Electronics	๒) Optical Communication
๓) High Voltage Engineering	๓) Microwave Engineering
๔) Power System Protection	๔) Antenna Engineer

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๕) สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

๑) Safety Engineering

๒) Production Planning and Control

๓) Quality Control

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

๑) Industrial Plant Design

๒) Industrial Work Study

๓) Engineering Economy

๔) Maintenance Engineering

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๖) สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

๑) Water Supply Engineering

๒) Wastewater Engineering

๓) Solid Waste Engineering

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

๑) Air Pollution Control and Design

๒) Hazardous Waste Treatment

๓) Building Sanitation

๔) Noise and Vibration Control

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๗) สาขาวิศวกรรมเคมี

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

๑) Fluid Flow

๒) Heat Transfer and Mass Transfer

๓) Chemical Engineering Kinetics and Reactor Design

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

๑) Chemical Engineering Thermodynamics

๒) Process Dynamics and Control

๓) Chemical Engineering Plant Design

๔) Safety in Chemical Operation /Environmental Chemical Engineering

(ให้เลือกสอบวิชาหนึ่งวิชาใดเท่านั้น)

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

ข้อ ๙ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนศูนย์จัดการทดสอบความรู้ และอัตราค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทดสอบความรู้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๐ คำขอ การอนุญาต คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน แบบเอกสาร หรือการดำเนินการใด ๆ ตามระเบียบนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอกนิกส์ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยระเบียบนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๑๒ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้อ ๙ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๐ - ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒) ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

(๓) ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

(๔) ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๕) ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การอบรมและทดสอบความรู้” หมายความว่า การอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ด้านความปลอดภัย จรรยาบรรณ กฎหมาย สิ่งแวดล้อม และความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม”

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“ผู้ควบคุมการทดสอบ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สภาวิศวกรหรือบุคคลอื่นที่คณะอนุกรรมการมอบหมายให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมการทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้มีคณะอนุกรรมการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบด้วย กรรมการสภาวิศวกรคนหนึ่งที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมอบหมายเป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดและแต่งตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน

ให้เจ้าหน้าที่สำนักงานสภาวิศวกรที่เลขาธิการสภาวิศวกรมอบหมายคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๖ ให้คณะอนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ข้อ ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖ อนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติให้ออก

ข้อ ๘ ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุตามข้อ ๗ ให้คณะอนุกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าคน และหากเห็นสมควรคณะกรรมการสภาวิศวกรจะแต่งตั้งประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ข้อ ๙ การประชุมคณะอนุกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้อนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๐ ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย หลักสูตร และแนวทางการอบรมและทดสอบความรู้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอบรมและทดสอบความรู้ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) จัดให้มีและควบคุมการอบรมและทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามนโยบาย หลักสูตร และแนวทางการอบรมและทดสอบความรู้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอบรมและทดสอบความรู้ที่คณะกรรมการสภาวิศวกรให้ความเห็นชอบ

(๓) เสนอชื่อผู้ให้การอบรม ผู้ออกข้อสอบ และผู้ตรวจข้อสอบต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

(๔) รายงานผลการดำเนินงานและความสัมฤทธิ์ผลของการอบรมและทดสอบความรู้ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อพิจารณา

(๕) ดำเนินการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๑๑ ให้สำนักงานสภาวิศวกรเผยแพร่มติของคณะกรรมการสภาวิศวกรเกี่ยวกับรายงานผลการดำเนินงานและความสัมฤทธิ์ผลของการอบรมและทดสอบความรู้ในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสภาวิศวกรเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันติดต่อกัน

ข้อ ๑๒ การอบรมและทดสอบความรู้ต้องครอบคลุมองค์ความรู้ ดังต่อไปนี้

(๑) ความปลอดภัย

(๒) จรรยาบรรณ

(๓) กฎหมาย

(๔) สิ่งแวดล้อม

(๕) องค์ความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการเสริมสร้าง หรือพัฒนาความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๑๓ ผู้ผ่านการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรหรือระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ซึ่งประสงค์จะเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ ให้ยื่นคำขอเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้และเอกสารหลักฐานประกอบคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร

แบบคำขอและรายการเอกสารหลักฐานประกอบคำขอให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๔ ผู้เข้ารับการอบรมต้องเข้าห้องอบรมภายใน ๔๕ นาที นับจากเวลาที่เริ่มต้นเปิดพิธีการอบรมและต้องเข้ารับการอบรมทุกรายวิชาที่มีการทดสอบความรู้ จึงจะมีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้

ข้อ ๑๕ ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ ซึ่งได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบในแต่ละวิชาที่จัดให้มีการอบรมและทดสอบความรู้ จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้

ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ในวิชาใด ให้มีสิทธิทดสอบแก้ตัวในวิชานั้นหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศผลการทดสอบครั้งแรก

ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งทดสอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองและได้คะแนนในการทดสอบแก้ตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของทุกวิชาที่ทดสอบแก้ตัว ถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้

ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งได้คะแนนในการทดสอบแก้ตัวไม่ถึงร้อยละหกสิบในวิชาใดวิชาหนึ่งที่ทดสอบแก้ตัว หรือไม่ทดสอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ในการทดสอบครั้งนั้น แต่มีสิทธิยื่นคำขอเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ในครั้งต่อ ๆ ไป

ข้อ ๑๖ ผู้มีเหตุอันจำเป็นไม่สามารถเข้ารับการอบรมตามข้อ ๑๔ หรือการทดสอบความรู้ตามข้อ ๑๕ ในวันที่กำหนด อาจยื่นคำร้องและเอกสารหลักฐานเพื่อขอเลื่อนเข้ารับการอบรมหรือการทดสอบความรู้ ตามแต่กรณี โดยให้ยื่นต่อสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นคำร้องล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนถึงกำหนดวันดังกล่าว เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย

ให้คณะอนุกรรมการหรือเลขาธิการสภาวิศวกรเป็นผู้พิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่งและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำร้องทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๗ ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ต้องนำบัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ซึ่งมีรูปถ่ายมาเพื่อแสดงตน และต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยดังนี้

(๑) สุภาพบุรุษสวมเสื้อที่มีคอปก กางเกงขายาว โดยสอดชายเสื้อไว้ในกางเกง สวมรองเท้าหุ้มส้น

(๒) สุภาพสตรีสวมเสื้อ กระโปรงหรือกางเกงขายาว สวมรองเท้าหุ้มส้น

(๓) ห้ามสวมใส่กางเกงขาสั้น กางเกงยีนส์ขาด เสื้อไม่มีแขน รองเท้าแตะทุกชนิด

(๔) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๘ ในการทดสอบความรู้ ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามเข้าห้องสอบก่อนเวลาเริ่มการทดสอบ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการทดสอบ และห้ามเข้าห้องสอบเมื่อเริ่มการทดสอบไปแล้วสามสิบนาที เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการทดสอบในกรณีที่เห็นว่ามีเหตุอันสมควร

(๒) ห้ามออกจากห้องสอบ เว้นแต่ได้เริ่มการทดสอบไปแล้วหนึ่งชั่วโมง

(๓) ห้ามลุกจากที่นั่งสอบโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการทดสอบ

(๔) ปิดเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดขณะอยู่ในห้องสอบ

(๕) ให้เขียนคำตอบโดยวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อสอบ

(๖) เขียนชื่อนามสกุลและหมายเลขประจำตัวสอบลงในกระดาษคำตอบเฉพาะในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น

(๗) ไม่กระทำการอันเป็นการรบกวนหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นตลอดระยะเวลาที่อยู่ในบริเวณสถานที่สอบ

(๘) ห้ามดูหรือลอกคำตอบของผู้อื่นหรือยินยอมให้ผู้อื่นดูหรือลอกคำตอบของตน

(๙) ห้ามคัดลอกข้อสอบไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๑๐) การส่งกระดาษคำตอบ ให้ยกมือขึ้นเพื่อให้ผู้ควบคุมการทดสอบเป็นผู้มาเก็บกระดาษคำตอบ

(๑๑) ห้ามนำชุดข้อสอบหรือกระดาษคำตอบไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนออกนอกห้องสอบ

(๑๒) ปฏิบัติตามคำสั่งและข้อความที่ระบุไว้ในข้อสอบหรือตามที่ได้รับแจ้งจากผู้ควบคุมการทดสอบ

(๑๓) ไม่นำแนวข้อสอบ โจทย์ หรือคำตอบ หรือคัดลอกโจทย์หรือคำตอบของข้อสอบชุดใดก็ตามเข้ามาในห้องสอบโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๙ ในกรณีผู้เข้ารับการทดสอบฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๗ หรือข้อ ๑๘ ให้ผู้ควบคุมการทดสอบมีอำนาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ไม่อนุญาตให้เข้าห้องสอบ

(๓) ให้ออกจากห้องสอบ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมการทดสอบพิจารณาตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติการณ์เป็นกรณี ๆ ไป

ในกรณีตาม (๒) และ (๓) เมื่อดำเนินการแล้วให้บันทึกรายงานต่อคณะอนุกรรมการเพื่อทราบด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีผู้เข้ารับการทดสอบฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๘ (๗) (๘) (๙) (๑๑) หรือ (๑๓) ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) หักคะแนนวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือทุกวิชา

(๒) ปรับตกวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือทุกวิชา

(๓) ระงับสิทธิเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการทดสอบได้กระทำการทุจริตในการทดสอบและคณะอนุกรรมการพิจารณาเห็นว่าเป็นการทุจริตในการทดสอบอย่างร้ายแรง หรือผู้เข้ารับการทดสอบได้กระทำการทุจริตซ้ำในการทดสอบให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจตัดสิทธิในการเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ในครั้งนั้นและห้ามเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้อีกต่อไป

ข้อ ๒๑ กระดาษคำตอบใดที่ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นกระดาษคำตอบของผู้ใด คณะกรรมการสภาวิศวกรจะไม่รับไว้พิจารณา

ข้อ ๒๒ ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้ที่สอบไม่ผ่านวิชาใด จะขอดูกระดาษคำตอบได้เฉพาะของตน โดยยื่นคำขอต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศผลการสอบ

ข้อ ๒๓ ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดูกระดาษคำตอบ ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำขอและลงทะเบียนคำขอ

(๒) แจ้งวัน เวลา และสถานที่ดูกระดาษคำตอบให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

(๓) สำเนากระดาษคำตอบที่ผู้ยื่นคำขอประสงค์จะดู และให้ผู้ยื่นคำขอดูจากสำเนาแทนต้นฉบับ ทั้งนี้ ห้ามมิให้มีการคัดลอกข้อความในสำเนากระดาษคำตอบ

(๔) ให้ผู้ยื่นคำขอใช้เวลาดูสำเนากระดาษคำตอบไม่เกินสามสิบนาที

ข้อ ๒๔ เมื่อดูกระดาษคำตอบเสร็จแล้ว หากผู้ยื่นคำขอประสงค์จะให้ทบทวนการตรวจข้อสอบ ให้ยื่นคำขอต่อเลขาธิการสภาวิศวกร โดยระบุเป็นรายข้อพร้อมด้วยเหตุผลให้ชัดเจนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ดูกระดาษคำตอบ

ข้อ ๒๕ ให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับเป็นคณะอนุกรรมการตามระเบียบนี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการใหม่

ข้อ ๒๖ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังไม่ผ่านเกณฑ์การอบรมและทดสอบความรู้ เป็นผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๗ คำขอ การอนุญาต คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน แบบเอกสาร หรือการดำเนินการใด ๆ ตามระเบียบนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอกนิกส์ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยระเบียบนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทริกนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและโดยมติของที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๔๖ และสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในระดับสามัญวิศวกรต้องกรอกข้อความตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานและวิธีการ ดังนี้

(๑) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหลังจากได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม โดยให้วิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาและแขนงเดียวกันกับผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ลงนามรับรองผลงาน

(๒) ให้สภาวิศวกรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในประสบการณ์ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับสามัญวิศวกรได้

(๓) การทดสอบความรู้ในประสบการณ์ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพนั้น ให้กำหนดเป็นระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้ระดับสามัญวิศวกร

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับวุฒิวิศวกรต้องกรอกข้อความตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหลังจากได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม โดยมีวิศวกรระดับวุฒิวิศวกรในสาขาและแขนงเดียวกันกับผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ลงนามรับรองผลงาน

(๒) ให้สภาวิศวกรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับวุฒิวิศวกรได้

(๓) การทดสอบความรู้ในประสบการณ์ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพนั้นให้กำหนดเป็นระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้ระดับวุฒิวิศวกร

ข้อ ๖ สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตในระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกรในสาขาวิศวกรรมควบคุมหรือแขนงที่ไม่มีหรือไม่สามารถหาผู้รับรองผลงานและปริมาณงานที่เหมาะสมได้ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดวิธีการรับรองผลงานและปริมาณงานด้วยวิธีอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
ฉดับ ปัทมสูต
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๔ (๓) และข้อ ๕ (๓) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ส่วนที่ ๑
การทดสอบความรู้ระดับสามัญวิศวกร

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรที่ได้ตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเพื่อขอเลื่อนระดับแล้ว ต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

การทดสอบความรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีสอบข้อเขียนและวิธีสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๔ ให้คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้ดำเนินการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๕ ในการสอบข้อเขียน ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบในทุกรายวิชาที่ทดสอบจึงจะถือว่าสอบผ่าน

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบไม่ผ่านในรายวิชาใด มีสิทธิสอบแก้ตัวในรายวิชานั้นภายในสามปีนับแต่วันที่ประกาศผลการทดสอบครั้งที่หนึ่ง

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ต้องได้คะแนนในการสอบแก้ตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของทุกรายวิชาที่สอบแก้ตัว ถือว่าสอบผ่าน

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ได้คะแนนในการสอบแก้ตัวต่ำกว่าร้อยละหกสิบในรายวิชา ที่สอบแก้ตัวหรือไม่สอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ถือว่าสอบไม่ผ่าน แต่ยังคงมีสิทธิสมัครเข้ารับการสอบข้อเขียนใหม่

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบข้อเขียนผ่านต้องเข้าสอบสัมภาษณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ต่อคณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

ข้อ ๗ ในการสอบสัมภาษณ์ ให้คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ วินิจฉัยเพียงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตสอบผ่านหรือสอบไม่ผ่านเท่านั้น

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน มีสิทธิสอบสัมภาษณ์แก้ตัวได้อีกหนึ่งครั้ง

ข้อ ๘ ให้คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ รายงานผลการทดสอบต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๒
การทดสอบความรู้ระดับวุฒิวิศวกร

ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับวุฒิวิศวกร ที่ได้ตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อขอเลื่อนระดับแล้ว

ต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

การทดสอบความรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๑๐ ให้คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้ดำเนินการสอบสัมภาษณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ต่อคณะคณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

ข้อ ๑๑ ในการสอบสัมภาษณ์ ให้คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ วินิจฉัยเพียงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตสอบผ่านหรือสอบไม่ผ่านเท่านั้น

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน มีสิทธิสอบสัมภาษณ์แก้ตัวได้อีกหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๒ ให้คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ รายงานผลการทดสอบต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร เพื่อดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๔ (๓) และข้อ ๕ (๓) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ วรรคสอง ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การทดสอบความรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีสอบสัมภาษณ์"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ ให้คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้ดำเนินการสอบสัมภาษณ์"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ในการสอบสัมภาษณ์ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบจึงจะถือว่าสอบผ่าน

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบไม่ผ่าน ให้มีสิทธิสอบแก้ตัวโดยการเข้าฝึกอบรมเฉพาะด้านการจัดทำรายงานทางวิชาการ หรือการสอบข้อเขียนวัดผลความรู้วิชาหนึ่งวิชาใดหรือหลายวิชาตามที่คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ เห็นสมควรโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาต

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ไม่ผ่านการสอบแก้ตัว หรือไม่เข้าสอบภายในระยะเวลาที่กำหนดถือว่าสอบไม่ผ่าน

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสัมภาษณ์ตามวรรคหนึ่ง และการสอบแก้ตัวตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ต่อคณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๘ ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร ซึ่งยังไม่ผ่านการทดสอบความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ มีสิทธิเลือกว่าจะทดสอบความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
ทวี บุตรสุนทร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๔ (๓) และข้อ ๕ (๓) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๒-๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรที่ได้ตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อขอเลื่อนระดับแล้วต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๙ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับวุฒิวิศวกร ที่ได้ตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อขอเลื่อนระดับแล้วต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการ

ที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ในการรองรับการให้บริการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม แก่หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และประชาชน โดยมีจำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ที่เหมาะสมต่อการรองรับการให้บริการวิชาชีพดังกล่าว รวมถึงเพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถของประเทศไทยในการแข่งขันการบริการวิชาชีพวิศวกรรม ตามข้อตกลงการเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยได้ทำข้อตกลงไว้กับนานาประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ผู้ขอรับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“ปริญญา” หมายความว่า ปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

หมวดที่ ๑
คุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทสมาชิกสามัญ

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษา ในหลักสูตรระดับปริญญา หรือเทียบเท่าปริญญา สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือสาขาวิศวกรรมสุขาภิบาล ซึ่งสภาวิศวกรได้รับรองปริญญาไว้ในสาขาวิศวกรรมโยธา และได้รับใบอนุญาตสาขาวิศวกรรมโยธา อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

หมวดที่ ๒
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตและเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๘ สภาวิศวกรจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตในแต่ละระดับ ดังนี้

(๑) ระดับภาคีวิศวกร

(ก) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต สาขาวิศวกรรมโยธา ตั้งแต่ระดับภาคีวิศวกรขึ้นไป

(ข) ผ่านการทดสอบความรู้ด้วยวิธีการสอบสัมภาษณ์

(๒) ระดับสามัญวิศวกร

(ก) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต สาขาวิศวกรรมโยธา ตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป

(ข) มีผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือสาขาวิศวกรรมสุขาภิบาล อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ไม่น้อยกว่าสามปี

(ค) ผ่านการทดสอบความรู้ด้วยวิธีการสอบสัมภาษณ์

(๓) ระดับวุฒิวิศวกร

(ก) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร

(ข) มีผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ไม่น้อยกว่าห้าปี

(ค) ผ่านการทดสอบความรู้ด้วยวิธีการสอบสัมภาษณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

การทดสอบความรู้ด้วยวิธีสอบสัมภาษณ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะอนุกรรมการทดสอบความรู้ความชำนาญการประกอบวิชาชีพ ระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบคุณสมบัติ พิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ของผู้ขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ การได้รับใบอนุญาต สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิการเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตในสาขาอื่นของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ได้รับอยู่เดิม รวมถึงการยื่นคำขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตในสาขาวิศวกรรมควบคุมอื่น

ข้อ ๑๑ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ผู้มีความประสงค์ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอภายในกำหนดสองปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ หากไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในระยะเวลาดังกล่าวจะต้องเริ่มขอรับใบอนุญาตในระดับภาคีวิศวกร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมเคมี
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี เพื่อประโยชน์ในการรองรับการให้บริการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี แก่หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและประชาชน โดยมีจำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ที่เหมาะสมต่อการรองรับการให้บริการวิชาชีพดังกล่าว รวมถึงเพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถของประเทศไทยในการแข่งขันการบริการวิชาชีพวิศวกรรม ตามข้อตกลงการเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยได้ทำข้อตกลงไว้กับนานาประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ผู้ขอรับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“ปริญญา” หมายความว่า ปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

หมวดที่ ๑
คุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทสมาชิกสามัญ

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาหรือเทียบเท่าปริญญา ในสาขาวิศวกรรมเคมี สาขาเคมีวิศวกรรม สาขาเคมีเทคนิค หรือที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นเทียบเท่าวิศวกรรมเคมี ซึ่งสภาวิศวกรได้รับรองปริญญาไว้ในสาขาวิศวกรรมอุตสาหการและได้รับใบอนุญาต สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

หมวดที่ ๒
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตและเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๘ สภาวิศวกรจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตในแต่ละระดับ ดังนี้

(๑) ระดับภาคีวิศวกร

(ก) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ตั้งแต่ระดับภาคีวิศวกรขึ้นไป

(ข) ผ่านการทดสอบความรู้ด้วยวิธีการสอบสัมภาษณ์

(๒) ระดับสามัญวิศวกร

(ก) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป

(ข) มีผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ไม่น้อยกว่าสามปี

(ค) ผ่านการทดสอบความรู้ด้วยวิธีการสอบสัมภาษณ์

(๓) ระดับวุฒิวิศวกร

(ก) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับวุฒิวิศวกร

(ข) มีผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ไม่น้อยกว่าห้าปี

(ค) ผ่านการทดสอบความรู้ด้วยวิธีการสอบสัมภาษณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

การทดสอบความรู้ด้วยวิธีการสอบสัมภาษณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะอนุกรรมการทดสอบความรู้ความชำนาญการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมเคมี ตรวจสอบคุณสมบัติ พิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ของผู้ขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ การได้รับใบอนุญาต สาขาวิศวกรรมเคมี ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิการเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตในสาขาอื่นของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ได้รับอยู่เดิม รวมถึงการยื่นคำขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตในสาขาวิศวกรรมควบคุมอื่น

ข้อ ๑๑ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ผู้มีความประสงค์ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอภายในกำหนดสองปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ หากไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในระยะเวลาดังกล่าวจะต้องเริ่มขอรับใบอนุญาตในระดับภาคีวิศวกร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) ประกอบกับมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมี

(๑) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) นิติบุคคลนั้นต้องมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อ ๔ นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๕ นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องกรอกข้อความตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด และยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังนี้

(๑) สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิหรือสำเนาหนังสือการรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลที่ได้รับรองมาแล้วไม่เกินหนึ่งเดือน และหนังสือมอบอำนาจให้เป็นผู้ยื่นคำขอแทนนิติบุคคล สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจทุกคน รูปถ่ายปัจจุบันถ่ายไว้ไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรง ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำของผู้รับมอบอำนาจ ขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๒) รายชื่อผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล

(๓) สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของ

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

(๔) หลักฐานประกอบการพิจารณาอื่นที่สภาวิศวกรเห็นว่าจำเป็น

ข้อ ๖ กรณีนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม มีการเปลี่ยนผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามข้อ ๕ (๓) (ก), (ข), (ค), (ง), (จ) หรือ (ฉ) ให้ส่งหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล พร้อมด้วยหนังสือการรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลแล้วต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรภายในสามสิบวันหลังการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล กรณีไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลภายในกำหนด ให้มีผลขาดจากการเป็นนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๗ เมื่อสภาวิศวกรพิจารณาเห็นว่านิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สภาวิศวกรจะออกบัตรและใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแก่นิติบุคคล

ข้อ ๘ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนิติบุคคล ให้มีอายุใช้ได้เป็นเวลาหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดภายในสามสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตหมดอายุ การต่ออายุใบอนุญาตคราวหนึ่งให้ใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ

กรณีขาดต่ออายุใบอนุญาตนิติบุคคล ห้ามนิติบุคคลนั้นประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจนกว่าจะได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ

ข้อ ๘ กรณีนิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลดังนี้ คือ

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของกรรมการของบริษัท หรือ

(๓) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้บริหารนิติบุคคลและพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ห้ามบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้นห้าปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ และข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ สภาวิศวกรจะออกใบอนุญาตให้แก่นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต หากพิจารณาแล้วเห็นว่านิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) มีคุณสมบัติตามข้อ ๓ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔

(๒) มีความเหมาะสมที่จะอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) ได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้แก่สภาวิศวกรแล้ว

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคล หากประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อสภาวิศวกรพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตจากสภาวิศวกรภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ยื่นคำขอภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

(๒) กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ยื่นคำขอภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งอาจขอให้สภาวิศวกรออกหนังสือรับรองการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของตนก็ได้

คำขอต่ออายุใบอนุญาตและหนังสือรับรองการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ทวี บุตรสุนทร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน

(ASEAN Chartered Professional Engineer)

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ตามที่ประเทศไทยได้มีข้อผูกพันภายใต้ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Engineering Services)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ให้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ยื่นคำขอ

(๒) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา

(๓) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานด้านวิศวกรรมควบคุมที่เด่นชัด

(๔) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๕) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๕ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญ

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่า

(๓) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา

(๔) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานด้านวิศวกรรมที่เด่นชัด

(๕) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติถูกต้อง ตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้มีมติรับบุคคลนั้นขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) และให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียนแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๗ การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) มีอายุครั้งละสามปี นับแต่วันที่อนุมัติขึ้นทะเบียน

การต่ออายุทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุพร้อมชำระค่าคำขอต่ออายุทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ทะเบียนสิ้นอายุและต้องมีหน่วยความรู้ ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

กรณีที่ไม่สามารถยื่นคำขอต่ออายุทะเบียน ตามเวลาที่กำหนดในวรรคสอง การต่ออายุทะเบียนจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นรายกรณีไป

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติรับต่ออายุทะเบียน ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ และเมื่อผู้ยื่นคำขอต่ออายุได้ชำระค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียนแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการออกใบรับรองการต่ออายุทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๘ ค่าคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน และค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ให้เป็นไปตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer)
(ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกรตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ยื่นคำขอ

(๒) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา

(๓) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมควบคุมที่เด่นชัดตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๔) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๕) ไม่เคยถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของข้อ ๕ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมที่เด่นชัดตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๙ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗

“ข้อ ๙ คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียน เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ หรือข้อ ๕”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๐ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗

“ข้อ ๑๐ ให้การขึ้นทะเบียนสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีดังต่อไปนี้กับผู้ขึ้นทะเบียน

(๑) ตาย

(๒) ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) ทะเบียนขาดต่ออายุ

(๔) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

ห้ามมิให้ผู้ที่ทะเบียนสิ้นสุดลงตาม (๒) ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) อีก”

ข้อ ๗ ให้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ซึ่งได้รับก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer)
(ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๐ - ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน และแบบประเมินตนเองในเรื่องความสามารถทางวิศวกรรม พร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนแบบประเมินตนเอง และหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ผู้ยื่นคำขอมีหน้าที่มานำเสนอผลงานเกี่ยวกับประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม แล้วแต่กรณีตามที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน ต่อคณะอนุกรรมการกำกับการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคและวิศวกรวิชาชีพอาเซียนตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้ง ภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนด

ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนซึ่งไม่สามารถมานำเสนอผลงานภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนดได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการนำเสนอผลงาน โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกร และต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันนัดนำเสนอผลงานเว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัย และยื่นคำร้องขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

คณะอนุกรรมการอาจแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมผลงาน หรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาได้ ตามความเหมาะสม และผู้ยื่นคำขอต้องนำเสนอผลงานภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนด

กรณีผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนอีกต่อไป

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อมีมติรับบุคคลนั้น ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) และให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้นทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ ทั้งนี้ หนังสือแจ้งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามประสงค์ของผู้ยื่นคำขอก็ได้

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรอง และคณะกรรมการประสานงานด้านวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer Coordinating Committee : ACPECC) ได้ให้ความเห็นชอบตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรมแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรจัดส่งใบรับรองให้แก่ผู้นั้น”

ข้อ ๕ คำขอขึ้นทะเบียนซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗ และระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว
ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๘ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“วิศวกรวิชาชีพอาเซียน” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

“วิศวกรวิชาชีพต่างด้าว” หมายความว่า วิศวกรวิชาชีพอาเซียนที่ประสงค์เข้ามาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในประเทศไทย และได้รับการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวจากสภาวิศวกร (Registered Foreign Professional Engineer) ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

หมวด ๑
คุณสมบัติเฉพาะ และลักษณะต้องห้ามของวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน

(๒) เป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน

(๓) เป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทวิสามัญ

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

หมวด ๒
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

ข้อ ๕ ให้ผู้ประสงค์ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ซึ่งออกโดยผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล โดยระบุรายละเอียดชื่อผู้ยื่นคำขอ ตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงาน

(๒) สำเนาหนังสือเดินทาง

(๓) สำเนาใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน

(๔) สำเนาใบอนุญาตหรือใบรับรองการขึ้นทะเบียนการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่ออกโดยประเทศของผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรดำเนินการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวในนามของสภาวิศวกร เมื่อผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควรให้ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว หรือในกรณีที่มีมติไม่รับขึ้นทะเบียน ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้นทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากสภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวอีกต่อไป

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่สภาวิศวกรออกใบรับรองรับรองการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๘ ผู้ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ที่ประสงค์จะต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ให้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว พร้อมชำระค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอต่ออายุทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวสิ้นอายุ

และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าคณะกรรมการสภาวิศวกรจะสั่ง ไม่อนุญาตให้ต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

ให้นำขอ ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้กับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาต่ออายุใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว โดยอนุโลม

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรต่างด้าวให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรต่างด้าว ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุหนึ่งปีนับจากวันที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเดิมสิ้นอายุ

หมวด ๓
หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม หรือวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ของวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

ข้อ ๙ วิศวกรวิชาชีพต่างด้าวมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย และตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม และต้องไม่ประกอบวิชาชีพโดยอิสระ โดยวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวต้องประกอบวิชาชีพร่วมกับผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคลและผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทบุคคลธรรมดาที่สังกัดนิติบุคคลนั้นตามที่ได้แจ้งไว้ต่อสภาวิศวกร

ข้อ ๑๐ กรณีวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวประสงค์ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร

ข้อ ๑๑ กรณีวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนวิชาชีพต่างด้าวแล้ว ต่อมาภายหลังหากมีการเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล ตามที่ได้แจ้งไว้ต่อสำนักงานสภาวิศวกร จะต้องยื่นคำขอเพื่อแจ้งเปลี่ยนแปลงต่อสำนักงานสภาวิศวกร ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง กรณีไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในกำหนด ให้การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวของผู้นั้นสิ้นสุดลง

หมวด ๔
การสิ้นสุดและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๑๒ การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้กับผู้ขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

(๑) ตาย

(๒) ขาดต่ออายุทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๓) ทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียนสิ้นสุดลง

(๔) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

(๕) ไม่แจ้งการเปลี่ยนการประกอบวิชาชีพร่วมกับผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคลอื่น ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๑ ของข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้กับผู้ขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๒) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียนในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

(๓) กระทำการที่เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

(๔) มีการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแห่งวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ปรากฏเรื่องอันเข้าข่ายการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิชาชีพต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการสภาวิศวกรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยไม่ชักช้า

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว
ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยยกเลิกการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทวิสามัญ เพื่อมิให้ขัดต่อเจตนารมณ์ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม ที่มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายวิศวกรวิชาชีพเป็นสำคัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก (๓) ของข้อ ๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ คำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับและยังอยู่ในหว่างการพิจารณา ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer)

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อสภาวิศวกร ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด พร้อมกับสำเนาเอกสารหลักฐานแสดงวุฒิการศึกษา และเอกสารแสดงปริมาณงานและคุณภาพของผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่รับรองโดยผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ยื่นคำขอ หรือโดยเจ้าของสถานประกอบการที่ผู้ยื่นคำขอทำงานอยู่ หรือเคยทำงาน

ข้อ ๔ กรณีผู้ยื่นคำขอประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร ในสาขาที่ยื่นคำขอ

(๒) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ในวันที่ยื่นคำขอ

(๓) รับผิดชอบงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ข้อ ๕ กรณีผู้ยื่นคำขอประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมอื่น ซึ่งมิใช่สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร

(๒) ได้รับการรับรองจากสภาวิศวกรในการปฏิบัติงานวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๓) สำเร็จการศึกษาขั้นต่ำระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่า

(๔) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ในวันที่ยื่นคำขอ

(๕) รับผิดชอบงานทางวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้มีมติรับขึ้นทะเบียนบุคคลนั้นเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) และให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๗ ให้ผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักงานสภาวิศวกรตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก

เมื่อได้รับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๘ การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) มีอายุครั้งละสามปี นับแต่วันที่อนุมัติขึ้นทะเบียน

การต่ออายุทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ทะเบียนสิ้นอายุ และต้องมีหน่วยความรู้ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วย ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง เพื่อประกอบการพิจารณาต่ออายุทะเบียน

กรณีที่ไม่สามารถยื่นคำขอต่ออายุทะเบียน ตามเวลาที่กำหนดในวรรคสอง การต่อทะเบียนจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นรายกรณีไป

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติรับต่ออายุทะเบียน และได้ชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย

การกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอกแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคให้แก่ผู้นั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer)

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกรตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ยื่นคำขอ

(๒) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา

(๓) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมควบคุมที่เด่นชัดตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๔) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๕) ไม่เคยถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของข้อ ๕ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา

(๕) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมที่เด่นชัดตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของข้อ ๕ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒

“(๖) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๘ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การต่ออายุทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ทะเบียนสิ้นอายุ และต้องมีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด เพื่อประกอบการพิจารณาต่ออายุทะเบียน”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๙ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒

“ข้อ ๙ คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียน เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ หรือข้อ ๕”

ข้อ ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๐ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒

“ข้อ ๑๐ ให้การขึ้นทะเบียนสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีดังต่อไปนี้กับผู้ขึ้นทะเบียน

(๑) ตาย

(๒) ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) ทะเบียนขาดต่ออายุ

(๔) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

ห้ามมิให้ผู้ที่ทะเบียนสิ้นสุดลงตาม (๒) ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) อีก”

ข้อ ๙ ให้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ซึ่งได้รับก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer)

(ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๐ - ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน และแบบประเมินตนเองในเรื่องความสามารถทางวิศวกรรม พร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียน แบบประเมินตนเอง และหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ผู้ยื่นคำขอมีหน้าที่มานำเสนอผลงานเกี่ยวกับประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม แล้วแต่กรณีตามที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน ต่อคณะอนุกรรมการกำกับการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคและวิศวกรวิชาชีพอาเซียนตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้ง ภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนด

ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนซึ่งไม่สามารถมานำเสนอผลงานภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนดได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการนำเสนอผลงาน โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกร และต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันนัดนำเสนอผลงาน เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัย และยื่นคำร้องขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

คณะอนุกรรมการอาจแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมผลงาน หรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาได้ ตามความเหมาะสมและผู้ยื่นคำขอต้องนำเสนอผลงานภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนด

กรณีผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนอีกต่อไป

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อมีมติรับบุคคลนั้น ขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) และให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้นทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ ทั้งนี้ หนังสือแจ้งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามประสงค์ของผู้ยื่นคำขอก็ได้”

ข้อ ๕ คำขอขึ้นทะเบียนซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒ และระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง" หมายความว่า การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระในอันที่จะรักษาหรือพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

"หน่วยความรู้" หมายความว่า คะแนนที่ได้รับจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

ข้อ ๔ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้ประกอบการเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร

(๒) เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถและประสิทธิผลของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้พัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยต่อเนื่อง

(๔) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษา หรือการวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

(๕) เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๖) เพื่อเป็นหลักประกันและเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการวิชาชีพ

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ประสงค์จะใช้การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องประกอบการเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร จะต้องได้รับหน่วยความรู้ไม่น้อยกว่าที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๖ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องที่จะได้รับหน่วยความรู้มีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน อันได้แก่ การบรรยาย ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา หรือการอื่นในทำนองเดียวกัน ที่จัดโดยสภาวิศวกรหรือหน่วยงานที่สภาวิศวกรเห็นชอบ

(๒) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง อันได้แก่ การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมอื่นนอกจากหลักสูตรหรือกิจกรรมตาม (๑) โดยหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้แก่ผู้เข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้นเพื่อประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๗ หน่วยงานที่จะขอให้สภาวิศวกรเห็นชอบให้จัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานต้องเป็นนิติบุคคลและมีคุณสมบัติตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

การยื่นขอความเห็นชอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง หากประสงค์จะได้รับหน่วยความรู้ ให้ยื่นคำร้องขอเทียบหน่วยความรู้ต่อสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมกับเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดของหลักสูตรหรือกิจกรรม

(๒) เอกสารประกอบการอบรมหรือการทำกิจกรรม

หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดหน่วยความรู้ให้เป็นไปตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ให้สภาวิศวกรพิจารณาการให้หน่วยความรู้ จากหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเองตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) มีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายชัดเจนด้วยเนื้อหาสาระ ในประการที่จะรักษาสภาพ ปรับปรุง หรือขยายทักษะและความรู้ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) ความทันสมัยของเนื้อหา

(๓) วิทยากรมีความรู้ความสามารถเชิงวิชาการในหัวข้อที่บรรยาย

(๔) เวลาที่ใช้มีความเหมาะสมกับหัวข้อและเนื้อหา

(๕) อื่น ๆ ตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ซ) มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้กำหนดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ดังนี้

(๑) ไม่กระทำการใดๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๒) ต้องปฏิบัติงานที่ได้รับทำอย่างถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

(๓) ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

(๔) ไม่ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน

(๕) ไม่เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ จากผู้รับเหมาหรือบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องในงานที่ทำอยู่กับผู้ว่าจ้าง

(๖) ไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณา ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกินความเป็นจริง

(๗) ไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกินความสามารถที่ตนเองจะกระทำได้

(๘) ไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๙) ไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในงานที่ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบหรือควบคุมด้วยตนเอง

(๑๐) ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนได้รับทำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าจ้าง

(๑๑) ไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

(๑๒) ไม่รับทำงานหรือตรวจสอบงานชิ้นเดียวกันกับที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการทำงานหรือตรวจสอบตามหน้าที่หรือแจ้งให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๓) ไม่รับดำเนินงานชิ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่น เพื่อการแข่งขันราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร

หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๔) ไม่ใช้หรือคัดลอกแบบ รูป แผนผัง หรือเอกสาร ที่เกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้น

(๑๕) ไม่กระทำการใดๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงหรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม
และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ซ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งในข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ แล้วแต่กรณี

หมวด ๑
จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

ส่วนที่ ๑
จรรยาบรรณต่อสาธารณะ

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพโดยให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพของสาธารณชน ตลอดจนทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมอันเป็นสาธารณะด้วย

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องละเว้นจากการให้การสนับสนุน ส่งเสริม หรือเป็นตัวการ เกี่ยวกับการทุจริตในโครงการของภาครัฐหรือเอกชน

ส่วนที่ ๒
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๗ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ และระมัดระวัง

ข้อ ๘ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องปฏิบัติงานตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

ข้อ ๙ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความสามารถและความเชี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในงานที่ตนไม่ได้ทำ

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณาซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความเป็นจริง

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เรียก รับ ยอมจะรับ หรือให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน

ส่วนที่ ๓
จรรยาบรรณต่อผู้ว่าจ้าง

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันควร

ข้อ ๑๕ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนทำ เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้าง หรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมาย

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับดำเนินงานชิ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่นเพื่อการแข่งขันด้านเทคนิคหรือราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้แก่ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ส่วนที่ ๔
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๑๘ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับทำงาน หรือตรวจสอบงานชิ้นเดียวกันกับที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือเป็นความประสงค์ของเจ้าของงานและได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้หรือกระทำการในลักษณะคัดลอกแบบ รูป แผนผัง หรือเอกสารที่เกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น

ข้อ ๒๐ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่อ้างผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นมาเป็นของตนในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๒๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียง หรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ส่วนที่ ๕
เรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๒๒ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๒๗ หรือมาตรา ๒๖๙ จนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิด

หมวด ๒
การประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๒๓ กรณีที่จะถือเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพมีดังต่อไปนี้

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับนี้ และเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นต้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

(๒) เคยถูกลงโทษโดยคำสั่งถึงที่สุด เนื่องจากประพฤติผิดจรรยาบรรณ ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ยังประพฤติผิดซ้ำ หรือไม่หลาบจำ หรือไม่มีความเกรงกลัวต่อการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

(๓) กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๒๗ หรือมาตรา ๒๖๙ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) กรณีอื่นที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ การกระทำใดที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๒๕ เรื่องกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้พิจารณาดำเนินการตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบสภาวิศวกร
ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม
พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยอนุมัติของคณะกรรมการสภาวิศวกร ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

คณะอนุกรรมการไต่สวน หมายความว่า คณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งขึ้นเพื่อทำการไต่สวน กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

คณะอนุกรรมการกลั่นกรอง หมายความว่า คณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณากลั่นกรองเรื่อง กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อกล่าวหา หมายความว่า เรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ถูกกล่าวหา หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑

ผู้กล่าวหา หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหาย หรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือกรรมการสภาวิศวกร หรือบุคคลอื่น และทำหนังสือกล่าวหาต่อสภาวิศวกร

เลขาธิการ หมายความว่า เลขาธิการสภาวิศวกร

หมวด ๑
การรับข้อกล่าวหา

ข้อ ๔ เมื่อสภาวิศวกรได้รับข้อกล่าวหาจากผู้กล่าวหา ให้เลขาธิการเสนอข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

เลขาธิการอาจไม่รับข้อกล่าวหาไว้เพื่อพิจารณา ในกรณีข้อกล่าวหาเป็นบัตรสนเท่ห์ หรือไม่ปรากฏชื่อผู้กล่าวหาในหนังสือกล่าวหา หรือผู้กล่าวหาไม่ยอมลงชื่อในบันทึกกล่าวหาเมื่อกล่าวหาด้วยตนเอง

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาที่ได้รับจากคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยประธานอนุกรรมการกลั่นกรองข้อกล่าวหา ต้องแต่งตั้งจากกรรมการในคณะกรรมการจรรยาบรรณ

การประชุมของคณะอนุกรรมการกลั่นกรอง ต้องมีอนุกรรมการกลั่นกรองประชุมจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการกลั่นกรองทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

เมื่อคณะอนุกรรมการกลั่นกรองเห็นว่าข้อกล่าวหาใดเข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือมีข้อมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามที่เห็นสมควร ส่วนข้อกล่าวหาใดเห็นว่าไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ก็ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๖ ข้อกล่าวหาใดไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะไต่สวน และสภาวิศวกรไม่สามารถหาพยานหลักฐานได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สภาวิศวกรได้รับเรื่อง ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งจำหน่ายข้อกล่าวหานั้นให้เลขาธิการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๒
ขั้นตอนและวิธีพิจารณาการไต่สวน

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับข้อกล่าวหาจากคณะอนุกรรมการกลั่นกรองแล้วให้ดำเนินการพิจารณา ถ้าเห็นว่าไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาแก่เลขาธิการเพื่อแจ้งผู้เกี่ยวข้องต่อไป

หากคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าข้อกล่าวหาใด เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือมีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน โดยประธานอนุกรรมการไต่สวนต้องแต่งตั้งจากกรรมการในคณะกรรมการจรรยาบรรณ ซึ่งได้รับใบอนุญาต ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหา เป็นประธานที่ไต่สวน และผู้ได้รับใบอนุญาตในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ไต่สวน เป็นอนุกรรมการไต่สวนอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนร่วมเป็นคณะอนุกรรมการไต่สวน

การประชุมของคณะอนุกรรมการไต่สวน ต้องมีอนุกรรมการไต่สวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

คำสั่งแต่งตั้งนั้นให้ทำเป็นคำสั่งคณะกรรมการจรรยาบรรณ และระบุตัวผู้ถูกกล่าวหานั้นด้วย

การไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ให้ทำการไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการของบริษัท หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคล หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อกล่าวหาใดปรากฏชัดแก่คณะกรรมการจรรยาบรรณว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณจริง คณะกรรมการจรรยาบรรณจะพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยไม่แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือคำกล่าวหาและสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มการพิจารณาของคณะอนุกรรมการไต่สวน และให้คณะอนุกรรมการไต่สวนนัดไต่สวนโดยเร็ว

ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิทำคำชี้แจง หรือนำพยานหลักฐานใดๆ ส่งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะอนุกรรมการไต่สวน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

ข้อ ๙ ผู้ถูกกล่าวหา อาจคัดค้านการแต่งตั้งอนุกรรมการผู้ใดในคณะอนุกรรมการไต่สวน ถ้าปรากฏว่าอนุกรรมการคนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างหนึ่งอย่างใดในกรณีต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อกล่าวหานั้น

(๒) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้ผู้ถูกกล่าวหา ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุผลที่คัดค้านนั้นยื่นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ ตามข้อ ๘

เมื่อประธานกรรมการจรรยาบรรณได้รับเรื่องการคัดค้านอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ให้เรียกประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุผลฟังได้ ให้สั่งเปลี่ยนแปลงคณะอนุกรรมการไต่สวนตามควรแก่กรณีโดยด่วน แต่ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุผลอันควรฟังได้ ก็ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้นเสีย ในกรณีนี้ให้บันทึกเหตุผลนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๐ เมื่อได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ถ้ามีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือต้องแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้น ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณออกคำสั่งเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามข้อ ๙ โดยอนุโลม แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

การเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้นดังกล่าวนี้ ไม่มีผลกระทบต่อการไต่สวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

ข้อ ๑๑ เมื่อประธานอนุกรรมการไต่สวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ให้บันทึกวัน เดือน ปี ที่ได้รับทราบคำสั่งนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวน แล้วให้รีบไต่สวนให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าเห็นว่าการไต่สวนไม่ทันกำหนดก็ให้เสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณ พิจารณาขยายเวลาการไต่สวนออกไปอีก ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน แต่ห้ามมิให้ขยายเวลาการไต่สวนเกินกว่าสามครั้ง

เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนไต่สวนเสร็จแล้ว ให้สรุปผลการไต่สวนเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์ มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี

(๔) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ถ้าปรากฏจากการไต่สวนว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนไต่สวนในเรื่องดังกล่าวด้วย แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนรายงานต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณจะพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนชุดใหม่ ไต่สวนในเรื่องนั้นๆ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อแก้ข้อกล่าวหานั้นๆ ตามวิธีการในข้อ ๘

ข้อ ๑๓ กรณีที่การไต่สวนมีมูลพาดพิงถึงผู้ได้รับใบอนุญาตอื่น ที่มิได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหา ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนนั้น ว่าเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนรีบรายงานคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคแรกเข้าข่ายมีส่วนร่วมกระทำผิด ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น โดยจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนชุดเดิมหรือชุดใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ กรณีเช่นว่านี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ดำเนินการไต่สวนมาแล้วนั้น ประกอบการพิจารณาความผิดของผู้มีส่วนร่วมประพฤติผิดนั้นได้ ตามแต่คณะอนุกรรมการไต่สวนจะเห็นสมควร

ข้อ ๑๔ การไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่ปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา ตามควรแก่กรณีในเวลาอันสมควร

ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะขอให้คณะอนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ ๑๕ การชี้แจงข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจให้ถ้อยคำ หรือทำคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรลงลายมือชื่อยื่นต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนได้

คณะอนุกรรมการไต่สวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงข้อกล่าวหาได้ตามที่เห็นสมควรภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๖ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณและไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนไปโดยไม่ต้องไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๗ การไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วให้ลงลายมือชื่อไว้ ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนที่นั่งไต่สวนในขณะนั้นทุกคนลงลายมือชื่อกำกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อก็ให้บันทึกเหตุนั้นไว้

ข้อ ๑๘ ถ้าผู้ถูกกล่าวหา ยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่ไต่สวนนั้นต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน หรือต่อประธานกรรมการจรรยาบรรณ ก่อนคณะกรรมการจรรยาบรรณมีการวินิจฉัยข้อกล่าวหา ให้คณะอนุกรรมการไต่สวน หรือประธานกรรมการจรรยาบรรณรับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวนเรื่องไว้พิจารณาด้วย

ข้อ ๑๙ การไต่สวนทุกครั้ง ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการไต่สวนได้ และการใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะอนุกรรมการไต่สวน ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เว้นเสียแต่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น

ข้อ ๒๐ การไต่สวนพยาน ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานมาไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร คณะอนุกรรมการไต่สวนจะไม่ไต่สวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย ทั้งนี้เว้นแต่ คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่ามีเหตุอันสมควร ที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการไต่สวนจะสิ้นสุดลง ก็อาจไต่สวนพยานนั้นได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๑ ในการไต่สวนพยาน ถ้าคณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าการไต่สวนพยานนั้นจะทำให้การไต่สวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือไม่ใช่ประเด็นสำคัญ คณะอนุกรรมการไต่สวนจะงดการไต่สวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๒๒ ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๓ กรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาใด ถ้าคณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว คณะอนุกรรมการไต่สวนจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้น โดยไม่ไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนทำรายงานสรุปผลการไต่สวนพร้อมทั้งข้อเท็จจริง พร้อมแสดงความคิดเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา ประพฤติผิดกฎหมาย

หรือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ฐานใด มาตราใด หรือไม่ ถ้าประพฤติผิดสมควรลงโทษสถานใด เสนอต่อประธานกรรมการจรรยาบรรณ พร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน ถ้าอนุกรรมการไต่สวนคนใดมีความเห็นแย้งให้ทำบันทึกความเห็นแย้งติดไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ถ้าคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นควรให้ไต่สวนเพิ่มเติมประการใด ให้สั่งคณะอนุกรรมการไต่สวนไต่สวนเพิ่มได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๕ การไต่สวนตอนใดที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามระเบียบนี้ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญ และไม่ทำให้สำนวนการไต่สวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการจรรยาบรรณจะสั่งให้ดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ไม่ถูกต้องก็ได้ แต่ถ้าการไต่สวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะสั่งให้ดำเนินการไต่สวนเฉพาะตอนนั้นหรือทั้งหมดก็ได้

หมวด ๓
คำวินิจฉัยชี้ขาด การแจ้งผล และการนับระยะเวลา

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับรายงานไต่สวนสรุปข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด ต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์ มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี

(๔) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ในการนี้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจเชิญผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้องอื่นใดมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมก็ได้

กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ยกข้อกล่าวหา ให้เลขาธิการแจ้งผลการพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัยให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๒๗ กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขาธิการแจ้งผลการพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และแจ้งผู้ถูกกล่าวหานั้น ว่ามีสิทธิในการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำวินิจฉัย ถ้าเป็นคำวินิจฉัยให้พัก

ใช้ใบอนุญาต หรือให้เพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขาธิการเรียกใบอนุญาตและวุฒิบัตร ถ้ามี คืนแก่สภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด

ให้คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่คณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาด ถ้ามีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติอย่างใดแล้ว ให้มีผลบังคับตามมติของคณะกรรมการสภาวิศวกร

เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่สุดแล้ว ให้เลขาธิการจัดทำคำสั่งสภาวิศวกรพร้อมทั้งเหตุผลของคำวินิจฉัยชี้ขาด แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบพร้อมทำสำเนาคำสั่งสภาวิศวกร ติดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร และประกาศด้วยวิธีอื่นด้วยอย่างน้อยสิบห้าวัน ให้เลขาธิการแจ้งสิทธิ วิธีการ และระยะเวลาในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ให้บันทึกคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นๆ ไว้ในทะเบียนประวัติของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๒๘ การแจ้งผลคำวินิจฉัยชี้ขาด ให้จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปยังที่อยู่ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้อง ได้แจ้งไว้กับสภาวิศวกร

กรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ดำเนินการจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง และปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานสภาวิศวกร มีกำหนดสิบห้าวัน และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้องทราบคำวินิจฉัยชี้ขาดแล้ว เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปิดประกาศดังกล่าว

ข้อ ๒๙ กรณีที่คำวินิจฉัยชี้ขาดให้เพิกถอนใบอนุญาตของนิติบุคคลผู้ได้รับใบอนุญาต ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของบุคคล ดังนี้

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล และ/หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล และพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคล ทั้งนี้เฉพาะผู้ที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้นิติบุคคลถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ห้ามบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามความใน (๑) และ (๒) เป็นผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ฉลับ ปัทมสูต

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของข้อ ๒๗ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด และการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้น เว้นแต่คณะกรรมการสภาวิศวกรจะมีมติเป็นอย่างอื่น ส่วนคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรนั้น ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณา และวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณา และวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ วรรคสอง (๓) ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ภาคทัณฑ์”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ (๓) ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วย วิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ภาคทัณฑ์”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔
เรืองศักดิ์ วัชรพงศ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาด ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๖๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

หมวด ๑
คำอุทธรณ์และการยื่นอุทธรณ์

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตาม มาตรา ๖๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๕ คำอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายที่อ้างอิง

ข้อ ๖ การยื่นคำอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จะยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๗ คำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจถอนเสียในเวลาใดก็ได้ก่อนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาด

เมื่อมีการถอนคำอุทธรณ์ ให้เลขาธิการสภาวิศวกรแจ้งให้คณะกรรมการสภาวิศวกรทราบ

หมวด ๒
วิธีพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๘ ถ้าคำอุทธรณ์มีข้อความที่ไม่ชัดเจน อ่านไม่ออก หรืออ่านไม่เข้าใจ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแนะนำให้ผู้ยื่นอุทธรณ์แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

หมวด ๓
คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์

ข้อ ๑๐ คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ให้ทำเป็นคำสั่งสภาวิศวกร โดยให้ระบุเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

(๔) ผลการวินิจฉัย

ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งคำสั่งสภาวิศวกรให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ในคำอุทธรณ์ และให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

หนังสือแจ้งคำสั่งสภาวิศวกรตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งสิทธิและระยะเวลาฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วย

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานสภาวิศวกรบันทึกผลการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณผลการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกร และสำเนาคำสั่งสภาวิศวกรไว้ในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ บรรดาคำอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้

การพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ และการดำเนินการต่อไปให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยครอบคลุมถึงระยะเวลา และวิธีการยื่นอุทธรณ์ วิธีพิจารณาอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นต้น

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตรายใด เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นมิได้อุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณไว้ในทะเบียนประวัติของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น

(๒) ประกาศแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสภาวิศวกรตลอดช่วงระยะเวลาพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

(๓) ให้มีหนังสือแจ้งผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นคืนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแก่สภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว

หนังสือตาม (๓) ให้แจ้งการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และข้อความตามมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปพร้อมกันด้วย

ข้อ ๕ ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้อุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และต่อมาคณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาต ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการตามข้อ ๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ เมื่อครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หากผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับคืนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อสภาวิศวกร และในกรณีใบอนุญาตหมดอายุระหว่างเวลาพักใช้ใบอนุญาต ผู้นั้นต้องชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๗ ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมใหม่ได้เมื่อพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อสภาวิศวกร

ผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกร และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๗ โดยคำนึงถึงความรู้ความชำนาญและพฤติกรรมของผู้ขอรับใบอนุญาต เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ คณะกรรมการสภาวิศวกรจะเชิญผู้นั้นมาชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ

ในกรณีคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติให้ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ออกใบอนุญาตแก่ผู้นั้น

ข้อ ๙ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรออกใบอนุญาตแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตในระดับไม่สูงกว่าระดับเดิมก่อนถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๗ ผู้นั้นอาจขอรับใบอนุญาตได้อีกครั้งหนึ่งโดยให้ส่งสำเนาหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรที่ไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นในการยื่นคำขอครั้งก่อนและเอกสารประกอบมาพร้อมกันด้วย หากคณะกรรมการสภาวิศวกรไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตอีก ผู้นั้นไม่มีสิทธิยื่นขอรับใบอนุญาตอีก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อ ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

"คณะอนุกรรมการสรรหา" หมายความว่า คณะอนุกรรมการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๔ ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการจรรยาบรรณไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย นายกสภาวิศวกรเป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการสรรหาอื่นอีกไม่เกินสิบคน ซึ่งในจำนวนนี้ ให้แต่งตั้งจากผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ และสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ สาขาละหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร จำนวนไม่เกินห้าคน

ข้อ ๕ ให้คณะอนุกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคนในแต่ละสาขา

ให้คณะอนุกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จและเสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณและกรรมการจรรยาบรรณ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ข้อ ๖ ในการประชุมคณะอนุกรรมการสรรหา ถ้าประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การประชุมของคณะอนุกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีที่อนุกรรมการสรรหาใดมีความเห็นแย้งกับมติของคณะอนุกรรมการ ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๗ ในการดำเนินการสรรหา ให้คณะอนุกรรมการสรรหาประกาศให้สมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และประสงค์จะได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณสมัครเข้ารับการสรรหา

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานสภาวิศวกร และให้ประกาศในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานสภาวิศวกรด้วย ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเปิดรับสมัคร

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะอนุกรรมการสรรหาจะมีหนังสือถึงสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ เพื่อเชิญให้สมัครเข้ารับการสรรหาด้วยก็ได้

ระยะเวลารับสมัครเพื่อเข้ารับการสรรหาตามข้อนี้ คณะอนุกรรมการสรรหาจะกำหนดเป็นวันเดียวหรือหลายวันก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลารับสมัคร ให้คณะอนุกรรมการสรรหาคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับการสรรหาซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ โดยคำนึงถึงคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้สมัคร และให้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหา

ซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณและกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันปิดรับสมัคร

ข้อ ๙ อนุกรรมการสรรหาจะสมัครเข้ารับการสรรหาหรือได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณมิได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการสรรหาไม่สามารถดำเนินการสรรหาและเสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาต่อคณะกรรมการได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๕ วรรคสอง ให้ประธานอนุกรรมการมีหนังสือขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อคณะกรรมการ โดยให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นไปพร้อมกันด้วย

คณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ไม่เกินสามสิบวัน

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง และคณะอนุกรรมการสรรหามิได้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการเสนอชื่อสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณ และกรรมการจรรยาบรรณ โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคนในแต่ละสาขา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร
ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๓) และ (๖) (ฎ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“การศึกษาในระบบทวิภาค” หมายความว่า การจัดการศึกษาที่แบ่งปีการศึกษาออกเป็นสองภาคการศึกษาปกติ หรือตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควร

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ซึ่งทำหน้าที่บริหารด้านการเรียนการสอนประจำหลักสูตร แต่ไม่รวมถึงประธานหลักสูตร

“ประธานหลักสูตร” หมายความรวมถึง หัวหน้าภาควิชา หรืออาจารย์ผู้บริหารหลักสูตรซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่บริหารหลักสูตร

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรดำเนินการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในนามสภาวิศวกร

การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามวรรคหนึ่ง ให้ทำได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินห้าปี

ข้อ ๖ สถานศึกษาใดประสงค์ที่จะขอให้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรตามแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้รับรอง

(๒) คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรตาม (๑)

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับอาจารย์ประจำหลักสูตรและประธานหลักสูตรตาม (๑)

ข้อ ๖/๑ การขอให้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรของสถานศึกษาต่างประเทศ ผู้ยื่นคำขอต้องยื่นหลักฐานที่แสดงว่าปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรนั้น ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. มาพร้อมกับคำขอด้วย

ในกรณีที่เป็นสถานศึกษาต่างประเทศที่ไม่ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสภาวิศวกรที่จะพิจารณาเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ยื่นคำขอ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้รับรองเป็นไปตามข้อ ๘ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวเป็นไปตามข้อ ๙ ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรมีลักษณะตามข้อ ๑๐ และสถานศึกษามีลักษณะตามข้อ ๑๑

ข้อ ๘ หลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้รับรอง ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) จัดการศึกษาในระบบทวิภาคที่มีการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

(๒) มีการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ (Basic Sciences) วิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม (Basic Engineering) และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (Specific Engineering) โดยวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องประกอบด้วยแขนงวิชาย่อยไม่น้อยกว่าสี่แขนงวิชา และวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ต้องมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่าแปดสิบสี่หน่วยกิต

การคำนวณหน่วยกิต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้รับรองไม่มีลักษณะตาม (๑) การเทียบรายละเอียดและสาระของวิชาพื้นฐานและวิชาเฉพาะตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

รายละเอียดและสาระของวิชาและแผนการจัดการศึกษาตาม (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๙ ผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้รับรองต้องสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้รับรอง สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถานศึกษายกเว้นรายวิชาให้ผู้นั้นได้ไม่เกินสามสิบห้าหน่วยกิต

ผู้ซึ่งผ่านการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการสภาวิศวกรได้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสามารถขอเทียบโอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ได้

ข้อ ๑๐ ประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ประธานหลักสูตรในสาขาวิศวกรรมใดอย่างน้อยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาอย่างน้อยสองระดับในสาขาวิศวกรรมนั้น หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหนึ่งระดับในสาขาวิศวกรรมนั้นและมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์หรือมีประสบการณ์ด้านการสอนในสาขาวิศวกรรมนั้นอย่างน้อยสิบปี

(๒) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ อย่างน้อยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านนั้นหรือทางวิศวกรรมศาสตร์

(๓) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์

ข. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอื่นนอกจากวิศวกรรมศาสตร์ แต่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการสอนทางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อยสามปี

ค. เป็นผู้สอนในหลักสูตรที่สภาวิศวกรรับรองก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๖

(๔) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมที่คาบเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์

(๕) อาจารย์ผู้สอนวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์

ข. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอื่นนอกจากวิศวกรรมศาสตร์ แต่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการสอนทางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อยห้าปี

ค. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อยสองระดับ

ง. เป็นผู้สอนในหลักสูตรที่สภาวิศวกรรับรองก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๖

อาจารย์ประจำหลักสูตรซึ่งทำหน้าที่ด้านการสอนในแต่ละสาขาวิศวกรรมต้องมีอย่างน้อยสองคน

ในกรณีที่สถานศึกษาร้องขอและคณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการสภาวิศวกรอาจผ่อนผันคุณสมบัติของประธานหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหลักสูตรตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

ข้อ ๑๑ สถานศึกษาต้องมีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน แหล่งบริการข้อมูลทางวิชาการ และจำนวนผู้ช่วยสอนตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควร รวมทั้งต้องผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควร

ข้อ ๑๒ ให้ปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาและผู้ที่ได้ศึกษาตามหลักสูตร ที่ได้รับการรับรองแล้วตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรและผู้ที่ได้ศึกษาตามหลักสูตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่คณะกรรมการสภาวิศวกรได้รับรองตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ทวี บุตรสุนทร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร
ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๓) และ (๖) (ฎ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “หลักสูตร” และ “อาจารย์ประจำหลักสูตร” ในข้อ ๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ทั้งนี้ ให้รวมถึงหลักสูตรปฏิบัติการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรง หรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร แต่ไม่รวมถึงประธานหลักสูตร”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นคำนิยามในข้อ ๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔

““อาจารย์ประจำที่นำมาคิดสัดส่วน” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีภารกิจหลัก ด้านการสอนและให้คำปรึกษาและสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่ขอรับรองปริญญา”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ในข้อ ๖ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔

“กรณีหลักสูตรใหม่จะต้องยื่นคำขอและได้รับการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมก่อนเปิดรับนักศึกษา

กรณีหลักสูตรปรับปรุงจะต้องยื่นคำขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่สถานศึกษาให้ความเห็นชอบหลักสูตรปรับปรุงตามกฎหมายจัดตั้งสถานศึกษานั้น

กรณีตามวรรคสามและวรรคสี่ หากสถานศึกษาร้องขอและคณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นที่มีเหตุผลอันสมควรที่สถานศึกษาไม่สามารถยื่นคำขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้ภายในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการสภาวิศวกรอาจพิจารณาผ่อนผันเป็นรายกรณี”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ หลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้รับรอง ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) จัดการศึกษาในระบบทวิภาคที่มีการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

(๒) มีการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ (Basic Sciences) วิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม (Basic Engineering) และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (Specific Engineering) โดยวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องประกอบด้วยแขนงวิชาย่อยไม่น้อยกว่าสี่แขนงวิชา และวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ต้องมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบสองหน่วยกิต

การคำนวณหน่วยกิต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้รับรองไม่มีลักษณะตาม (๑) การเทียบรายละเอียดและสาระของวิชาพื้นฐานและวิชาเฉพาะตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

รายละเอียดและสาระของวิชาและแผนการจัดการศึกษาตาม (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ทั้งนี้ สถานศึกษาจะต้องจัดแผนการศึกษาโดยคำนึงถึงลำดับการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในหลักสูตรได้

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ ประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ประธานหลักสูตรในสาขาวิศวกรรมใดอย่างน้อยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาไม่น้อยกว่าสองระดับในสาขาวิศวกรรมนั้น หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหนึ่งระดับในสาขาวิศวกรรมนั้นและมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์หรือมีประสบการณ์ด้านการสอนในสาขาวิศวกรรมนั้นอย่างน้อยสิบปี

(๒) อาจารย์ประจำหลักสูตรซึ่งทำหน้าที่ด้านการสอนในแต่ละสาขาวิศวกรรมต้องมีอย่างน้อยสองคนและสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อยสองระดับในสาขานั้น

(๓) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ อย่างน้อยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านนั้นหรือทางวิศวกรรมศาสตร์

(๔) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์

ข. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอื่นนอกจากวิศวกรรมศาสตร์ แต่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการสอนทางวิศวกรรมอย่างน้อยสามปี

ค. เป็นผู้สอนในหลักสูตรที่สภาวิศวกรรับรองก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๖

(๕) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมที่คาบเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์

(๖) อาจารย์ผู้สอนวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กันกับวิชาที่สอน

ข. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอื่นนอกจากวิศวกรรมศาสตร์ แต่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการสอนทางวิศวกรรมอย่างน้อยห้าปีในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กันกับวิชาที่สอน

ค. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อยสองระดับ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กันกับวิชาที่สอน

ง. เป็นผู้สอนในหลักสูตรที่สภาวิศวกรรับรองก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๖

จ. อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติการในหลักสูตรปฏิบัติการ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตาม (๖) ก. ถึง ง. หรือมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กันกับวิชาที่สอนและมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วอย่างน้อยหกปี หรือ

๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กันกับวิชาที่สอน และมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป

อัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำที่นำมาคิดสัดส่วนต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งคน ต่อนักศึกษาเต็มเวลาตั้งแต่ระดับชั้นปีที่สองขึ้นไป จำนวนยี่สิบคน

ในกรณีที่สถานศึกษาร้องขอและคณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ คณะกรรมการสภาวิศวกรอาจผ่อนผันคุณสมบัติของประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้สอน ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้”

ข้อ ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๓ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔

“ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรให้ความเห็นชอบในแต่ละกรณี”

ข้อ ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔

“ข้อ ๑๔ หลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ คณะกรรมการสภาวิศวกรจะรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหกปี”

ข้อ ๑๐ ข้อบังคับนี้ไม่ใช้กับหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาได้รับความเห็นชอบหลักสูตรตามกฎหมายจัดตั้งสถานศึกษาก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ โดยให้นำข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับ เว้นแต่หลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม
และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร
หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๐-๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ หลักสูตรที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้องมีวัตถุประสงค์และองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม เพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรสามารถประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้อย่างเหมาะสม

องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ให้เป็นไปตามรายละเอียดและสาระของวิชาที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายระเบียบนี้

สถาบันการศึกษาต้องแจกแจงรายละเอียดและสาระของแต่ละวิชาเทียบกับองค์ความรู้ที่สภาวิศวกรกำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๕ สถาบันการศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มเติมหรือควบรวมรายละเอียดและสาระของวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายวิชาในแต่ละองค์ความรู้ที่สภาวิศวกรกำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการรองรับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ขอรับรอง ได้อย่างเหมาะสม

ข้อ ๖ หลักสูตรที่สถาบันการศึกษาได้รับความเห็นชอบหลักสูตรตามกฎหมายจัดตั้งสถานศึกษาก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ มีสิทธิเลือกว่าจะดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

บัญชีท้าย
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๒

สาขาวิศวกรรมโยธา

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ฟิสิกส์ เคมี คณิตศาสตร์ สถิติและความน่าจะเป็น

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

การเขียนแบบวิศวกรรม วัสดุวิศวกรรม คอมพิวเตอร์โปรแกรม กลศาสตร์วิศวกรรม วิศวกรรมสำรวจ ธรณีวิทยา

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

กลุ่มที่ ๑ วิศวกรรมโครงสร้าง (Structural Engineering) : สามารถวิเคราะห์โครงสร้าง ออกแบบโครงสร้างภายใต้แรงกระทำในรูปแบบต่างๆ อาทิ แรงโน้มถ่วงของโลก แรงลม แรงแผ่นดินไหว และอื่นๆ เลือกใช้วัสดุสำหรับโครงสร้าง (Structural Analysis, Reinforced Concrete Design, Steel and Timber Design)

กลุ่มที่ ๒ วิศวกรรมการก่อสร้างและการจัดการ (Construction Engineering and Management) : อธิบายแนวคิดและหลักการของเศรษฐศาสตร์วิศวกรรม การอธิบายแนวคิดและหลักการของการบริหารโครงการ เทคนิคการก่อสร้าง กฎหมายที่เกี่ยวข้อง (Construction Management)

กลุ่มที่ ๓ วิศวกรรมขนส่ง (Transportation Engineering) : วิเคราะห์ตัวแปรด้านการจราจร ออกแบบระบบสัญญาน วิศวกรรมการทาง วางแผนงานขนส่ง โลจิสติกส์ (Transportation Engineering, Highway Engineering)

กลุ่มที่ ๔ วิศวกรรมแหล่งน้ำ (Water Resource Engineering) : มีความสามารถในการวิเคราะห์กลศาสตร์ของของไหล มีความรู้ด้านอุทกวิทยา ออกแบบด้านวิศวกรรมชลศาสตร์ (Hydrology, Hydraulic Engineering)

กลุ่มที่ ๕ วิศวกรรมเทคนิคธรณี (Geotechnical Engineering) : มีความรู้พื้นฐานในการวิเคราะห์คุณสมบัติดินในทางวิศวกรรม วิเคราะห์การวิบัติของดินและแนวทางการแก้ไข สามารถเลือกใช้ชนิดฐานรากและออกแบบระบบป้องกันดิน (Soil Mechanics, Foundation)

สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ และเคมี

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

กลุ่มที่ ๑ พื้นฐานการออกแบบ (Design Fundamentals) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Mechanical Drawing, Statics and Dynamics, Mechanical Engineering Process

กลุ่มที่ ๒ ความรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Digital Technology in Mechanical Engineering

กลุ่มที่ ๓ พื้นฐานทางความร้อนและของไหล (Thermo-fluids Fundamentals) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Thermodynamics, Fluid Mechanics

กลุ่มที่ ๔ วัสดุวิศวกรรมและกลศาสตร์วัสดุ (Engineering Materials and Mechanics of Materials) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Engineering Materials, Solid Mechanics

กลุ่มที่ ๕ อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม (Health Safety and Environment)

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

กลุ่มที่ ๑ เครื่องจักรกล (Machinery) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Machinery Systems, Machine Design, Prime Movers

กลุ่มที่ ๒ ความร้อน ความเย็น และของไหลประยุกต์ (Heat, Cooling and Applied Fluids) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Heat Transfer, Air Conditioning and Refrigeration, Power Plant, Thermal Systems Design

กลุ่มที่ ๓ ระบบพลวัตและการควบคุมอัตโนมัติ (Dynamic Systems and Automatics Control) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Dynamic Systems, Automatics Control, Internet of Things (IoT) and AI (use of), Robotics, Vibration

กลุ่มที่ ๔ ระบบทางกลอื่นๆ (Mechanical Systems) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Energy, Engineering Management and Economics, Fire Protection System, Computer-Aided Engineering (CAE)

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ฟิสิกส์บนพื้นฐานของแคลคูลัส เคมี คณิตศาสตร์เชิงวิศวกรรม

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

ความเข้าใจและความสามารถในการถอดความหมายจากแบบทางวิศวกรรม วัสดุวิศวกรรม พื้นฐานกลศาสตร์ ทฤษฎีวงจรไฟฟ้า สัญญาณและระบบ สนามแม่เหล็กไฟฟ้า อุปกรณ์และวงจรอิเล็กทรอนิกส์แบบแอนะล็อกและดิจิทัล การแปลงรูปพลังงานไฟฟ้าเชิงกล การวัดและเครื่องมือวัดทางไฟฟ้า ระบบควบคุม การโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีการสื่อสาร

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

<u>งานไฟฟ้ากำลัง</u>

การผลิต ส่งจ่าย จำหน่ายและการใช้งานของกำลังไฟฟ้า การแปลงรูปกำลังไฟฟ้า การกักเก็บพลังงาน ข้อพึงปฏิบัติมาตรฐาน และความปลอดภัยในการออกแบบและติดตั้งทางไฟฟ้า

<u>งานไฟฟ้าสื่อสาร</u>

ระบบสื่อสารมีสายและไร้สาย ระบบรับ-ส่งสัญญาณความถี่วิทยุหรือคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า การออกแบบและการทำงานของเครือข่ายโทรคมนาคมและสารสนเทศเพื่อการบริการ

สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์เชิงวิศวกรรม ฟิสิกส์ เคมี

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

เขียนแบบวิศวกรรม กลศาสตร์ วัสดุวิศวกรรม โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับวิศวกร สถิติวิศวกรรม กระบวนการผลิต อุณหพลศาสตร์ ความรู้พื้นฐานไฟฟ้า

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

วัสดุอุตสาหกรรมและกระบวนการผลิต ระบบงานและความปลอดภัย ระบบคุณภาพ เศรษฐศาสตร และการเงิน การจัดการการผลิต และการบูรณาการวิธีการทางวิศวกรรมอุตสาหการ

สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

<u>งานเหมืองแร่</u>

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ฟิสิกส์ เคมี ธรณีวิทยา แร่และหิน แคลคูลัส คณิตศาสตร์ชั้นสูง สถิติและความเป็นไปได้

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

การเขียนแบบวิศวกรรม กลศาสตร์วิศวกรรม วัสดุวิศวกรรม ความรู้ทางด้านการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ ในงานวิศวกรรมเทอร์โมไดนามิกส์ เคมีกายภาพของวัสดุและแร่ ความแข็งแรงของวัสดุ กลศาสตร์ของไหล พื้นฐานวิศวกรรมไฟฟ้า การจำแนกชนิดแร่และวัสดุ การทำเหมืองเปิด การทำเหมืองใต้ดิน การใช้วัตถุระเบิดในงานวิศวกรรม เศรษฐศาสตร์เหมืองแร่ การแต่งแร่ การวางแผนและออกแบบ การทำเหมืองและการแต่งแร่ กลศาตร์ของหิน ความรู้ทางด้านธรณีเทคนิค การป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมในงานเหมืองแร่

<u>งานโลหะการ</u>

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ฟิสิกส์ เคมี แคลคูลัส คณิตศาสตร์ชั้นสูง สถิติและความเป็นไปได้

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

การเขียนแบบวิศวกรรม กลศาสตร์วิศวกรรม วัสดุวิศวกรรม ความรู้ทางด้านการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในงานวิศวกรรมเทอร์โมไดนามิกส์ของวัสดุ ความแข็งแรงของวัสดุ สมดุลกระบวนการ พื้นฐานวิศวกรรมไฟฟ้า กระบวนการแยกสกัดทางกายภาพ เคมี และความร้อน โลหการกายภาพ พฤติกรรมเชิงกลของวัสดุ การจำแนกวัสดุ การขึ้นรูปโลหะและวัสดุ การป้องกันการกัดกร่อนของโลหะ การวิเคราะห์การแตกหักของชิ้นงาน การเลือกใช้วัสดุ การเชื่อมโลหะ

สาขาวิศวกรรมเคมี

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี และ/หรือ ชีววิทยา

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

พื้นฐานทางไฟฟ้า การโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การเขียนแบบ และกลศาสตร์

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

ดุลมวลและพลังงาน อุณหพลศาสตร์ทางวิศวกรรมเคมี วัสดุศาสตร์ การปฏิบัติการเฉพาะหน่วยและปรากฏการณ์การถ่ายโอน วิศวกรรมปฏิกิริยาเคมีและการออกแบบปฏิกรณ์ การออกแบบอุปกรณ์และการออกแบบโรงงานทางวิศวกรรมเคมี การบริหารโครงการ พลศาสตร์ของกระบวนการและการควบคุม เศรษฐศาสตร์และการประเมินราคาทางวิศวกรรมเคมี วิศวกรรมความปลอดภัยและการประเมินความเสี่ยง วิศวกรรมกระบวนการด้านสิ่งแวดล้อม

สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ฟิสิกส์ เคมี แคลคูลัส

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

การเขียนแบบวิศวกรรม สถิตยศาสตร์ การเขียนโปรแกรมพื้นฐาน สมดุลมวลสารและการถ่ายโอนมวลสาร จลนพลศาสตร์ สมดุลเคมี ชีววิทยาพื้นฐาน ความดันชลศาสตร์ การสำรวจเบื้องต้น การแปลงหน่วยทางวิศวกรรม

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

พารามิเตอร์ทางด้านสิ่งแวดล้อม หน่วยปฏิบัติการสำหรับวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม การควบคุมและออกแบบระบบบำบัดน้ำเสีย การควบคุมและออกแบบระบบผลิตและแจกจ่ายน้ำประปา การควบคุมและออกแบบระบบควบคุมมลภาวะทางอากาศ การจัดการของเสียและของเสียอันตราย หน่วยกระบวนการทางชีวภาพสำหรับวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม การควบคุมมลภาวะทางเสียง การออกแบบระบบสุขาภิบาลในอาคาร การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เครื่องมือสำหรับการจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการความปลอดภัย สาธารณสุขพื้นฐาน มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อน

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อส่งเสริมให้มีการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๑) มาตรา ๘ (๓) และ (๗) และมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ และมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการสภาวิศวกร

“สถาบันการศึกษา” หมายความว่า หน่วยการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยในระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่า

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรการศึกษาปริญญาบัณฑิตในสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนจากสภามหาวิทยาลัยและกระทรวงผู้รับผิดชอบของสถาบันการศึกษานั้น

ข้อ ๔ การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในหลักสูตรของสถาบันการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๒) เพื่อจัดตั้งระบบตรวจประเมินผลลัพธ์หลักสูตรของสภาวิศวกรให้สอดคล้องกับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่ใช้กันอยู่ในระดับสากล

(๓) เพื่อให้สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรและให้วุฒิการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่าขึ้นไป ได้รับข้อแนะนำเพื่อการพัฒนาการศึกษาจากคณะอนุกรรมการเพื่อความทัดเทียมกับระดับสากล

(๔) เพื่อขึ้นทะเบียนหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากคณะอนุกรรมการเพื่อความทัดเทียมกับระดับสากล

(๕) เพื่อขึ้นทะเบียนผู้ตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ของสภาวิศวกร

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ โดยมีวาระตามวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๖ คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ในประเทศตามหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติที่กำหนดโดยสภาวิศวกร

(๒) บริหารและพัฒนาระบบงานรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ให้เป็นที่ยอมรับในด้านมาตรฐานคุณภาพการศึกษาและการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในระดับสากล

(๓) เสนอแก้ไขข้อบังคับสภาวิศวกร และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

(๔) จัดทำแผนการดำเนินงานและงบประมาณเพื่อรองรับการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

(๕) พัฒนาทรัพยากรบุคคล และผู้ตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

(๖) ประชาสัมพันธ์ ประสานงานและถ่ายทอดประสบการณ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับสากลไปสู่สถาบันการศึกษา ผู้ปฏิบัติวิชาชีพ และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง

(๗) จัดเตรียมเอกสารตามข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (Accreditation of Engineering Education) ในระดับสากล

(๘) ประชาสัมพันธ์สถาบันการศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์จากสภาวิศวกร

(๙) ให้ข้อแนะนำการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๑๐) เสนอคณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามความจำเป็น

(๑๑) รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร

(๑๒) ดำเนินงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๗ การขอให้มีการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ตามระเบียบนี้ให้เป็นไปตามความสมัครใจของสถาบันการศึกษา

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์และการขึ้นทะเบียนผู้ตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฌ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การให้บริการ” หมายความว่า การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามงาน ประเภท และขนาดที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“ผู้ได้รับใบอนุญาต” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร

“ผู้รับบริการ” หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคล นิติบุคคล หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานประเภทอื่นของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างหรือได้มอบหมายให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“มาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาต เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ” หมายความว่า ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตพึงยึดถือเป็นแนวทางสำหรับประพฤติปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“มาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาต เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๔ เพื่อเป็นการยกระดับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ได้มาตรฐาน สนองต่อประโยชน์ของผู้รับบริการตลอดจนสาธารณะ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามแนวทางมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐาน รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับกรอบความสามารถหรือมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๑
มาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ

ข้อ ๖ ในการเสนอการให้บริการ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องให้ข้อมูลต่อผู้รับบริการ เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดในการให้บริการและวิธีปฏิบัติทางวิชาชีพ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องครอบคลุมถึงขอบเขตงาน ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินงาน รวมถึงค่าบริการวิชาชีพ

ข้อ ๗ ข้อตกลงในการให้บริการ อย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย

(๑) ขอบเขตในการให้บริการ

(๒) กำหนดระยะเวลาดำเนินงาน โดยระบุระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุดในการดำเนินงาน

(๓) ชื่อผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งรับผิดชอบในการให้บริการ

(๔) ค่าบริการวิชาชีพ และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกิดขึ้นจากการให้บริการวิชาชีพ รวมถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการเบิกจ่ายค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าว

ข้อ ๘ การคิดค่าบริการวิชาชีพต้องกระทำโดยสุจริตและไม่หลอกลวงผู้รับบริการ โดยให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ของผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นสำคัญ

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องจัดให้มีผู้ได้รับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งมีคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ที่เหมาะสมกับการให้บริการ

ข้อ ๑๐ ในระหว่างการให้บริการ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแจ้งรายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่อผู้รับบริการ รวมถึงการรายงานความคืบหน้าของงานและปัญหาทางด้านวิศวกรรมหรือผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น ตลอดจนมาตรการแก้ไขหรือป้องกันปัญหาหรือผลกระทบดังกล่าว

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรให้การรับรอง

กรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรยังไม่ให้การรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพในเรื่องใด ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป

หมวด ๒
มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมีมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติและต้องไม่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และรักษามาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมายและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมภายในขอบเขตความสามารถที่กำหนดตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละระดับ รวมถึงพึงปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานกรอบความสามารถการประกอบวิชาชีพ ดังนี้

(๑) มีความรู้ด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๒) มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ความชำนาญในการแก้ปัญหาด้านวิศวกรรม และการพัฒนาวิชาชีพ

(๓) มีความเป็นผู้นำด้านวิชาชีพวิศวกรรม การบริหารจัดการ และการให้บริการวิชาชีพ

(๔) มีความตระหนักในความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ สังคม สาธารณะ และสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตควรพัฒนาศักยภาพของตนในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม อย่างน้อย ดังนี้

(๑) การฝึกฝนสร้างสมประสบการณ์ และเสริมสร้างความรู้ความชำนาญ ตามกรอบความสามารถการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด หรือ

(๒) การฝึกอบรมในหลักสูตร ตามโครงการการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องจาก องค์กรแม่ข่าย หรือองค์กรลูกข่ายที่สภาวิศวกรให้การรับรอง หรือ

(๓) การถ่ายโอนความรู้วิศวกรรม และความรู้ความชำนาญตามกรอบความสามารถ การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๓

มาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐาน การปฏิบัติวิชาชีพตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรให้การรับรอง

กรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรยังไม่ให้การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพในเรื่องใด ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ ตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยความสามารถในการประกอบวิชาชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๐-๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียนและวิศวกรเอเปค

(๒) เพื่อใช้ประกอบการประเมินความรู้ความชำนาญของผู้ขอเลื่อนระดับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้พัฒนาทักษะและความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๔) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ดังนี้

(๑) มีความรู้ด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ดังนี้

(ก) มีความรู้ความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการทางวิศวกรรมและเทคโนโลยีในการปฏิบัติวิชาชีพ

(ข) มีความรู้ความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการทางวิศวกรรมและเทคโนโลยีในการปฏิบัติวิชาชีพตามกรอบกฎหมายที่กำหนด

(๒) มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ความชำนาญในการแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรมและการพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้

(ก) สามารถกำหนดขอบเขตของปัญหา สืบค้น และวิเคราะห์ปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(ข) สามารถออกแบบและแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(ค) สามารถประเมินผลลัพธ์และผลกระทบของงานวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(ง) ร่วมกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องอย่างเพียงพอเพื่อคงสภาพ และเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(จ) สามารถวินิจฉัยและเลือกใช้การแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อนได้อย่างเหมาะสมตามหลักวิศวกรรม

(๓) มีความเป็นผู้นำด้านวิชาชีพวิศวกรรม การบริหารจัดการ และการให้บริการวิชาชีพ ดังนี้

(ก) ประพฤติปฏิบัติในกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

(ข) สามารถจัดการ หรือมีส่วนร่วมในการจัดการงานวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(ค) สามารถติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติวิชาชีพได้อย่างชัดเจน

(ง) รับผิดชอบต่อการตัดสินใจหรือมีส่วนร่วมตัดสินใจในงานวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(๔) มีความตระหนักในความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ สังคม สาธารณะ และสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(ก) ตระหนักถึงผลกระทบของงานวิศวกรรมที่ซับซ้อนต่อสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองทางสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

(ข) ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และจัดให้มีความปลอดภัยและชีวอนามัยต่อชุมชนสาธารณะ

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐาน การให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๔-๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“รับรองมาตรฐาน” หมายความว่า รับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ หรือมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ ที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดให้มีคณะกรรมการประจำมาตรฐาน กระบวนการจัดทำมาตรฐาน และเอกสารหลักฐานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด ๑
คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับรองมาตรฐานต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย และมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม

หมวด ๒
การยื่นคำขอรับรองมาตรฐาน

ข้อ ๕ มาตรฐานที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) มีคณะกรรมการประจำมาตรฐาน

(๒) ผ่านกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องตามหลักวิศวกรรม เช่น กระบวนการทำเทคนิคพิจารณ์ การวิจัย การสืบค้น การประมวล และการเทียบเคียง

(๓) เป็นมาตรฐานที่จัดทำเสร็จสมบูรณ์และพิมพ์เผยแพร่แล้ว ไม่น้อยกว่า ๓ ปี

ข้อ ๖ ให้ผู้ประสงค์ขอรับรองมาตรฐานยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หลักฐานการจัดตั้งนิติบุคคล วัตถุประสงค์ และรายชื่อผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลตามกฎหมาย

(๒) สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ หรือหนังสือรับรองของผู้มีอำนาจของนิติบุคคลตามกฎหมาย ซึ่งให้ความเห็นชอบในการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานจากสภาวิศวกร

(๓) มาตรฐานที่ขอรับรอง จำนวน ๕ ฉบับ

(๔) รายชื่อคณะกรรมการประจำมาตรฐาน (Standing Committee) พร้อมประวัติย่อ

(๕) หลักฐานการผ่านกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องตามหลักวิศวกรรม หลักฐานการพิมพ์เผยแพร่ และหลักฐานอ้างอิงว่าได้มีการใช้งาน ตามข้อ ๕ ของระเบียบนี้

(๖) หลักฐานการปรับปรุงมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง (ถ้ามี)

(๗) คำบอกกล่าวสำคัญและคำปฏิเสธความรับผิดชอบตามกฎหมายที่สภาวิศวกรกำหนด

(๘) หลักฐานอื่น ๆ ที่ผู้ยื่นคำขอเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา

ให้ผู้ยื่นคำขอส่งไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ของหลักฐานตาม (๑) ถึง (๘) ต่อสำนักงานสภาวิศวกรเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

หมวด ๓
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐาน

ข้อ ๗ ในการพิจารณาคำขอรับรองมาตรฐาน ให้คณะอนุกรรมการมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาคำขอรับรองมาตรฐานจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานที่ยื่นคำขอรับรองเพื่อดำเนินการตรวจสอบคำขอรับรองมาตรฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ ๕ และข้อ ๖ ของระเบียบนี้

ข้อ ๘ คณะทำงานอาจขอข้อมูลเพิ่มเติม หรือให้ผู้ยื่นคำขอชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ โดยผู้ยื่นคำขอจะต้องส่งข้อมูลเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

ข้อ ๙ เมื่อคณะทำงานได้ตรวจสอบคุณสมบัติและพิจารณาคำขอรับรองมาตรฐานเสร็จแล้ว ให้รายงานผลต่อคณะอนุกรรมการมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเพื่อพิจารณาและนำเสนอคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาและมีผลการรับรองมาตรฐานแล้ว ให้เลขาธิการสภาวิศวกรแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๑๑ การรับรองมาตรฐาน มีอายุครั้งละไม่เกิน ๕ ปี

ข้อ ๑๒ กรณีมาตรฐานที่ได้รับการรับรองจากสภาวิศวกรแล้ว หากผู้ยื่นคำขอมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงมาตรฐาน ผู้ยื่นคำขอสามารถเสนอมาตรฐานดังกล่าวต่อสภาวิศวกร เพื่อพิจารณารับรองใหม่

กรณีตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการแก้ไขคำสะกด ข้อผิดพลาดเล็กน้อย หรือข้อผิดหลงเล็กน้อยซึ่งไม่ทำให้มาตรฐานเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๓ มาตรฐานที่สภาวิศวกรรับรองแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอพิมพ์ข้อความไว้ที่ปกด้านหน้าของมาตรฐานพร้อมระบุปีที่ได้รับการรับรองจากสภาวิศวกร โดยใช้ภาษาไทยว่า “มาตรฐานนี้ได้รับการรับรองจากสภาวิศวกร ปี พ.ศ. .... ถึง ปี พ.ศ. ....” และภาษาอังกฤษว่า “Recognized by Council of Engineers from year AD .... to year AD ....”

ข้อ ๑๔ การรับรองมาตรฐานตามระเบียบนี้ เป็นการรับรองกระบวนการจัดทำมาตรฐาน จึงไม่เป็นเหตุให้สภาวิศวกรมีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาร่วมกับผู้ยื่นคำขอหรือต้องรับผิดร่วมกับผู้ยื่นคำขอแต่อย่างใด

หมวด ๔
การสิ้นสุดและการเพิกถอนการรับรองมาตรฐาน

ข้อ ๑๕ การรับรองมาตรฐานสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สิ้นอายุรับรองมาตรฐาน

(๒) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการรับรองมาตรฐาน เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(ข) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

(ค) มีเหตุใด ๆ ที่แสดงให้เห็นได้ว่ามาตรฐานมีความผิดพลาดอย่างร้ายแรง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนได้

ในกรณีที่ปรากฏเรื่องอันเข้าข่ายการเพิกถอนหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการสภาวิศวกรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยไม่ชักช้า

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการรับรองความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงที่สภาวิศวกรมีพันธะผูกพันข้อตกลงยอมรับร่วมกันของนานาชาติตลอดจนข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการบริการวิศวกรรมข้ามแดน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๔) (๖) (ง) และ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“หนังสือรับรอง” หมายความว่า หนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ที่สภาวิศวกรออกให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งผ่านการทดสอบความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านที่สภาวิศวกรจะออกหนังสือรับรองให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๕ ผู้ขอหนังสือรับรองต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปและใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ

(๒) ไม่อยู่ระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) ไมเคยถูกเพิกถอนหนังสือรับรองด้วยเหตุตามข้อ ๑๒

(๔) มีผลงานและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตรงตามสาขาเฉพาะด้านที่ขอหนังสือรับรองไม่น้อยกว่าสามปี

(๕) คุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๖ ให้ผู้ประสงค์ขอหนังสือรับรองยื่นคำขอตามแบบคำขอพร้อมทั้งบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานตรงตามความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านที่ขอหนังสือรับรอง และหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดต่อสำนักงานสภาวิศวกร

ข้อ ๗ ผู้ขอหนังสือรับรองที่ผ่านการตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานแล้วจึงจะมีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ความชำนาญ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบความรู้ความชำนาญให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาออกหนังสือรับรองในนามของสภาวิศวกรเมื่อผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม รวมถึงได้ผ่านการทดสอบความรู้ความชำนาญตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกหนังสือรับรอง หรือในกรณีที่มีมติไม่ออกหนังสือรับรอง ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้น ๆ ทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ผู้ยื่นคำขอแจ้งความประสงค์ไว้ก็ได้

ให้ผู้ยื่นคำขอที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกหนังสือรับรองชำระค่าธรรมเนียมหนังสือรับรองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจากสำนักงานสภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะขอหนังสือรับรอง

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมหนังสือรับรองแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๑๐ หนังสือรับรองให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้คณะอนุกรรมการทดสอบความรู้ความชำนาญการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขา เป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติ พิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ความชำนาญและดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ หนังสือรับรองสิ้นสุดลง เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนหนังสือรับรองกรณีผู้ได้รับหนังสือรับรองแสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอหนังสือรับรองในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

ในกรณีที่ปรากฏเรื่องอันเข้าข่ายการเพิกถอนหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการสภาวิศวกรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยไม่ชักช้า

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการวิชาชีพวิศวกรรมภายในประเทศรวมถึงเพื่อให้ได้ประโยชน์จากข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการบริการวิศวกรรมข้ามแดน จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ใบรับรอง” หมายความว่า ใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่สภาวิศวกรออกให้แก่บุคคลที่ผ่านการประเมินการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้”

“ระดับวิศวกร” หมายความว่า ผู้มีความรู้ซึ่งสามารถปฏิบัติงานในระบบงาน ดูแล ซ่อมบำรุงและรักษาระบบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัย

“ระดับวิศวกรวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ ในการออกแบบระบบงานและติดตั้งระบบงานใหม่ ให้คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อนในสาขานั้นได้อย่างเหมาะสม รวมถึงตระหนักถึงภาวะความเสี่ยงของผลกระทบของการแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมนั้น

หมวด ๑
ใบรับรอง

ข้อ ๔ สาขาวิชาชีพวิศวกรรมที่สภาวิศวกรจะรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและออกใบรับรอง ให้เป็นไปตามสาขาวิชาชีพวิศวกรรมตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ข้อ ๕ ใบรับรองมี ๒ ระดับ คือ

(๑) ระดับวิศวกร และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Registered Engineer”

(๒) ระดับวิศวกรวิชาชีพ และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Registered Professional Engineer”

หลักเกณฑ์ ประเภท และขนาดของงานในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๖ ใบรับรองให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่สภาวิศวกรออกใบรับรอง

หมวด ๒
คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม

ข้อ ๗ ผู้ขอใบรับรองต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) เป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกวิสามัญ

(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่า

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับรองด้วยเหตุตามข้อ ๑๔ (๓) (ข) (ค)”

หมวด ๓
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบรับรอง

ข้อ ๘ ให้ผู้ประสงค์ขอใบรับรอง ยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอใบรับรองและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาออกใบรับรองในนามสภาวิศวกรเมื่อผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ระดับวิศวกร

(ก) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นหลักสูตรตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่ยื่นคำขอ โดยได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาจากสภาวิศวกร หรือองค์กรระดับสากล ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(ข) กรณีหลักสูตรไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาตาม (ก) ผู้ยื่นคำขอต้องผ่านการทดสอบความรู้ ในสาขาวิศวกรรมที่ยื่นคำขอ โดยได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบจึงจะถือว่าผ่านการทดสอบความรู้

(๒) ระดับวิศวกรวิชาชีพ

(ก) มีใบรับรองระดับวิศวกร

(ข) มีประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ โดยยื่นบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสามปี และมีหน่วยความรู้ตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(ค) ผ่านการทดสอบความรู้ความชำนาญในประสบการณ์และความสามารถโดยได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบจึงจะถือว่าผ่านการทดสอบความรู้

กรณีผู้ยื่นคำขอใบรับรองระดับวิศวกรวิชาชีพมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ โดยยื่นบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอตั้งแต่สามปีขึ้นไป ให้ยกเว้นคุณสมบัติตาม (๒) (ก)

(๓) การทดสอบความรู้ตาม (๑) (ข) และ (๒) (ค) สภาวิศวกรจะจัดการทดสอบเองหรือเห็นชอบให้สมาคมวิชาชีพหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้จัดการทดสอบก็ได้ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นขอความเห็นชอบในการจัดการทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๐ การทดสอบความรู้ระดับวิศวกรและระดับวิศวกรวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจากผู้ชำนาญการพิเศษซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๙ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติ พิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งดำเนินการอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกใบรับรองหรือในกรณีที่มีมติไม่ออกใบรับรอง ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้น ๆ ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ผู้ยื่นคำขอแจ้งความประสงค์ไว้ก็ได้

ให้ผู้ยื่นคำขอที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกใบรับรองชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจากสำนักงานสภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะขอใบรับรอง

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการออกใบรับรองให้แก่ผู้นั้น

หมวด ๔
การต่ออายุใบรับรอง

ข้อ ๑๓ ผู้ที่ประสงค์จะต่ออายุใบรับรอง ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบรับรองต่อสำนักงานสภาวิศวกรตามแบบคำขอต่ออายุใบรับรองและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองสิ้นอายุ และมีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เมื่อยื่นคำขอต่ออายุใบรับรองแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าคณะกรรมการสภาวิศวกรจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบรับรอง

ให้นำข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้กับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาต่ออายุใบรับรองโดยอนุโลม

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบรับรองแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการต่ออายุให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการต่ออายุ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุห้าปีนับจากวันที่ใบรับรองเดิมสิ้นอายุ

หมวด ๕
การสิ้นสุดและการเพิกถอนใบรับรอง

ข้อ ๑๔ ใบรับรองสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้ได้รับใบรับรองตาย

(๒) ขาดต่ออายุใบรับรอง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๓) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนใบรับรอง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(ข) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอใบรับรองหรือคำขอต่ออายุใบรับรองในสวนที่เป็นสาระสำคัญ

(ค) มีการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแห่งวิชาชีพวิศวกรรมอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ปรากฏเรื่องอันเข้าข่ายการเพิกถอนใบรับรองตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการสภาวิศวกรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยไม่ชักช้า

หมวด ๖
เรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๑๕ กรณีผู้ได้รับใบรับรองระดับวิศวกร หรือใบรับรองระดับวิศวกรวิชาชีพ ประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร

หมวด ๗
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖ ในวาระเริ่มแรกของคณะอนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของแต่ละสาขา และออกใบรับรองให้เป็นระดับวิศวกรวิชาชีพ เพื่อแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นคณะอนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษ แล้วแต่กรณี โดยให้ยกเว้นการบังคับใช้ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่อให้ การจัดระบบ การขอ การอนุญาต และการให้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบของสภาวิศวกรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็วและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการรับรองสิทธิของประชาชน ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ประกอบกับมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดของสภาวิศวกร ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสภาวิศวกร ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณ ฝ่ายทะเบียนและใบอนุญาต ฝ่ายบริหารและประชาสัมพันธ์ ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพวิศวกรรม ฝ่ายการเงิน บัญชี งบประมาณ และการพัสดุ ฝ่ายเทคโนโลยีและสารสนเทศ หรือหน่วยงานอื่นที่สภาวิศวกรจัดตั้งขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงภายหลัง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร

“คำขอ” หมายความว่า คำขอข้อมูลข่าวสารตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้นายกสภาวิศวกรรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้นายกสภาวิศวกรมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑
คณะกรรมการ

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยเลขาธิการสภาวิศวกรเป็นประธาน หัวหน้าสำนัก หัวหน้าฝ่าย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน ๒ คน เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการบริหาร การจัดระบบ การขอ การอนุญาต และการบริการข้อมูลข่าวสาร

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาประเภทข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของราชการ และการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร

(๓) พิจารณาวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารใดจะเปิดเผยได้หรือไม่

(๔) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร และการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรกับส่วนราชการและเอกชน

(๕) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบนี้

(๖) แต่งตั้งคณะทำงานหรือให้เจ้าหน้าที่สำนักงานสภาวิศวกรคนหนึ่งคนใดปฏิบัติการในเรื่องใด ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ดำเนินการอื่นใดตามที่นายกสภาวิศวกรหรือคณะกรรมการสภาวิศวกรมอบหมาย

ข้อ ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๙ มติของคณะกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาวิศวกรก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๒
ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๐ ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารขึ้น อยู่ในความรับผิดชอบควบคุมดูแลของสำนักงานสภาวิศวกร เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า หรือขอสำเนา ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

หมวด ๓
การจัดระบบข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๑ ให้หน่วยงานจัดประเภทข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ กฎหมายอื่นและระเบียบของคณะกรรมการสภาวิศวกร ดังนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้

(๓) ข้อมูลข่าวสารอื่น

(๔) ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

การจัดแยกข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงลักษณะของข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลของราชการด้วยว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผยมิได้หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

ให้หน่วยงานจัดส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ไปยังศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดู ค้นคว้า หรือขอสำเนา

ให้หน่วยงานจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประสานงานในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสามให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดทำดัชนีข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องส่งให้แก่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑๑ วรรคสาม โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่ประชาชนสามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารได้เอง

ให้หน่วยงานจัดทำบัญชีข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องส่งให้แก่ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑๑ วรรคสาม ให้พร้อมในการที่จะพิจารณาสั่งเปิดเผย เมื่อมีผู้ใดยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารในความครอบครองหรือควบคุมดูแลดังกล่าว

หมวด ๔
การขอตรวจดู การขอข้อมูลข่าวสาร และการอนุญาต

ข้อ ๑๓ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดทำสมุดทะเบียนสำหรับผู้เข้ามาขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่ตั้งแสดงไว้ เพื่อเป็นหลักฐานของสภาวิศวกร

ข้อ ๑๔ การขอสำเนาข้อมูลข่าวสารหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือตามแบบที่สภาวิศวกรกำหนด หรือเขียนขึ้นเองโดยให้ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ทั้งนี้ การยื่นคำขอหรือหนังสือดังกล่าวอาจยื่นด้วยตนเองต่อเจ้าหน้าที่ของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หรือทางไปรษณีย์มายังที่อยู่ของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอตรวจสอบว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หรืออยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานใด หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรเป็นผู้อนุญาตและลงนามในสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งระบุวัน เดือน ปี ให้ชัดเจน ทั้งนี้ ให้รับรองตามจำนวนที่ผู้ยื่นขอขอให้รับรอง

ข้อ ๑๕ ในกรณีขอตรวจดู ขอสำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารอื่นซึ่งอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักหรือฝ่ายใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอเสนอเรื่องไปยังสำนักหรือฝ่ายนั้น และให้หัวหน้าสำนักหรือฝ่ายเป็นผู้พิจารณาอนุญาตและลงนามในสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความลับของสำนักงานสภาวิศวกร หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผย

ในกรณีที่ไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำร้องขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ให้หัวหน้าสำนักหรือฝ่ายเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๖ กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้หน่วยงานนั้นแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบโดยมิชักช้า เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียนั้นคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๑๗ กรณีผู้มีอำนาจอนุญาตมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอใด ให้แจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผลให้ผู้ยื่นขอทราบ พร้อมแจ้งให้ผู้ยื่นขอทราบถึงสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วย

ข้อ ๑๘ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้หน่วยงานดำเนินการให้บริการโดยปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ข้อ ๑๙ ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารหรือหน่วยงานพิจารณาให้บริการตามระเบียบนี้โดยอนุโลม เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรักษาความลับของสำนักงานสภาวิศวกร หรือเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผย

ข้อ ๒๐ ข้อมูลข่าวสารใด หากมีกฎหมาย ระเบียบอื่น หรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารนั้นไว้เป็นพิเศษ การขอข้อมูลข่าวสารและการอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๑ ข้อมูลข่าวสารที่มีไว้เผยแพร่หรือจำหน่ายให้คิดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่สภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๒๒ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการทำสำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๕
กำหนดระยะเวลา

ข้อ ๒๓ การให้บริการข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้หน่วยงานดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

(๑) การให้บริการข้อมูลข่าวสารที่จัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูหรือขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๒) การให้บริการข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานให้หน่วยงานที่มีข้อมูลข่าวสารดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๓) ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ขอมีจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน จะต้องแจ้งให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายในสิบห้าวัน รวมทั้งแจ้งกำหนดเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารทราบด้วย

หมวด ๖
สถานที่บริการข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๒๔ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร ตั้งอยู่ที่ ๔๘๗/๑ อาคาร วสท. ชั้น ๒ ซอยรามคำแหง ๓๙ (เทพลีลา) ถนนรามคำแหง แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๙๓๕ ๖๘๖๘

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ทวี บุตรสุนทร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัย
ในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ประกอบกับมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นายกสภาวิศวกรรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้นายกสภาวิศวกรมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔ ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร ซึ่งตั้งอยู่ที่ ๔๘๗/๑ อาคาร วสท. ชั้น ๒ ซอยรามคำแหง ๓๙ (เทพลีลา) ถนนรามคำแหง แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๙๓๕ ๖๘๖๘ ในวันและเวลาทำการของสำนักงานสภาวิศวกร

ข้อ ๕ ผู้ขอเข้าตรวจข้อมูลข่าวสารต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

ข้อ ๖ ห้ามนำอาวุธเข้าไปในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๗ ห้ามนำอาหารหรือเครื่องดื่มมึนเมาเพื่อรับประทานหรือดื่มในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๘ ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๙ การใช้สถานที่ต้องไม่เสียงดังจนเป็นการรบกวนผู้อื่น และต้องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๐ ผู้ขอเข้าตรวจ ศึกษา หรือค้นคว้า ต้องลงทะเบียนในสมุดทะเบียนที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดไว้

ข้อ ๑๑ การตรวจ ค้นคว้า ศึกษาข้อมูลข่าวสารใดพึงใช้ความระมัดระวังและรักษาเยี่ยงวิญญูชน

ข้อ ๑๒ เมื่อตรวจค้นคว้าศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำไปคืนแก่เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๓ ห้ามนำข้อมูลข่าวสารใดออกนอกศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๔ ผู้ใดประมาทเลินเล่อหรือจงใจทำให้ข้อมูลข่าวสารใดชำรุด เสียหาย สูญหาย ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายหรืออาจถูกฟ้องร้องได้

ข้อ ๑๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ ผู้รับผิดชอบดูแลศูนย์ข้อมูลข่าวสารสามารถแจ้งให้ผู้นั้นออกจากศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีการอันสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ทวี บุตรสุนทร
นายกสภาวิศวกร

ประกาศสภาวิศวกร

เรื่อง โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อ
เพื่อรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศสภาวิศวกร เรื่อง โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกร

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของทางราชการ เพื่อประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับสภาพความเป็นจริง คณะกรรมการสภาวิศวกร ในการประชุมครั้งที่ ๑๓-๑๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ จึงสมควรประกาศโครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงานของสำนักงานสภาวิศวกร และสถานที่ติดต่อเพื่อรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกรไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสภาวิศวกร เรื่อง โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิศวกร เรื่อง โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๓ สำนักงานสภาวิศวกรมีอำนาจหน้าที่โดยสรุปเกี่ยวกับการทำหน้าที่ธุรการต่าง ๆ ให้แก่สภาวิศวกรและคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๔ สำนักงานสภาวิศวกรมีโครงสร้างและการจัดหน่วยงานภายใน ดังต่อไปนี้

(๑) ฝ่ายการคลัง

(๒) ฝ่ายต่างประเทศ

(๓) ฝ่ายทะเบียนและใบอนุญาต

(๔) ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๕) ฝ่ายบริหาร

(๖) ฝ่ายมาตรฐานการศึกษาและวิชาชีพ

(๗) ฝ่ายสื่อสารองค์กร

(๘) ฝ่ายอาคารสถานที่

(๙) งานบุคคล

(๑๐) งานตรวจสอบและติดตาม

(๑๑) สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณ

ข้อ ๕ อำนาจหน้าที่โดยสรุปของหน่วยงานภายในสำนักงานสภาวิศวกร มีดังนี้

(๑) ฝ่ายการคลัง

(ก) รวบรวมแผนงานและงบประมาณประจำปี

(ข) ควบคุมการรับ และการจ่ายเงินของสภาวิศวกร

(ค) ให้คำแนะนำแนวทางปฏิบัติงานด้านการเงิน บัญชี งบประมาณและการพัสดุ

(ง) ควบคุมค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามกรอบงบประมาณ

(จ) จัดวางระบบการบริหารงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนดำเนินงาน

(ฉ) ดูแลงานพัสดุของสภาวิศวกร

(ช) สนับสนุนการบริหารดอกผลของเงินและทรัพย์สินของสภาวิศวกร

(ซ) จัดทำรายงานงบดุล ประจำปี เพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่

(ฌ) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๒) ฝ่ายต่างประเทศ

(ก) กำกับการจดทะเบียนวิศวกรวิชาชีพข้ามชาติภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งขาเข้าและขาออก

(ข) ดูแลงานรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

(ค) ประสานงานด้านการระหว่างประเทศ

(ง) ประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสารความร่วมมือด้านการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในต่างประเทศ

(จ) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๓) ฝ่ายทะเบียนและใบอนุญาต

(ก) เก็บรักษาทะเบียนสมาชิกสภาวิศวกร ทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ข) ควบคุมการออกบัตรสมาชิก และใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล และประเภทบุคคลธรรมดา

(ค) จัดการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรมระดับวุฒิวิศวกร สามัญวิศวกร ภาคีวิศวกร และภาคีวิศวกรพิเศษ

(ง) ดูแลงานคลังข้อสอบ

(จ) จัดการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ฉ) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๔) ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

(ก) วางแผนและพัฒนาระบบเทคโนโลยี ทำหน้าที่วางแผนและพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ โดยการศึกษาเทคโนโลยีใหม่ ๆ จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมต่าง ๆ สำหรับการพัฒนางาน

(ข) ดูแลงานระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โปรแกรมระบบอัตโนมัติ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการ การพัฒนาหรือบริหารงาน

(ค) ดูแลงานฐานข้อมูล ดูแลรับผิดชอบฐานข้อมูล ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในการให้บริการสารสนเทศ

(ง) ดูแลพัฒนาโปรแกรมและเว็บไซต์ของสำนักงาน

(จ) ดูแลอุปกรณ์สารสนเทศให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและให้คำแนะนำด้านเทคนิค

(ฉ) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๕) ฝ่ายบริหาร

(ก) จัดเตรียมการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(ข) สนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการสภาวิศวกร

(ค) เลขานุการงานประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร และคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสภาวิศวกรและสำนักงานสภาวิศวกร

(ง) ดูแลงานสารบรรณของสภาวิศวกร การจัดทำประกาศคำสั่ง ตลอดจนงานธุรการต่าง ๆ

(จ) งานผู้ตรวจสภาวิศวกร

(ฉ) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๖) ฝ่ายมาตรฐานการศึกษาและวิชาชีพ

(ก) ประสานงานกับสถาบันการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการรับรองปริญญาประกาศนียบัตร และวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกรและระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรที่เกี่ยวข้อง

(ข) ส่งเสริมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และการกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรม (เพิ่มเติม)

(ค) สนับสนุนการจัดทำมาตรฐานและคู่มือการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(ง) การพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่องของสมาชิกสภาวิศวกร และรับรองการเป็นองค์กรแม่ข่าย การพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง

(จ) งานด้านภัยพิบัติ ความปลอดภัยสาธารณะ

(ฉ) งานด้านวิศวกรอาสา อบรมให้ความรู้และลงพื้นที่ตรวจสอบปัญหาด้านวิศวกรรม

(ช) จัดการทดสอบผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบอาคาร

(ซ) สนับสนุนงานด้านการถ่ายโอนเทคโนโลยีและนวัตกรรม

(ฌ) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๗) ฝ่ายสื่อสารองค์กร

(ก) วางแผนการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของสภาวิศวกร ทั้งภายในและภายนอกองค์กร

(ข) ส่งเสริมความร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพวิศวกรรม

(ค) สนับสนุนการจัดสวัสดิการแก่สมาชิกสภาวิศวกร

(ง) ให้บริการสมาชิกสภาวิศวกรและสนับสนุนการจัดการต่าง ๆ ของสภาวิศวกรในส่วนภูมิภาค

(จ) งานติดตามและส่งเสริมการต่ออายุใบอนุญาตและอายุสมาชิกสภาวิศวกร

(ฉ) งานสมาชิกสัมพันธ์และการบริการตอบรับข้อมูลทางโทรศัพท์

(ช) จัดการสัมมนาและฝึกอบรมให้แก่สมาชิกสภาวิศวกรและบุคคลภายนอก

(ซ) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๘) ฝ่ายอาคารสถานที่

(ก) ดูแลงานโครงการก่อสร้างอาคารที่ทำการสภาวิศวกร

(ข) การบริหารจัดการอาคารสถานที่ทำการสภาวิศวกร และดูแลอาคารสำนักงาน ทรัพย์สิน และอุปกรณ์สำนักงานให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

(ค) งานบริการจัดการห้องประชุม และจัดอาหารรับรองการประชุม

(ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยของสำนักงาน

(จ) จัดเตรียมงานพิธีการต่าง ๆ ของสำนักงานสภาวิศวกร

(ฉ) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๙) งานบุคคล

(ก) งานบริหารทรัพยากรบุคคล และสวัสดิการผู้ปฏิบัติงานของสภาวิศวกร

(ข) งานวินัยเจ้าหน้าที่สภาวิศวกร

(ค) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๑๐) งานตรวจสอบและติดตาม

(ก) งานตรวจสอบภายใน

(ข) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๑๑) สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณ

(ก) พิจารณา วิเคราะห์ และเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมายต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน และบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

(ข) ดำเนินคดีทุกประเภทของสภาวิศวกร

(ค) สนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(ง) ดูแลงานด้านกฎหมายและจรรยาบรรณของสภาวิศวกร

(จ) ให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมายแก่สมาชิกสภาวิศวกรและประชาชน

(ฉ) งานยกร่างกฎหมายและกฎ

(ช) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๖ สถานที่ติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกร ตั้งอยู่ที่ ๔๘๗/๑ ซอยรามคำแหง ๓๙ (เทพลีลา ๑) แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐ สายด่วน ๑๓๐๓ โทรสาร ๐-๒๙๓๕-๖๖๙๕ และ ๐-๒๙๓๕-๖๖๙๗ หรือทางระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตที่ www.coe.or.th

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์

นายกสภาวิศวกร

สภาวิศวกร

487/1 ซอยรามคำแหง 39 (เทพลีลา 1) ถนนรามคำแหง แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
สายด่วนสภาวิศวกร 1303 แฟกซ์ 0-2935-6695, 0-2935-6697 www.coe.or.th